Tayyip Erdoğan'ın BAŞARI SIRRI

Adem Özbay - Ö. Faruk Reca

Oku, Düşün, Uygula, Neticelendir!

Tayyip Erdoğan'ın Başarı Sırrı

Adem Özbay & Ö. Faruk Reca

AKiS kitap

© AKİS KİTAP Tüm yayın hakları yayınevine aittir. Kaynak gösterilerek tanıtım ve iktibas yapılabilir. Çoğaltılamaz, basılmaz, senaryolaştırılamaz ve farklı biçimlerde hazırlanıp satışa sunulamaz. Elektronik ortamlarda yayınlanamaz.

Tayyip Erdoğan'ın Başarı Sırrı

Adem Özbay & Ö. Faruk Reca

Yayın Yönetmeni : Adem Özbay
Editör : Elsün Çalışkan
Kapak Tasarım : Ahmet Altay
Grafik : Gökhan Koç
Koordinatör : İbrahim Özbay
Film : Mat Grafik
Baskı-Cilt : Kilim Matbaacılık
Genel Yapım : Endülüjans İçerik Hizmetleri
1. Baskı : Şubat 2005 İstanbul
Dağıtım : Yeni Çizgi 0212 220 57 70
ISBN : 975-6174-23-4

AKİS KİTAP

Osmanlı Sokak Alara Han. No: 27 Kat: 4 Daire: 8
Kazancı Yokuşu Gümüşsuyu/Taksim-İstanbul
Tel: 0212 243 61 82 Fax: 0212 243 62 36
www.akiskitap.com - akis@akiskitap.com *Özbay Yayıncılık markasıdır.*

Oku, Düşün, Uygula, Neticelendir!

Tayyip Erdoğan'ın Başarı Sırrı

AKiS kitap

Adem Özbay

ODTÜ Tarih ve İ.Ü. Felsefe öğrenimi gördü.

Türkiye'nin ilk kişisel gelişim dergisinin kuruculuğunu üstlendi, 23 sayı editörlüğünü yaptı.

Bir çok kişisel gelişim, yönetim ve eğitim kitaplarının editörlüğünü üstlendi. Değişik sahalarda yayınlanmış eserleri vardır:

Kişisel Gelişim Rehberi, NLP Sözlüğü, 6. Hissi Geliştirmek, *Armoni Yayınları*

Hz. Ali'nin Liderlik Sırları (Ortak Yayın), *Armoni*

Bilgi Teknolojileri Dizisi (9 Kitap), *Hayat Yayınları*

Saraydaki Mesih (Roman), *Nokta Kitap*

Acele Bir Hikaye Yazarı Aranıyor (Öykü), *İlke Yayınevi*

Yazar halen Genç Gelişim Dergisi'ni yayına hazırlamakta, çeşitli kişisel gelişim ve yönetim kitapları hazırlamaktadır.

İletişim: adem@gencgelisim.com - 0212. 243 61 82 - 84

Ö. Faruk Reca

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi mezunu olan yazar, aynı üniversitede; İktisat alanında 'İnsan Gücü Planlaması' üzerine master yapmaktadır.

Yazar uzun yıllar tanınmış iş adamlarına ve siyasetçilere danışmanlığın yanısıra, eğitim ve seminer çalışmalarını yürütmüştür.

Çeşitli günlük gazetelerde makaleler yazmıştır.

Yazar eğitim alanında yeni ufuklar açıcı kitap ve seminer programları hazırlamakta, 'başarı', 'liderlik', 'yönetim' gibi ilkelerin toplum hayatına kazandırılmasına yönelik sosyal projeler geliştirmektedir.

Bu amaçlarına yönelik yayınladığı kitaplar:

Acılar İçinde Başarıyı Yakalayanlar, *Akis Kitap*

Akıl Okulu, Akıl Oyunları, *Akis Kitap*

Hz. Ali'nin Liderlik Sırları (Ortak Yayın), *Armoni*

İletişim: farukreca@endulujans.com - 0212. 243 61 82 - 84

içindekiler

Önsöz 7
Prof. Dr. Acar Baltaş 9
Doç. Dr. Turgay Biçer 11
Mümin Sekman 13
Oku! Düşün! Uygula! Neticelendir! 15
'Israr', 'Sonuç'un Mobilize Gücüdür 15
Gelgit 16
"Oku!" Ve "Düşün!" Komutu Hayatınızı Değiştirecek 17
4i'ye Göre Hedef 18
Hedefler Nasıl Hayal Olmaktan Kurtulur? 18
Abraham Lincoln Nasıl Başardı? 20
Lincoln'ün İdealleri Ve Prensipleri 22
Şartlı Negatif Bariyeler 23
Hangi Kitapları Okumalısınız? 28
Sadık Okuyucu Olun! 29
Niçin Okumuyoruz, Niçin Okumalıyız? 30
Nasıl Okumalı? 34
Başarılı İnsanlar Başarılarını Kitap Okumaya Borçludur 35
Azim Engel Tanımıyor 37
Başarıya Giden Yolda Okumanın Önemi 40
Okumada Temel Amaç Nedir? 42
Etkili Ve İşe Yarar Okuma Hayatınızı Değiştirir 42
Hangi Okuma Çeşidi Size Fayda Sağlar? 43
Hıza Göre Okuma Çeşitleri Nasıldır? 44
Mehmet Barlas Nasıl Okurmuş? 45
Muhyiddin-İ Arabî Diyor Ki: 47
'Duygusal Okur' Ne Demektir? 47
'Duygusal Okur'un 8 Altın Kuralı 48
İyi Okuyucu Kim? 50
Kötü Okuyucu Kim? 51
"Okumalıyız! Harekete Geçmeliyiz" 52
Okumuş Ama Kendini Bilmemiş! 53
Parlak Bir Zeka İçin Oku! 55
"Oku!" Komutunda Zeka Tanımlanmalı 56
Tanımlama Şöyle Yapılıyor; 57
Duygusal Mantık Şu! 58
Cemil Meriç, "Nasıl Okumalı?" Diye Soruyor 58

Düzensiz Okuma Hafızayı Bozar 59
Okuma Alışkanlığı Nasıl Kazandırılır? 62
Vefakâr Evlat Jack London 63
Okuma Alışkanlığı Kazanmanın 22 Altın Kuralı 70
İnsanlar Tv Okuyor, Kitap Seyrediyor 71
Kişisel Gelişim Kitaplarını Nasıl Okumalı? 72
Kişisel Gelişim Kitapları Okumanın 10 Altın Kuralı 73
Okuma Hızını Artırmanın 10 Altın Kuralı 75
Okumakla İlgili R. Tayyip Erdoğan'ın Sözleri 76
Düşün! 80
Doğru Düşünme İlkeleri Nedir? 81
Doğru Düşünme İlkesi Önündeki Bariyerler 82
Doğru Düşünme İlkesinde 10 Altın Kural 84
"Her Gün Birkaç Dakikanızı Düşünmeye Ayırın" 88
Düşünceyi Yoğunlaştırmanın Adı: Motivasyon 89
Düşünmede 5 Mobilize Güç 94
Beyin Fırtınasının Düşüncedeki Gücü 96
Üç Düşün Bir Konuş! 99
Güzel Düşünün, Birlikte Coşalım! 105
Doğru Ve İsabetli Düşünme 106
Başarıya Giden Yolda 10 Altın Düşünce 109
Napolyon'dan Düşündüren Sözler 115
Düşüncelerimizi Değiştirmenin Yolları 120
Kahve Kralı Jacobs'un Öyküsü 121
"Kendimi Değiştirmeliyim!" 127
Düşün 127
Uygula 129
"Kalk Ayağa! Oku! Düşün! Uygula! 135
"Parlak Diplomaya İhtiyacınız Yoktur!" 141
Einstein'dan Başarının Formülü: 146
"Vazifenizi Yapınız Gerisi Gelir!" 147
William Colgate 148
Projelerinizi Hafife Almayın! 149
"Başarmak İstiyorsan Başla Ve Bitir!" 150
Henry Ford'un Başarısı Nereden Geliyor? 153
"Uygula!" Komutunda 5 Önemli Soru 157
Karşılaşacağınız Zorluklara Hazır Mısınız? 160
Tornacılıktan Çiğ Köfte Krallığına 162
Uygula / Çalış 174
Nasıl Neticelendirdiler? 180
Neticelendir / Sonuca Varma 182

ÖNSÖZ

Türk siyasi tarihine belediyecilik ile giren ve Türkiye'nin başbakanı olarak devam ettiren Recep Tayip Erdoğan, başarı otoriteleri tarafından başarılı bir lider olarak nitelendiriliyor. Bu değerlendirmeyi yapan kişiler Erdoğan'la aynı fikirleri ve düşüncelerini paylaşan insanlar değil elbetteki. Onlar için Erdoğan pratik hayata geçirdiği uygulamalarla hem bir siyasetçi hem bir lider hem de bir teoriysen olarak başarılı bir performans çizmekte.

Bunu sadece Erdoğan'ın çevresinde yer alan danışmanlara yada fikir alış verişinde bulunduğu tecrübeli isimlere bağlamak haksız bir değerlendirme olacaktır. Çünkü bir çok lider hemen hemen aynı isimlerle çalıştılar. Fakat hiçbiri Recep Tayyip Erdoğan kadar sonuca götüren uygulamaları siyasi hayata geçiremedi.

***

Erdoğan gittiği tüm okullarda sınıf tahtasına bir söz yazıp altını imzalıyor: 'Oku, düşün, uygula, neticelendir!' Erdoğan bu sözü geleceğin çalışanı, üreticisi, bilim adamı, lideri olacak gençlere veriyor. Demek ki geleceğin Türkiye'sinin formülü olarak bu sözü görüyor.

Erdoğan okullardaki konuşmalarında özetle şunu söylüyor:

"Size başbakanınız olarak dört kelimelik tavsiyem var. Oku, düşün, uygula, neticelendir! Sadece okudunuz ama okuduğunuzu düşünmüyorsanız bunun hiçbir neticesi olamaz.

Okudunuz, düşündünüz ama uygulamıyorsanız onun da hiçbir faydası yok. Okudunuz, düşündünüz ve uygulamaya koydunuz. Ama takip etmeyip neticelendirmiyorsanız yine bir faydası yok.

Aslolan takip ederek neticeyi almak.

Eğer bir dalda zamanında meyveyi toplamazsan o meyve çürür gider, hiçbir faydası olmaz.

Yani orta sahada top çevirerek kalmayacak, golü de atacak bunu da başaracaksınız."

Bu kitap bu sözlerin açılımı sağlamak, pratik hayatta uygulanabilirliğini artırmak için kaleme alındı. Çabamız gelişen Türkiye'yenin gelişimin harcında ufak da olsa bir katkımız olması.

Liderlik, başarı, motivasyon, yöntem gibi kavramlar anıldığında, ülkemizde ilk akla gelen isimler olan; Prof. Dr. Acar Baltaş, Doç. Dr. Turgay Biçer ve Mümin Sekman'a kitabımıza kattıkları anlam ve derinlik için müteşekkiriz.

Onlar gibi bizde bu ülke ve bu insanlar başardıkça mutlu olacağız.

Başarıya giden yolda yolumuz açık olsun.

***

Prof. Dr. Acar Baltaş

BAŞARININ HARİTASI

"Oku, düşün, uygula, neticelendir" özdeyişi, başarıya giden yolun haritasıdır. Her insan başarılı olmak ister ancak herkes başarılı olamaz. "Başarının yolunun önce istemek"ten geçtiği gerçek dışı bir görüştür. Başaranların hedefleri isteyenlerin hayalleri vardır. Bu nedenle insanlar başarı yönelimi açısından ikiye ayrılırlar. Birinci grupta "başarı yönelimli" olanlar, ikinci grupta "başarısızlıktan kaçınma yönelimli" olanlar bulunur. "Oku, düşün, uygula, neticelendir" sözü başarı yönelimli insanları hedeflerine ulaştıracak özü içerir.

Başarı yönelimi yüksek kişilerin özellikleri şunlardır:

- Sonuç odaklıdır: Yaptığı işin somut sonuçlarını almak ister. Sonuca ulaşmamış iş onun için anlamlı değildir.
- Hesaplanmış risk alır: Sınırlarını zorlayan ama başarılabilir, orta düzeyde risk almayı tercih eder. Kendini sınamayı sever ama başarı şansı olmayan ve gerçeklerle bağdaşmayan durumlardan da uzak durur.
- Geribildirim almak ister: Yüksek başarı güdüsüne sahip kişiler, yaptıkları işin, gösterdikleri çabanın karşılığını görmek isterler. Böylece başarı düzeylerini değerlendirme şansı kazanır, hedeflerini mevcut duruma uyarlama olanağı bulurlar.
- İşine dört elle sarılır: Başarı güdüsü yüksek kişi işine çok bağlıdır ve yoğun biçimde işine gömülür. Bir işi yarıda bırakmak zorunda kaldığında rahatsız olur, işten başını kaldırmakta zorlanır.
- Kişisel sorumluluk üstlenir: Bir işin yapılmasının ve sonuçlandırılmasının sorumluluğunu yüklenir. Ek görevlere talip olur ve tek başına çalışmaktan zevk alırlar.

Buna karşılık başarısızlıktan kaçınma yönelimli olanlar ise, hata yapmaktan çekindikleri için hareketsiz kalmayı veya girişimde bulunmamayı seçerler. Örneğin, böyle bir basketbolcu, takımı iki sayı geridеyken üç saniye kala üç sayılık atış yapmaz. Ya pas verir ya da iki sayıyı zorlar. Benzer şekilde ise böyle bir çalışan iş yerinde kovulmayacak kadar çalışır. "Neden böyle yaptın?" diye soranlara "Ben den daha kötüleri var." diye veya "Bu paraya bu kadar çalışılır." diye cevap verir. Oysa kazanılan para ile iş performansı arasında doğrudan bir ilişki yoktur. Buna karşılık başarı yönelimli bir sporcu, gerçekçi bir yerden sorumluluk alır ve üç sayılık girişimde bulunur.

Başarı yönelimi yüksek kişilerin, kendilerini sürekli "daha iyisini yapma"ya adamış, kusursuzluğa ulaşmak için çaba gösteren insanlar olduğunu söylemiştik. Bu özellikte insanlar, her işi nasıl daha çabuk, daha kaliteli, daha düşük maliyetle gerçekleştirebileceklerini araştırırlar; kendilerine özgü standartları ve sistemleri vardır. Kendilerine zorlayıcı hedefler koyarlar. Yenilikçi ve girişimcidirler. Kendilerinden beklenenden ya da işin gerektirdiğinden daha fazlasını yapmak için inisiyatif alma isteği duyarlar. Olası problemleri engellemek için önlem alır, sorumluluk yüklenirler. Başarılarını değerlendirirken beş ölçüt kullanırlar:

- Kendini aşma: Başarılarını, kendi geçmiş performanslarını değerlendirip gösterdikleri ilerlemeyle ölçerler.
- Sonuç odaklılık: Gösterdikleri çaba karşılığı aldıkları nesnel sonuçlara göre başarılarını değerlendirirler.
- Rekabet: Başkalarının performansıyla kendilerini kıyaslayarak başarılarını sınarlar.
- Girişimcilik: Kendilerini başarıya odaklayarak kişisel hedeflerine ulaşarak başarılarını kanıtlarlar.
- Yenilikçilik: Kendilerinden önce kimsenin yapmadığı yeni bir şey yaparak başarılarını gösterirler.

Sonuç

"Oku, düşün, uygula ve neticelendir" sözü, hayat karşısında sorumluluk almaya davettir. Kişinin kendi geleceğini kendisinin kurması için rehberdir. Kendisini sorumlulukla ödüllendiren kişi yokuş aşağı yuvarlanmak yerine hayat merdivenlerinde yukarıya doğru çıkmaya başlar.

Doç. Dr. Turgay Biçer

Açık, yalın ve kararlı bir yolun en önemli taşları

"Oku, düşün, uygula, neticelendir" sözü, hedefe sistematik gitmenin açık, yalın ve kararlı yolunu göstermektedir.

Burada Sayın Erdoğan'ın işitsel yönünü kullandığını görmekteyiz. Okumak, anlamak ve deneyimleri yorumlamak, insanın gelişimi için önemli ve gereklidir ama yeterli değildir.

Okumak, dış dünyadan bilgi almak adına önemlidir. Yazılı kültür insanlığın dününü, bugününü ve geleceğini anlamak, şekillendirmek ve geliştirmek adına insana yol gösterir. Ancak yaşam dinamik bir süreç olduğundan, sadece okumak tecrübelerin kazanılması için yeterli değildir. Yaşam deneyimlerinin bir çoğu yaşanarak elde edilir. Ama yine de insan her şeyi deneyimleyerek öğrenemez.

Düşünerek, gözlemleyerek, başkalarının hayatlarından dersler çıkararak hayatın olumsuzluklarından kendimizi kurtarabiliriz.

Hayal etmek ve gözlemlemek de öğrenmenin bir başka yoludur. İnsanoğlu hayal ederek, gözlemleyerek, varolanlardan ilhamlar alarak yeni deneyimler ve tecrübeler edinebilir. Bunların yanında yeni şeyler tatmak, koklamak, yemek, düşünmek insanı geliştiren, kuvvetlendiren diğer deneyimlerdir.

Önemli olan insanın "sınırsız düşünce sistemi" içerisinde zengin seçeneklere ulaşmak için istekli olması ve bu konuda gönüllülük göstermesidir. İnsan sahip olduğu tüm kaynakları (görmek, denemek, yaşamak, duymak, söylemek, düşünmek, hayal etmek) kullanmayı bilmeli ve bu konuda yetisini geliştirmelidir.

Çünkü insan bunu yapabilecek donanımlarla doğar. Hatta bu donanımları için herhangi bir yere abone olmaya ihtiyacı yoktur.

Doğuştan varolan bu sistemi etkili kullanıp amaçlarına ulaşabilir.

Yaşam sınırsız içerikte var olur. Yaşamı sınırlayan ve sınırlı içeriklerde kullanan insanın ta kendisidir. İnsan çoğu zaman kendi kendine engeller koyarak yaşamını fakirleştirir. Bunu düşünerek, görerek, inanarak ve deneyimlerine farklı anlamlar yükleyerek yapar. Bu bir çarpıtmadır. Bunun anlamı insanın kendi potansiyelini eksik ve yetersiz görmesidir.

İnsan üreterek, düşünerek ve kaynaklarını etkin kullanarak bu sınırlara meydan okuyabilir ve yaşamını zenginleştirebilir.

Sayın Tayyip Erdoğan'ın söylemi, insanın kendisini ve yaşamını zenginleştirmesi için önemli bir tecrübe aktarımıdır. Bu bir algılama ve yorumdur. Erdoğan kendi yaşamını böyle zenginleştirmiş olabilir. Yine de her tecrübe kendine özgüdür ve yeniden gözden geçirilmeye ihtiyaç duyar. İnsan tecrübelerin nerede işe yaradığını ve nasıl işlediğini bilirse, her türlü tecrübeyi kendine özgü değiştirebilir, kullanabilir ve yeniden anlamlandırabilir. Önemli olan da budur.

Yine de bu söz, yol gösteren, insanları kaynaklarını kullanmaya davet eden, girişimci bir tavrı sergilemesini sağlayan ifadedir.

Mümin Sekman

BAŞBAKANIN BAŞARI FORMÜLÜ

Dört kelimeyi bildiğinizde, Tayip Erdoğan'ın tüm başarısını anlayabiliyor, açıklayabiliyorsunuz: Okumak, düşünmek, uygulamak ve sonuçlandırmak. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın gittiği her okul açılışında tahtaya yazdığı dört kelimelik bir formül onun başarıya bakış açısını gösteriyor.

Bu dört kelimelik başarı formülü: Oku, düşün, uygula, neticelendir.

Başbakan, formülün anlamını bir ilkokul açılışındaki konuşmasında şöyle açıklamıştı:

"Sevgili çocuklar, size başbakanınız olarak dört kelimelik tavsiyem var: Oku, düşün, uygula, neticelendir. Sadece okudunuz ama okuduğunuz üzerine düşünmedinizse, hiçbir neticesi olamaz bunun.

Okudunuz, düşündünüz ama uygulamıyorsan, onunda hiçbir faydası yok. Okudunuz, düşündünüz ve uygulamaya koydunuz. Ama takip edip neticelendirmiyorsanız, yine bir faydası yok. Aslolan takip ederek neticeyi almak.

Eğer daldaki bir meyveyi zamanında toplayamazsan, o meyve çürür gider. Hiçbir faydası olmaz. Yani orta sahada top çevirerek kalmayacak, gölü de atmayı başaracaksınız." *(Vatan Gazetesi)*

Başbakanın başarı formülü, insanlara hayat hedeflerini gerçekleştirmek için yapmaları gerekenleri gösteriyor:

OKU: İş hayatında ve özel hayatında nasıl başarılı olabileceğini gösteren kitaplar oku.

DÜŞÜN: Bu kitaplardan öğrendiklerini şirketine, işine ve özel hayatına nasıl uygulayacağını düşün.

UYGULA: Bunları düşünmekle yetinme, işine ve kendine uygula.

SONUÇLANDIR: Uygulamaya başladığın bir şeyi, sonuç alıncaya kadar takip et, yarıda bırakma.

Bu formül çevik ve başarılı bir lider olmak için çok kullanışlıdır. Başarılı bir lider olmak için önce öğrenmek gerekiyor. Öğrenmek gerekli ama yeterli değil. Sonra öğrendikleriniz üzerine bolca düşünmelisiniz. Düşünmek de gerekli ama yeterli değil. Düşündüklerinizi teoriden pratiğe, yani düşünceden uygulamaya geçirmelisiniz. Uygulamak da yetmiyor, uyguladığınız şeyi sonuçlandırıncaya kadar takip etmeli, rehavete düşmemeli, işleri sürüncemede bırakmamalısınız.

Başbakanın başarı formülüne göre sürekli yeni şeyler öğrenmeyen, öğrendikleri üzerine düşünmeyen, düşündüklerini uygulamayan, uyguladığını sonuçlandırmayan kişiler başarılı işler çıkaramayacak, en azından dört dörtlük işler başaramayacaktır.

Başbakan'ın başarı formülüne göre düşündüğümüzde 4 tür atalet ve tembellik karşımıza çıkıyor:

1. ***Öğrenmeme ataleti***
2. ***Düşünmeme ataleti***
3. ***Uygulamama ataleti***
4. ***Sonuçlandırmama ataleti***

Başbakan'a göre öğrenen ama öğrendiğiyle yetinmeyip, öğrendikleri üzerine düşünen, öğrendiklerini sindiren kişi başarının yarısını halletmiştir. Düşündüklerini uygulayan ve uyguladığı işi sonuç alıncaya kadar takip eden kişi ise ikinci etabı da halletmiştir.

Öğrenmek ve düşünmek insanın iç dünyasında yaptığı faaliyetlerdir. Uygulamak ve sonuçlandırmak ise dış dünyada yapılan faaliyetlerdir. Öğrenmek ve düşünmek kendimiz üzerindeki etkimizi artırır. Uygulamak ve sonuçlandırmak ise dış dünya üzerindeki etkimizi artırır.

OKU! DÜŞÜN! UYGULA! NETİCELENDİR!

Bir bahçedeki ağaçları çok güzel ve kaliteli yetiştirmiş olabilirsiniz, fakat meyvelerini almıyorsanız, alamıyorsanız sonuçsuz bir iş yapmış olursunuz. "İnsan hiç ağaç yetiştirir de meyvesini almaz mı?" demeyin; yaşantımızın birçok yönü sonuçsuz emeklerle geçiyor ama fark edemiyoruz. Tarifi ne olursa olsun, başarılı ya da başarısız, yapılan işte sonuç mutlaka alınmalıdır. Çünkü en kısa zamanda tekrar deneyeceksinizdir. Elinizdeki tek veri de 'oku', 'düşün', 'uygula', 'neticelendir' komutlarından sadece birisi olmayacak; sonucu gözlemlemiş olmanız olacaktır. Çoğu kez başarı, sizi kapının hemen öbür tarafında buyur etmek için bekliyordur, fakat sonuçlandırmadığınız için ne yazık ki bu daveti göremiyor olacaksınız.

'ISRAR', 'SONUÇ'UN MOBİLİZE GÜCÜDÜR

Başarmak istediğiniz hedefin bir denemede olumsuz olmasını 'sonuç' olarak görmeniz kapılacağınız en büyük yanılgı dalgasıdır. Israr, neticenin hemen arkasındaki cıvıltıdır. Eğer bu sese sahip değilseniz, kolay kolay hiçbir işi başaramazsınız. "Oku ve Düşün"den sonra 'uygulama' komutunun süreci içerisinde yer alan 'ısrar' çoğu başarının anahtarıdır.

ISRAR

1) BAŞLA-UYGULA-NETİCELENDİR!
(Bir veya iki kez başarısız olma durumunda)

GELGİT

2) ÖZÜMSE-OKU-DÜŞÜN-ÖZÜMSE!
(Kaçınılmaz süreç… Tarih'te matematiği anlamak, matematikte ise tarihi)

Okumak ile ilgili olan her şey bir bütündür; bu bütünlüğün adı ise 'özümseme'dir. Matematiği öğrenen bir öğrenci tarih dersinde bu mantığı kullanabiliyor mu? Evet, tecrübeli olduğunuza inanıyorsunuz, fakat neden yine de başarılı olamıyorsunuz? Şartlar mı oluşmuyor?

Peki şartları birileri mi hazırlayıp sizin önünüze koyacak yoksa o şartları siz mi yaratacaksınız? "Oku" ve "Düşün" sürecindeki 'gelgit'lere devam edersen 'özümseme' komutunu denerken bu sorulara kesinlikle cevap bul. O zaman ilk 6 ayda dünyanın değiştiğini görüp şaşıracaksınız.

"OKU!" ve "DÜŞÜN!" KOMUTU HAYATINIZI DEĞİŞTİRECEK

Okumak ve düşünmek arasında keşfedilmemiş önemli noktalar var. Aslında çoğumuz bu noktaların farkında değiliz. Okuma sonrası düşünce dünyamız zayıf veya hiç yok, hatta böyle bir dünyanın olabileceğinden dahi habersiziz. Sadece "oku!" dedikleri veya "okumak faydalıdır" komutlarını işittiğimiz için, kendimizi okumak zorunda hissederiz. Böyle bir girişimde de okuduklarımız hayal ve düşünce dünyamızda somutlaşamaz.

Okuduğumuz 'konu' o an ve o mekana hapis olur. Dışarı hayatımızda, iş ve oluşlarımızda asla "oku!" komutu işlevsel değildir, okumanın aslında hiçbir hükmü yoktur; bitirilen her kitabın sonuna "hükümsüzdür" yazısı yazılsa belki yeridir. Matematik dersinde öğrenilenlerin tarih veya resim dersinde kullanılabileceğini bilmeyiz, böyle bir gerçekliliğin olduğu aklımıza dahi gelmez. Askerî stratejik bir operasyonla, beyin veya kalp operasyonunun arasında benzer taktik ve işlevin olabileceği bize çok uçuk ve uzak şeylerdir.

25 yıl önce "Bu matematik ne işe yarar, ben günlük hayatımda bunu nasıl kullanacağım ki?" diye sorardık, 25 yıl sonra aynı toplumun öğrencileri benzer soruyu soruyor. Matematik hala okuduğumuz diğer kitaplar gibi anlaşılabilmiş değildir. Böyle bir durumda birey suçu kendisinde de aramalıdır. Okunan her konuda analitik yapabilme sorumluluğu taşıyan birey, 'uygulama' ve 'neticelendirme' süreçlerini rahatça halleder. 'Çözümleyici' (analitik) sorumluluk taşımaya toplum bireylerinin yarısından çoğu 'deha paranoyası'ndan kurtulamaz.

Hep birer 'deha' yaratırız, kendimizin de bir dahî olduğunu, olabileceğini asla düşünemeyiz, söyleyenlere de "Şaka mı yapıyorsun!" diye tuhaf tepkilerde bulunuruz. Yeryüzünde peygamberler vardır ama "Dahî" denilen insanlar yoktur. "Deha" denilen şey ise bir vakıadır. "Oku!", "Düşün!", "Uygula!" ve "Neticelendir!" süreçlerinin vakıası, yani emeğin sonucudur.

Dehâ sahibi insanların özelliği doğuştan değildir; bu özellik belirtildiği gibi 4İ (Dört İlke) kuralını uygulamış olmalarından kaynaklanır. Çoğumuz Edison için "O bir dehâydı!" deriz. Edison eğer dehâ olsaydı ampul tellerini bulmak için 2 bin deneme yapmazdı.

Büyük okur, büyük düşünür Sâdi, henüz küçük yaşlarda ailesiz kalmış, çok acılar çekmiştir. 1200'de Nizam'ül Mülk'ün ünlü Nizamiye Medresesi'nde eğitim gördü. Şöyle diyor Şirazlı Sâdi:

Ey akıllı zat! Ağızdaki dil nedir? Hüner ve marifet sahibinin hazinesinin kapısının anahtarıdır. Kapı kapalı olursa, kim ne bilir, kim ne bilecektir ki, içeride kuyumcu mu, cevahirci mi var, hırdavatçı mı var?

"Oku!"dan sonraki "Düşün!" ve "Uygula!" süreçlerinde en güzel örnek Sâdi'nin bu ifadeleridir. Kuvveti olmayan 'fikir'i efsuna ve büyüye benzetiyor Sâdi. Fikirsiz ve düşüncesiz kuvveti ise ("Oku!" komutundaki bilgi de olabilir) cahilliğe ve deliliğe benzetiyor.

4İ'YE GÖRE HEDEF

İnsanın önüne hedef koyması çoğu kez zorlandığı bir durumdur. Hatta insanlar bir hedef belirleyip belirlememede insanlar kararsız tavırlar sergiler, saptanan hedefler ise istekten öteye gitmez.

Karmaşa ve kargaşanın daha yoğun yaşandığı günümüzde sakin bir yaşamı arzulayan insanlar hırslı olmayı bir risk olarak görüyor, böylece ileri zamandaki arzularının gerçekleştireceği bir planı şimdiden tasarlamayı anlamsız buluyorlar, durum böyle olunca da o gün ne varsa onunla yetinme yoluna gidiyorlar.

Aslında bu da bir tür 'hedef yaklaşım'dır veya başlı başına 'farklı yaşam kabullenmesi'dir. Yaşadığımız çağın getirdiği şartlar bu "farklı yaşam kabullenmesi"nde rol oynuyor. Ama yine de belirgin unsur şartlar değil, bizim içinde yaşadığımız durumlara nasıl tepki verdiğimizdir. Çünkü siz şu an nasıl yaşıyorsanız, bu yaşam standardı ya da şekli on yıl öncesinde verilmiş kararların sonucudur. On yıl sonrasında ise nasıl yaşayacağınızın kararını farkında olarak veya olmayarak yine

kendiniz verirsiniz. Yaşamın öz cevherinde 'farkındalık' baş köşededir; hedefler de bu baş köşelerden birisidir.

Hedef belirmeme, "gerçekleşmez!" kanısı uyandırdığı için tedirgin edici görülebilir. Oysa insanı yaşatan hedefleridir.

HEDEFLER NASIL HAYAL OLMAKTAN KURTULUR?

Belirlediğiniz hedefler, sadece istekte kalırsa, siz hedef belirmiş değil hayal kurmuş olursunuz. Peki hedeflerini gerçekleştirmiş insanlar ne yaptılar da başarılı oldular? Onlar harekete geçtiler. Başarmak istedikleri şey bir defa uygulanabilir olan hedeflerdi; bunu hissettiler ve olağanüstü bir girişim olarak görmeyip eyleme geçtiler. Hedeflerde beyin gücüne gerçekten inanmak lazım. Artık bilimsel bir gerçek olan kişisel gelişim metotları takip edildiğinde belirgin şekilde bazı negatiflerimizin değiştiğine tanık oluyoruz. Beyin yönlenmesiyle, duygu yoğunluğuyla, hissiyat coşkunluğuyla 'start' veren girişimlerimiz müthiş bir enerji donanımıyla çevrelenir. Bu enerjilerimizin açığa çıkması ise ancak doğru okuma yöntemleriyle gerçekleşir.

Hedeflerin gerçekleştirilmesinde kitap okumanın önemi öteden beri bilinir. Fakat hangi kitabı okuma konusunda aydınlatıcı modeller ortaya konmaz. Problemin çözümü, hedefleriniz doğrultusunda sizleri coşturacak, hayata anlamlı bakmayı sağlayacak okuma türünde yatmaktadır. Bazı başarısızlıkların hayatın sonu olmadığını, dünyanın binlerce başarıyla dolu olduğunu size hissettirecek kitapların okunması gerekir. Eğer, hiç ümitli olmadığınız anlarda kitap okuduktan sonra kendinizde bir genişlik ve mutluluk, daha da önemlisi problemlerin gözünüzde küçülmesi, sorunlarınıza rağmen yaşamınızın bir anlam kazanması hissine giriyorsanız okunması gereken kitabı bulmuşsunuz demektir. Bu noktada bir örnek vermek yerinde olacaktır:

ABRAHAM LİNCOLN NASIL BAŞARDI?

Sefalet içindeki bir evde doğdu. Günleri kuru ekmek yemekle geçti. Şu an sizin hissettiğiniz acı ve ızdırapları, hüzünleri o da hissetti. 10 yaşındayken çok sevdiği annesi ve kız kardeşini kaybetti. Bu acıya dayanamayarak günlerce ağladı. Fakirlikten ev kirasını veremediği için bir avukatın iş yerindeki yazıhane masasında uyudu. Lincoln kendisini şöyle anlatıyor:

"Yoksul bir ailenin çocuğu olarak mahrumiyetle dolu bir evde doğup büyüdüm. Midemin açlığını kuru mısır ekmeğiyle bastırırken, ruhumun açlığını ödünç aldığım kitaplarla giderdim. Okumaya aşıktım; bir çiftlikte tarlada işçi olarak çalışırken de okudum, bir bakkalda çıraklık yaparken de..."

Abraham Lincoln'ün kitaplara karşı müthiş bir tutkusu vardı. Babasının işsizliği yüzünden sık sık ev değiştiriyorlardı. Bu yüzden de kitap okuma imkanı bulamıyordu. Yine de ödünç aldığı kitaplar oluyordu. Ödünç aldığı kitaplara gözü gibi bakıyordu.

Bir defasında arkadaşından aldığı kitap ıslanıp yazıları silince üzülüp paniklemiştir. Ama bir hafta çalışıp kazandığı parayla yenisini alıp arkadaşına teslim edince rahatlamıştır. Geceleri mum ışığında kitap okuyordu. Kitapları için, "Benim biricik dostlarım" diyordu. Geçmişteki iyi ve başarılı insanların hayatlarını okumaya bayılıyordu. Sayısız sıkıntı, aile ve ızdırap sınavından geçen bu adam, işte bu insanların hayatlarından beslenmişti. Hatta, George Washington'un hayatını anlatan kitap onda bambaşka bir coşku uyandırmıştı. Okuduğu her kitap ayrı bir dünya, ayrı bir yaşam, apayrı bir güzellikti.

Bu bir zamanların zavallı, eli nasırlı, avurtları çökük adımı nihayet başkan seçilmişti. Ama nasıl?

Yoksul bir ailede dünyaya geldi.
Anne babası okuma yazma bilmezdi.
10 yaşında annesini kaybetti.
Tarlada ırgatlık yaptı.

Bakkalda çıraklık yaptı.
21 yaşında işini kaybetti, bocalama dönemi yaşadı.
24 yaşında tekrar işinden oldu.
25 yaşında dört çocuğundan üçü vefat etti.
27 yaşında ruhsal bunalıma girdi.
34 yaşında kongre seçimlerini kaybetti.
36 yaşında kongre seçimlerini yine kaybetti.
38 yaşında eyalet seçimini kaybetti.
45 yaşında senato seçimlerini kaybetti.
47 yaşında başkanlık seçimlerini kaybetti.
49 yaşında tekrar senato seçimlerini kaybetti.
52 yaşında ABD'ye başkan seçildi.

Abraham Lincoln'ün hayatı herkes için çok önemlidir. Adının anıldığı her yerde derhal eşsiz tahammül ve sabır akıllara gelir ve oradakiler takviye kuvvet edinirler…

Eğer sıkıntılar kaçınılmazsa oturup ağlamanın hiçbir faydayı yoktur. Evet, acı ve ızdıraplar karşısında Abraham Lincoln'ün de ağladığı anlar olmuştur. Hatta, hayatın çekilemeyecek hale geldiği durumlarda, akşam yağmur altında, ağaçlar ve çalılar arasıdaki tozlu patika yollarda gezinmeyi çok severmiş, gözü yaşlı olduğu anlarda içini böyle atarmış. Ama sonra bıkmaz, inat edermiş, ısrarlı olurmuş. Bir keresinde yoksulluk ve mahrumiyetine rağmen, dürüst ve kültürlü olduğu için çevresindekilerin tavsiyesiyle sırf kölelik ve adaletsizlik kalksın diye kongre üyeliğine adaylığını koyar, fakat kazanamaz. Bu haber karşısında üzülür. Haberi telgrafhanede alır. Dışarısı karanlık ve yağmurludur. Usuka "İyi akşamlar!" dedikten sonra orayı terk eder.

Kaldırımsız, tozlu topraklı sokaklarda bir başına düşünceli düşünceli yürür. Tam bu sırada ayağı kayar, çamurun içine yuvarlanacakken, son anda kurtulur. Kendi kendine "Tökezledim, fakat düşmedim!" der. Evet, "Tökezledim, fakat düşmedim…" Bu cümle beyninde şimşek gibi çakar. Onun ayağı kaymıştı ama düşmemişti. "Mücadeleye devam!" dedi.

GÜLEMEYECEK KADAR CANINIZ YANSA DA AĞLAMAYACAK KADAR BÜYÜK OLUN!

Lincoln, akıtılan gözyaşlarının, başarıda kilometre taşları olduğunu ifade etmiştir ama oturup ağlamanın da bir çözüm olmadığını vurgulamıştır. Gözyaşlarının, ruhu coşturan, enerji veren bir motivasyon olduğunu söylemiştir:

"Dertsiz bir yaşam yoktur. Gözyaşlarınız mutlaka akacaktır. Dertler bir bakıma mutluluğa giden ve onun meyveleri olan hikmettir. Yaşamdaki acılar Tanrı'nın bir hikmetidir. Eğer böyle kabul edersek bu acılar bizim için başarının merdivenleri olur. Eğer sabredilirse, zorlukların insanı ne kadar değerli yerlere taşıdığı görülür."

Arkadaşı Nikolay, Abraham Lincoln'ü bir yazısında şöyle anlatır:

"Lincoln'ün cumhurbaşkanlık müddeti bitmek üzeredir. Fakat, seçimler gelince yine aday gösterildi. Ve yine kazandı. İkinci defa cumhurbaşkanlığına geçişi, merasimi esnasında söylediği nutuk, Gettsburg'daki şehitler abidesinin açılışı esnasında söylediği nutuk kadar eşsiz bir hitabet örneğidir. Bu nutukta bitmez gibi görünen sıkıntı ve cehaletten muzdarip, fakat her şeyde Tanrı'nın bir hikmeti olduğuna inanan bir adamın imanı okunur."

LİNCOLN'ÜN İDEALLERİ VE PRENSİPLERİ

Lincoln'ün karakteri, idealleri ve prensiplerini anlatırken arkadaşı John Nikolay şunları söylüyor:

"İstiklal Beyannamesi onun siyaset fermanı ve ilham kaynağı idi. İyi bir okuyucu ve düşünürdü. Okuduğunu arkasına almaz, düşünce hayatında yoğurarak neticelendirmeye çalışırdı. O, insan haklarının ulusal eşitliğine inanırdı. Halkın kendi kendisini idaresine karşı sarsılmaz bir imanı vardı.

Prensipleri dışında her şeye uysallık gösteren Lincoln, prensipler veya düşünülerek alınmış kararlar uğruna eğilmek bilmezdi. "Hakkın kuvvet olduğuna inanalım ve bu inançla vazifemizi neticelendirmek için okuyup, düşünerek aldığımız kararları gerçekleştirmekten kaçmayalım." derdi. İyilik ve affedicilik onun karakterinin temeliydi.

Cumhurbaşkanlığına ikinci kez seçildiğinde söylediği şu söz onun dünya çapındaki başarılı lider portresini çizer:

"Kimseye kötülük etme, herkese iyilik et."

Muazzam bir değişimin içinde büyük bir milletin liderliğini yaparken onun eşsiz hikmetini, amacına bağlılığını, iyi ve kötüyü şaşmadan ayırma gücünü, toplumunu kölelik belasından kurtarmak için en elverişli zamanı yakalayışındaki cesaretini, kanuna sadakatle riayetini, dostluk ve temizliği şahsında bir örnek haline getirişini, iktidarı kullanışında vicdanla ve itidalle hareket edişini ve nihayet tehlikeli bir şekilde ayaklanmış ve bozulmuş manevi ve siyasi kuvvetleri itaat altına alışta, memleketine barış ve adaleti getirişte, dört milyon insanı hürriyete kavuşturmakta gösterdiği tarif edilmez cazibe kudretini tarih kaydedecektir.

Kendi büyüklüğünü kendi eliyle yapan, her fırsatta yükselen, her imkanı kullanan, her görevi yerine getiren Lincoln, sadece zamanın büyük adamı değil, kendinden sonra gelecek olanlara da örnek teşkil edecek başarılı bir adam olmuştur. Bir devlet adamı, bir devlet başkanı olarak medeniyet onun adını daima saygı ile anacaktır."

ŞARTLI NEGATİF BARİYELER

Amaçlarınızın gerçekleştirilmesinde önünüze koyduğunuz hedef sizin hızınız olacaktır. Hedefe varılma sürecinde size öncülük edecek kitapların faydası zannettiğinizden çok daha fazladır. Kitapların, sizin hayatınızı olumlu yönde değiştirebilecek nasıl bir güce sahip olduğunu ancak onları keşfedip, okuyarak anlarsınız. Önünüze koyduğunuz hedeflerin hepsinin "mutlaka gerçekleşecek" diye bir kaidesi, kuralı yoktur.

Sizin için hayat yine devam etmelidir. Ama şuna inanın ki, hayatınızı böyle adımlarla takip ederseniz primitif hedeflerin dışında temel hedeflerinizin gerçekleşeceği kaçınılmazdır.

Kendinize fazla soyut hedefler belirleyip, gerçekleştiremediğinizde de oturup ağlamayın. Kendinizi tanıyın, siz neye aitsiniz, kendi benliğinizde size biçilmiş iş ve oluşlar hangileridir, kesinlikle bunların bilincinde olun.

"Bundan sonra üzülmek istemiyorum." şeklindeki bir istem, bir hedef amaca hizmet etmez. bu son derece belirsiz, sisli bir arzadır. Çünkü bazı zamanlar üzüntü, mutluluğu ve sevinci doya doya, zevk alarak yaşamamızı sağlayan olmazsa olmazlardandır. Ancak ne derece ve nelere üzüldüğünüz önemlidir. İşte 4İ sürecindeki gelgit egzersizlerinde bunu kazanırsınız. Kişi vardır bir olaya çok büyük oranda üzülür, kendini mahveder, yapabileceği işleri de dumura uğratır; kişi vardır o da aynı olaya üzülür, fakat gerçekleştirmek istediği hedeflerine zarar verdirmez.

Hedefleriniz arasında bir şeyi neden istediğiniz önemlidir. Bir şeyi istemek hedeftir ama niçin istediğinizi bilmeniz önemlidir. Aksi takdirde Trabzon haritasıyla Adana'da adres ararsınız. Yabancı dil öğrenmek istiyorsunuz ama niçin öğrenmek istediğinizi bilmiyorsunuz, o takdirde üzerinde çalışsanız da öğrenmeniz mümkün olmayacaktır; çünkü uygulama alanınız yok. Sırf "Yabancı dil çok önemli, öğrenmek lazım" dedikleri için boşa harcanan zamanlar ve paralar toplumumuzda azımsanamayacak kadar fazladır. Yeryüzünde öyle hadiseler yaşanır ki, herkesin "Bilgisayar çok çok önemli, mutlak öğrenilmesi lazım." dediği bir zamanda siz bilgisayarın tuşlarına dahi dokunmaya yabancıyken, bilgisayarı çok iyi bilen on binlerce kişinin yapamadığı dikkat çekici başarılar ortaya koyabilirsiniz. "E-mail adresi çok gereklidir, eğer olmazsa hayatta başarılı olamazsınız!" şeklindeki toplumun yargıları "Şartlı negatif bariyerler"dir. İşte size gerçek bir öykü:

İşsiz adamın biri, temizlik işi için Microsoft şirketine başvurur. İnsan kaynakları ve personel birimi bir ön görüşmeden sonra yeri temizleme testi yaparlar. Ve ardından adama şöyle derler, "İşe alındınız, e-mail adresinizi verin, size başvuru formunu gönderelim, aynı zamanda işe başlamak için geleceğiniz günü de bildiriniz!"

Adam başını önüne eğer ve çaresiz bir şekilde şöyle konuşur. "Bilgisayarım yok. Dolayısıyla e-mail adresimde de yok efendim."

İnsan kaynakları, onun adına üzüldüklerini ama e-mail'i yoksa kendisinin de var olmadığını ve kendisi varolmadığı için işe de alınamayacağını söylerler. Adam acı ve üzüntü içerisinde ne yapacağını bilemez. Üzerinde sadece 15 doları vardır. Bir marketin önünden geçerken içeri girer ve 10 kiloluk kasa domatesi alır. Sokak sokak dolaşarak iki üç saat içerisinde parasını iki katına çıkarır. Bu işi birkaç kere bu şekilde yapar. Adamın birkaç gün içinde tam 150 doları olmuştur; yediği, içtiği de hariç. Adam bu şekilde de yaşayabileceğini anlar.

Adam bir sabah erkenden evinden çıkar, akşam geç saatlere kadar işini severek yapar. Parasını her gün üçü beşe katlar. Bir müddet sonra el arabası alır. Bir sene içinde biriktirdikleriyle kasalı küçük bir kamyonet alır. Sağa sola aldırış etmeden, kimseyle didişip, kimsenin dedikodusunu yapmadan sadece işine bakar. Kamyonetin arkasında malını satarken çok nazik, güler yüzlü, dürüst ve yerine göre cömert olur. Meyveleri ton hesabı almaya başlar. Arkasından bir iki manav dükkanı, sonra birkaç kamyonet derken adam 3 yıl içerisinde bir çok araçtan oluşan sebze, meyve nakliye şirketinin sahibi olur. 5 yıl içerisinde de Amerika Birleşik Devletleri'nin en büyük gıda nakliye şirketi haline gelir.

Adam iş yerlerini, kendisini ve ailesini gün gelir sigorta ettirmek ister. Bir sigorta şirketini arattırır. Sigortacıyla görüşmek için çağırır. Sigortacı gelir, karşılıklı konuşurlar. Sonra, sigortacı gerekli belgelerin tekliflerini gönderebilmek için adamın e-mail adresini ister. Adam, e-mail adresinin olmadığını söyler. Sigortacının ağzı açık kalır, kendini tutamaz:

"Neee! Beyefendi siz ne diyorsunuz? Emrinizde binlerce çalışan var, yüzlerce tırınız ve iş yerleriniz var. Ve sizin e-mailiniz yok!"

"Evet, yok. Bilgisayar kullanmasını da bilmem."

"Peki beyefendi bu hanedanlığı nasıl kurdunuz? Ya bir de e-mail adresiniz olsaydı."

"Microsoft'ta temizlikçi olurdum."

"Ne! Anlayamadım."

"Anlayamazsınız, uzun hikaye."

Olmaz demeyin, oluyor. Bu, elbetteki "Bilgisayar kullanmayın, e-mail adresi almayın." anlamına gelmiyor. "Şartlı negatif bariyerler"i önünmüze koymayın anlamını taşıyor. O kadar uzağa gitmeye gerek yok. İstanbul'da Türkiye'nin ilk ve tek ISO 9001:2000 ve HACCP kalite sistem belgeli çiğköftecisi Ahmet Usta'nın akıl almaz yaşam öyküsünü ileriki sayfalarda okuyacaksınız.

Ahmet Usta iş hayatına torna işçiliğiyle başladıktan sonra hurda bir arabanın arkasında çiğ köfte satarak 8 yıl içerisinde bin 500 metrekarelik dev üretim tesislerine sahip olmuş. Şimdi İstanbul'un en pahalı ve lüks semtlerinde, örneğin Etiler, Nispetiye Caddesi'nde ve daha birçok yerde dükkanları var. Avrupa'ya açılmış, her gün bin 500 kişi onun çiğ köftesinden yiyor. Nasıl mı bu seviyeye gelmiş? Araştırmış, okumuş düşünmüş, uygulamış ve neticelendirmiş, yani 4İ metodunu uygulamış.

Öğrenmek, istemek amaç değildir, arzu edilen hedeftir; hedefler amaç olmadan gerçekleştirilemez. Sizin bir hedefe ulaşmak istemenizdeki amacınız nedir? Amaç, nihai nokta olan 'hedef'in hemen arka planındaki sarkaçtır. Bu sarkaç olmadan hareketlilik olmaz.

Toplumumuzda kafası karışık birçok birey neyi niçin öğrenmek istediğinin bilincine varmadan giriştiği işte başarısız oluyor. Okuyor fakat yanlış düşünüyor; düşünüyor fakat uygulamıyor, benliğine yenik düşüyor, bir anlık nefsi arzularının kurbanı oluyor, çalışmıyor, anlık gaflete ve tembelliğe düşüyor; uyguluyor fakat neticelendirmiyor, bir iki başarısız sonucun netice olduğunu zannediyor, hemen kapının arkasında kendisini güler yüzle bekleyen 'başarı'yı sabretmeyip elinin tersiyle itiyor.

Amerikalı edebiyatçı Mark Twain, gerçi ünlü yazar olmuştu ama bir arkadaşının isteğiyle altın aramak için Meksika sınırına yakın bir bölgeye gitmiş, orada aylarca altın aramaktan canı çıkmıştı. Toz toprak içinde, perişan bir haldeydi. Arkadaşına, "Yeter artık, ben fakir yaşamaya razıyım. Canım çıktı, mahvoldum. Ama hala bir gram dahi altın bulamadık. Ben bırakıp gidiyorum." dediğinde arkadaşı yalvar yakar onu bir müddet daha tuttu.

Mark Twain, sabahın erken saatlerinde kalkıp, arkadaşıyla birlikte altın aramaya başlıyor, gecenin geç saatlerine kadar el fenerinin ışığı

altında çalışıyordu. Artık iyice pes etmişti, "Bana bak arkadaş, soluğu sonunda tımarhanede alacağız. Ben bırakıyorum." diye arkadaşına çıkıştığında arkadaşı, "Mark, biraz daha sabret, damara yaklaştık, inan bana bir iki gün daha." diye karşılık vermişti. Fakat Mark Twain onu dinlemeyip eşyalarını topladı, orayı terk etti.

Bir gün sonra da arkadaşı altın damarını buldu. Kendisi olayı şöyle anlatıyor: "Aylarca tozun içerisinde aç susuz çalıştım. Altına olan inancımı kaybettim ve orayı terk ettim. Ben ayrıldıktan bir gün sonra arkadaşım altınları bularak Amerika'nın en zengin adamı oldu. Bense o andan yıllar sonra ancak biraz rahat oda ve banyo imkanına kavuştum. Çok da yokluklar çektim. Eğer orada onun dediği gibi biraz daha bekleseydim çalışmamın karşılığını alacaktım. Ama neticeyi iyice beklemeden orayı terk ettim."

Mark Twain Amerika'nın en başarılı edebiyatçısıdır. 10 yaşından sonra hiç okula gitmedi. 1835'te doğduğu yer olan Missisippi Nehri'nin yakınlarındaki Missovri Kasabası'nda acı dolu yıllar geçirdi. Çıplak ayaklarıyla yazın sıcağında, kışın soğuğunda tarlalarda çalıştı. Bu arada yoksul olan ailesine yardım etti. Dale Carnegie, Mark Twain için şunları söylüyor:

"Mark Twain, Florida'nın iki odalı bir evinde dünyaya gelmiştir. Onun çocukluğunu geçirdiği bu evde inekler hatta tavuklar bile barınamazdı. Karanlık odalı bu evde sekiz kişi bir arada yaşamışlardır. Kitap okumayı ve araştırmayı çok severdi. Fırsat buldukça Misissippi Nehri'nin kıyısına kaçardı. Nehrin akışını seyreder, gizem dolu adalarına gözlerini diker, hayallere dalardı. 12 yaşındayken babası öldü. Çok ağladı. Annesi onu teselli etti.

Bir ressamın yanına çırak olarak girdi. Hem kitap parasını çıkarmak istiyordu hem de annesine yardımcı olmak. Bir gün Missodri Hannibal şehrinin sokaklarında dolaşırken, rüzgarın yan sokaklardan sürükleyip getirdiği bir kağıt parçası ayaklarının ucuna düştü, kağıdı yerden aldı, bir kitabın bir sayfası olduğunu gördü.

Çok önemsiz gibi görünen bu olay, Mark Twain'in geleceği üzerine herhangi bir olaydan daha fazla etki yaptı. Bu ufacık kağıt parçasında Jean Arc'dan bahsediliyordu. Roun Kalesi'nde geçirdiği eserlik hayatını anlatıyordu. Jean Arc kimdi? Bilmiyordu.

Şimdiye kadar adını bile duymamıştı. O günden sonra kitap okumaya daha çok önem vermeye başladı. Özellikle Jean Arc'ın hayatı ve maceralarıyla ilgili kitapları okumaya başladı. Sonrası malûm, ayaklarının dibine düşen ufacık kağıt parçası Mark Twain'in kitapları keşfetmesine sebep oldu ve bu sayede milyonlarca dolar kazanan ünlü bir adam oldu. Kitaplardan öğrendikleri hakkında düşündü, yorum getirdi, sonra kendisine yüz binlerce dolar kazandıran konferanslar verdi, kitaplar yazdı, ticaret yaptı."

İşte böyle anlatıyor Twain'i Carnegie. Hepimizin ayaklarının dibine ufacık kağıt parçaları düşüyordur, fakat göremediğimiz ve aldırış etmediğimiz için çok fırsatları kaçırıyoruz.

HANGİ KİTAPLARI OKUMALISINIZ?

Propaganda türü kitaplar sizi meşgul eder, zihninizi gereksiz malzemelerle doldurur. Gereksiz okumalar sizi gereksiz tartışmalara iter; tartışmalar ise insanı yorar, hiç yoktan enerji kaybına sebep olur, sizi üzer, başarısız kılar.

İnsan olmak, başarılı olmak şu veya bu şekilde düşünmekten geçmiyor, iyi ve olumlu düşünmekten geçiyor. Yüzyıllar boyunca peygamberler, bilge adamlar, başarılı olmuş dürüst liderler hep bu mesajı vermemişler midir?

Gereksiz ve propaganda türü kitaplar okursanız, onların büyüsüne kapılıp kendinizi unutur, cadde sokak tartışacak insan ararsınız. İnsan kaynakları, başarılı yaşam öyküleri ve ünlülerin yaşam maceraları ile ilgili kitaplar okursanız kendinizi hatırlar, düzeltmeye çalışırsınız. Okuma şekli böyle olduğunda bu alışkanlık toplumun her bir ferdine yayılır. Çoban koyunlar içindir. Her bir koyunun başına çoban dikemezsiniz. Her bir koyun da kendisinin çobanı olamaz. Ama insan böyle değildir. O, önce kendi kendisinin aydınlatıcısı olmalıdır, elindeki fener ise kitaptır. Okuma şeklini öğrenen birey kendisinin çobanı olur; nasıl ve neyi okuyacağını bilmeyen ise bir çobanın süsü olur.

Propaganda türü kitaplarda kalem sahipleri adeta bir hayvanat bahçesinin parmaklıklarını parçalayıp ortaya fırlamış yırtıcı hayvan karakteri gösterir. Bu durum, okuyucuda panik yaratır, onu karamsarlığa iter, okuyucunun, topluma bakış açısı derin karınlık bir kuyuyu andırır. Kendinizle olan iç barışın yerini iç karmaşıklık, kargaşa alır; çevrenizdeki insanlarla olan dış barışın yerini ise dış kargaşa alır. Önce içten sonra dıştan kemirilip tüketilirsiniz.

SADIK OKUYUCU OLUN!

Sadık okuyucunun özelliği, yukarıda bahsedilen kitap türünden haberdar olmasıdır. Siz de sadık bir okuyucu olunuz. Kimsenin sizi bir şeyleri propaganda ettirmeye hakkı yoktur; bu hakkı kimseye vermeyiniz. Güzel ve iyi hayat, propaganda dışı doğal hayattır. Size ait doğal hayatınızı yaşayın ki, benlik ve sevgi pistiniz gladyatör arenasına dönmesin.

Bazı ideolojik kitaplar vardır ki, sizden horoz ve koç dövüşündeymişsiniz gibi kızgın, öfke ve kin safı oluşturmanızı bekler. Sanki dünyanın en büyük arenasında en kanlı gladyatör güreşi yapmanız gerekiyormuş gibi kendileri kenarda, bir köşede iki avuçlarını ovuşturarak sizi izler.

Bazı kitaplar, "Önce kendini düzelt!" mesajını kullanarak insanın iç terbiyesine değil de bireyi dış aksiyona iterek öncelikle zihinsel etkilemeyle işe başlarlar. Ahmet Fazıl bu tür kişi ve yayın gruplarını şöyle tarif ediyor:

"Her şey düzelecek derler, fakat bu kitaplar sizi sürekli gereksiz olayların içine çekmek ister. Oysa insan önce kendini geliştirmelidir, fertler önce kendi üzerine düşeni yapmalıdır. Birçok kitap dışa yönelik meşrutiyet olayını kötüledi, durdu; şimdi meşrutiyet geldi ne oldu?

Halbuki fert fert toplum kendini düzeltmeliydi, yayınlar bu mesajı vermeliydi. Bu tür yayınların etkisinde kalanlar zihinsel olarak ortada yırtılıp helak olmamış kimse kalmayınca kendilerini de katletmeye

başlarlar. Parçalayıcı dişleriyle, çeneler birbirilerinin derisi üzerinde kudret ve güçlerini denemeye koyulurlar."

Kitap okumak güzel bir şey ama güzel kitabı okumak daha güzel bir şeydir. Çocuklara, aile kurumuna, toplumun bütünlüğüne ve ülkenin iç düzenine zarar verecek kitaplar elbetteki vardır.

Birincil sorun, eğer toplumun kitap okumamasıysa, kitap okuduğunu varsaydığımız bu toplumun yine birincil sorunu hangi kitapları okumaları gerektiğidir. Öyleyse kitap okuma alışkanlığınızı kendinizi geliştirme noktasında önemseyerek ziyan etmeyiniz.

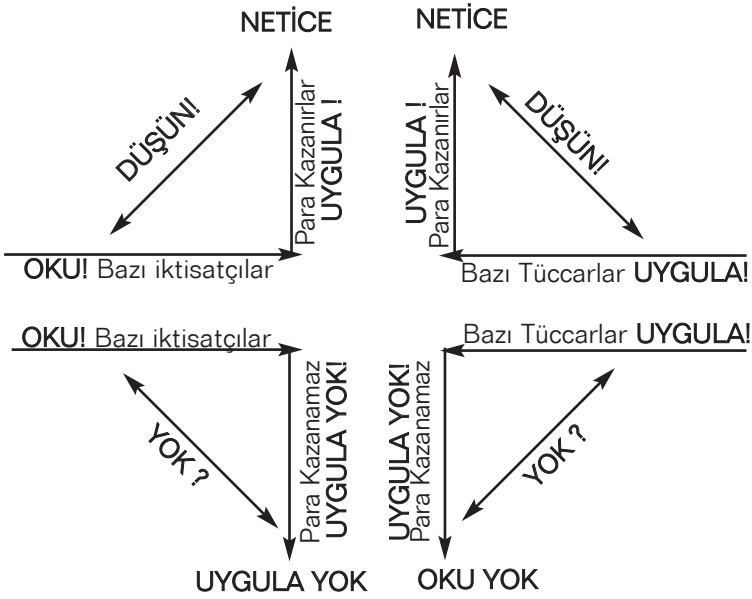
NİÇİN OKUMUYORUZ, NİÇİN OKUMALIYIZ?

Bilmek mi istersiniz, uygulamak mı? Bilmeden uygulama imkansız olsa bunu mu yapardınız, yoksa bilerek uygulamayı mı?

Kimi insan bilmek ister kimisi ise uygulamak. Oysa her iki durum da tek başlarına neticesiz bir girişimdir. Bazı insanlar sadece bilmekle yetinirler ve üzerlerine düşen görevi yaptıklarını zannederler. Okumak, düşünceyi doğurabilmelidir. Salt bilgi için okumak düşünce çarkını harekete geçirmez. Oysa 'bilgi için okumak' eylemi neticelendirildiği zaman bir şey ifade eder. Değilse bu tür okuma şekli ruhsuz beden gibidir. İktisatçı profesörlerin hepsi ticaretle uğraşıyor mu? Hayır. Peki ticarette başarılı olup yüz binlerce dolar kazananların hepsi iktisat profesörü müdür? Hayır. İşte 'okumak' ile 'uygulama'nın tam ortasındaki çizgi burasıdır: Düşün!

Hiçbir iktisatçı profesörün ticaretle uğraşmadığını söylemek doğru mudur? Hayır. Peki ticaretle uğraşıp çok zengin olan insanların arasında iktisatçıların olmadığını söylemek doğru olur mu? Hayır. Dikkat edilirse benzeşim burada yatmaktadır. Siz de bu benzeşimi hayatınızda yakalarsanız çok daha başarılı olursunuz. Şöyle ki:

Sadece okumakla yetinmek yeterli değil;
Uygulamaya başlamak da her şey değildir.
Düşünmek ise birincisinin 'giriş'i, 'ikinci'sinin neticesidir.

Mesleğiniz ne olursa olsun, siz bu şekillerden hangisine giriyorsunuz? Okumadan uygulayanlardan mısınız yoksa okuduğunuz halde uygulamayanlardan mı?

Yani kısacası siz OKUDUĞUNU DÜŞÜNENLERDEN MİSİNİZ?

BAZILARI BAŞARIYOR, GÜZEL YAŞIYOR ve SİZ SEYREDİYORSUNUZ BUNDA BİR TUHAFLIK YOK MU?

Kolombiya Üniversitesi rektörlerinden Murray Butler şöyle diyor:

"Dünya üç grup insandan oluşur: Eşyayı ortaya çıkaran ve yapan küçük bir elit grup, eşyanın yapılmasını seyreden oldukça büyük bir grup ve nelerin olup bittiğini bilmeyen muazzam bir kalabalık."

Bernard Shaw ise size sesleniyor:

"Sen çevrene bakıyor ve soruyorsun: "Niye?" Ben ise görünmeyenleri görüyor ve soruyorum: "Niye olmasın?"

Kişinin kendi varlığını kabul etmesi… Aslında her şey burada başlıyor. Eğer siz birilerinin gerçekleştirdiği başarılara şaşırıp imreniyor ve kendiniz olarak ortaya bir şey koyamıyorsanız bunun tek bir nedeni var: Siz şu an varolmadığınızı iddia ediyorsunuz, yani kendinizi inkâr ediyorsunuz.

Akıl, vicdan ve duygularınızı açığa çıkarabilmeniz için önce size gerekli bilgi ve yöntemleri tanımalısınız. Çevremizi saran dünya, uyarıcılarla dolu. Bu uyarıcılardan biri size ilham olabilir, kaynaklık yapabilir. Zihninizin düzenlenme ve yorumlanmaya ihtiyacı olduğunu unutmayın, gerçekle yüzleşmek zorunda olduğunuzu da.

Yüzleşeceğiniz hiçbir negatife rol biçmeyin. Sınırlandırıcı veya sınıflandırıcı negatif etkilerden uzak durun. Bu sizin elinizde. Çünkü çoğu insan kendi isteğiyle negatif dalgaları üzerine çeker. Bundan sıyrılın. Psikolojik savunma hatlarınızı belirleyin. Neyi neden yaptığınızı, neyi neden okuduğunuzu, hangi psikolojik ortamların sizi rahatlattığını veya gerdiğini bilmek zorundasınız.

İnsan kişisel güven duyacağı ortamları sever; öyleyse siz de karşı tarafa güven verin. Dürüst olun, nezaketi yapmacıklık olarak görmeyin. Nasıl ki "Oku!" komutunun mobilize gücü düşünmek ise sizin de mobilize gücünüz her gün yüzlercesi ile karşılaştığınız 'bildiğini bilen insanlar' olsun. Konfüçyüs binlerce yıl önce bunu ifade etmiş:

"Bildiğini bilenin arkasından gidiniz; bilmediğini bilmeyenden kaçınız"

İnsan hep yaptığı işin karşılığını almak ister. Eğer siz içinizde 'sahip olmak' duygusunu barındırıyorsanız, okuduğunuz bir kitabı sadece zevkli dakikalar geçirmek için değil, ondan gerçek manada yararlanmak için de okursunuz. 'Sahip olmak' sizin gereksiniminiz ise yapacağınız bir işin sonunda elle tutulur bir fayda temin edeceğinizden emin olmalısınız.

Şu halde, yapacağınız tüm işlerinizin bilinçli olarak size artı değer kazandıracak olmasını önemseyiniz. Bu, faydacı, benci bir yaklaşım değildir; kendinizi ifade ve gerçekleştirme şeklidir. Her işinizde mutlaka fayda ummak zorundasınız, ancak 'benci fayda' savunulamaz, onun dışında ailenize onların ihtiyaçlarını giderme noktasında bir şeyler verebilmeniz için planlı faydacılık her zaman savunulmuştur.

Şunu unutmayın ki yaşam sanıldığı kadar zor ve çekilmez değildir. Çoğu zaman onu çekilmez kılan bizim farkında olmadığımız ve başımıza türlü işler açan davranışlarımızdır. Ne yaptığımızın farkında olmamız, başarılı insanların sadece yüzlerine bakmamızın sebebidir.

İnsan bazen bir 'hiç' olduğunu düşünür; başarı için hiçbir ciddi hareket göstermediğini, önünde gelişen olumlu gidişatın olmadığını, başarılarını önünün tıkandığını hisseder. Oysa bunun farkında olmanız bile bir kırpıntıdır sizin için. Geçirdiğiniz kötü bir gün, sizi böyle duygulara itmesin. Çünkü başarıya giden yolda olumlu düşünme lokomotiftir, römorktur.

Kendinizi, ömrü boyunca olumsuzluklarla yaşamış biriyle asla kıyaslamayın. Bu kıyaslamayı yapabilmeniz için o kişinin tüm hayatı boyunca ki yaşantısını iyice bilmeniz gerekir. Çünkü size varana kadar, o kişinin öyle kötü huyları vardır ki, bunlara bir bir şahit olsaydınız, kendinize bir damla kıyaslama yaparak haksızlık yapmazdınız. Olumlu çevre, olumlu insanlar sizin çekim alanınızda olsun.

Olumsuzluklar dünyasına girmemek size bağlı. Nasıl hissederseniz öyle bir yaşamı hak edersiniz. Çünkü sahip olunan hisler insanı harekete geçirir.

Başarısızlıklarınız, sizin biraz daha üzerine gitmeniz gerekirken ihmal ettiğiniz eksilerinizdir. Davranışlarınınız ve hislerinizin doğru tercümanı olun. Sizi olumsuz duygulara iten beyin ve düşünce sislerini

kontrol altına alın; bunu yapabilirsiniz, bu tamamen size bağlı. Çünkü bir çoğumuz kendimizi kötü hissetmenin yolunu biliriz de iyi hissetmeyi bir kenara koyar ona gereken önemi vermeyiz. Siz ulaşmak istediğiniz güzellikleri düşünün, elinizden gelenin en iyisini yapın.

Okuma ile düşünme arasındaki süreçte, ruhsal durumunuzun bu süreci baltalamasına izin vermeyin. Çünkü 4İ metodu bir zincirin halkalarıdır. Ruhsal durum denilen şey algı yanılmasıdır; çöldeki serap, görünmeyen pasif elektrik dalgısıdır. Bazı zamanlar üzgün, kederli, kıskanç, mutsuz ve takıntılı halleri yaşarız. Oysa gerçekten ne sizi üzgün, mutsuz kılabilecek birisi vardır ne de kıskanılacak bir kişi veya durum. Sizi neticeye götürecek yolda okumanın önemini bir kez daha hatırlayın. Çünkü birçok başarılı insan, başarısını "Oku!" komutuna borçludur. Hislerinizi ve hareketlerinizi yönlendirip, daha sağlam duruş kazandıran bir kitap, olumlu çevrelerle irtibata geçmeniz de size esin kaynağıdır.

NASIL OKUMALI?

Okumanın 12 kuralı:

Anlayarak, özümseyerek, eylem durumuna getirerek okuma, başarılı bir okumanın tarifidir. Başarılı bir okumada ise dikkat edilecek noktalar şunlardır:

1) Neyi, niçin okuduğunuzu iyi bilin. Neyin peşinde olduğunuzu bilmezseniz, bulduğunuzu bilmezseniz, bulduğunuzu fark edemezsiniz. Yani birçok fırsatları kaçırmış olursunuz.

2) Okurken acele etmeyin. Önemli gibi gördüğünüz fakat anlamakta zorlandığınız satırları hemen saniyesinde atlamayın, iyice anlayın.

3) Önemli gördüğünüz cümleleri işaretleyiniz.

4) Okuma stratejinizi belirleyin. Ne için okuyorsunuz?
   a) Haberdar olmak için mi?
   b) Bilgi sahibi olmak için mi?

c) Hedefleriniz için mi?
d) Zevk için mi?

5) Okuduğunuz kitapta sır olabilecek satırları iyi tespit edin.

6) Başarılı bir okuma gerçekleştirip gerçekleştirmediğiniz konusunda samimice özeleştiri yapın.

7) Elinizdeki kitabın size hitap ettiğinden emin olun.

8) Kitap boş zamanda okunacak kadar değersiz bir olay değildir.

9) Hızlı okumak marifet değildir; anlayarak okuyunuz.

10) Kitaptaki ara başlıklar dikkatinizi çeksin.

11) Okurken kenara notlar almak en ideal okuma çeşidi kabul edilmektedir.

12) Kitap okurken anlama ve kavrama kabiliyetinizi geliştirin.

BAŞARILI İNSANLAR BAŞARILARINI KİTAP OKUMAYA BORÇLUDUR

İnsan, öğretim için mi okur eğitim için mi? Veya her ikisi için mi? Siz hangisi için okumak isterdiniz; alim insan olmak için mi kamil insan olmak için mi? Başarılı insanlar işte bu iki hedef için okumuşlar.

Maksim Gorki fırında çırak olarak çalıştığı yıllarda Tolstoy'un bir hikâyesi ona ilham olmuştur. Hatta bu hikaye kitabını havaya kaldırarak sallamış ve şunları söylemiş:

"Bu kitabın içinde sihirli bir şey mi var acaba?"

Henry Ford, otomobil yapma fikrini bir kitaptaki yazıdan almıştır.

Ünlü romancı Jack London sokakta bulduğu bir kitap sayesinde yazar olmuştur.

Walt Disney, ünlü insanların hayat öykülerini okuyarak ilham almıştır.

Uçağı icat eden Wright Kardeşler, bu fikri bir kitaptan esinlenerek gerçekleştirmiştir.

Ampulü bulan, dünyayı aydınlatan Edison kitap satın alabilmek için trenlerde sebze satmıştır.

Elektriğin babası Faraday, kimya kitabını karıştırırken dikkatini çeken bir yazı sayesinde elektriği bulup geliştirmiştir.

Charles Dickens ünlü insanların hayatlarına meraklı olduğu için onları ancak kitaplardan okuyabilmiştir. Romanları halâ en çok satanlar listesinde.

Cemil Meriç, Türkiye'nin yetiştirdiği ender düşünürlerden biridir. Şöhretini ve yeteneğini meraklı olduğu kitaplara borçludur.

Denize atılan bir şişedir her kitap…
Asırlar kumsalda oynayan çocuk…
İçine gönlümü boşalttığım şişeyi
Belki açarlar belki açmazlar.

Yukarıdaki satırlar Cemil Meriç'e ait. Onun, araştırmaya ve okumaya olan merakını yazar Dursun Gürlek şöyle anlatıyor:

"Okumak bir ceht, gayret, azim ve sebat işidir. Şöyle on dakika elindeki kitaba göz gezdirdikten sonra esnemeye başlayan kimsenin kendini okuyucu kabul etmesi mümkün değildir. Okuma, son derece geniş kapsamlı meziyet olduğu gibi yazmak da büyük kabiliyet ve ustalıktır. Okuyan insan bilgi açlığını gidermek için çırpınan ve hayatını kitaplara adayan kimsedir.

Merhum Cemil Meriç'e çok kitap okudum (son yıllarda gözlerini kaybettiği için). Bir oturuşta saatlerce sayfaları çevirir, ciltleri devirirdik. Bazen günde 5-6 saat bilfasıla okuduğumuz olurdu. Elbette o da pür dikkat dinler, insanın içine çöreklenen şeytanın çıkış vasıtası olan esnemek de dahil en küçük bir gaflet eseri göstermezdi. Benim dudaklarım yorulur, üstadın kulakları çanak anten gibi görevini yapmaya şevkle devam ederdi. Necip Fazıl'ın ifadesiyle Allah'ın iç gözü daha iyi görsün diye dış gözünü kapadığı gerçek ve sahici münevver Cemil Meriç tam bir dinleyiciydi."

Cemil Meriç okuma uğruna iki gözünü de kaybetmişti. Fakat o, gözler görmeden de okuma şevkinin olabileceğini ispat etmiş en büyük ibrettir.

Cemil Meriç şöyle diyor:

"Yazar, düşüncesini yardım olsun diye sunmaz, bir mükafattır bu… Layık mısınız, değil misiniz? Anlamak ister. Tabiat da öyle değil mi? Altın neden toprağın derinliklerinde?

Okurken araştırmaya çıkacağınız maden: Yazarın düşüncesi veya niyeti.

Araçlarınız: Zeka ve bilgi.

Kayayı kıracak, madeni eriteceksiniz. Önce kelimeyi fethedeceksiniz, sonra da heceleri, harfleri."

AZİM ENGEL TANIMIYOR

Beethoven kulaklarını kaybetti ama müzik çalışmalarını sürdürdü.

Cemil Meriç gözlerini kaybetti ama okumayı bırakmadı.

Başarının önündeki en büyük tuzak tembellik ve kararsızlıktır. Okumasını beceremeyen nasıl düşünebilir ki. Okumayan insanın uygulayacak hiçbir amacı yok demektir. Çünkü hedeflere ancak bilinçli okumakla ulaşılabilir.

Roosevelt, çocukluğunda geçirdiği felçten dolayı sakat olmasına rağmen Amerikan başkanı oldu.

Dünyanın en büyük hatiplerinden sayılan Demosten bir zamanlar kekeme olmasına rağmen bunu başarmıştır.

Aleksander Dumas 40 yıl boyunca günde 16 saat okuyup yazmıştır.

Tüm başarılı insanlar azimleriyle okuyup, araştırmışlar ve başarılarını neticelendirmişlerdir. 4İ metodundaki "Oku!" ilkesi kaçınılmaz olarak diğer üç ilkenin (düşün, uygula, neticelendir) önündedir; ancak bu üç ilke de olmadan "Oku!" ilkesi zaman kaybından başka bir şey ifade etmez.

"Düşün!", "Uygula!", "Neticelendir!" ilkelerinin çekici gücü olan "Oku!" ile ilgili ünlü yazar Gürbüz Azak şunları söylüyor:

"Kitap okuma alışkanlığım 10 yaşımda başladı. O gün bugün sevdiğim imzaları takip ediyorum. Merakım hatırat türü eselere, sanat kitaplarına, romanlara, şiirlere dönüktür. Birkaç kitaba birden başlarım. Satır altlarını çize çize, notlar, itirazlar ekleyerek bir okumadır benimkisi. Nazikçe, sayfalara itina göstererek değil, hırpalayarak okurum.

Değişik konulardaki birkaç kitap hafta içinde okunup bitmiş olur. Bu tatlı galibiyet beni mutlu kılar. Kitap fazla hırpalanmışsa, yenisini alıp kütüphaneye koyarım. Okuma saatim gece 10-02 arasıdır. Her gün dört saat okumaz, yeni bilgiler heyecanlar edinmezsem rahatsız olurum. Sanırım herkes kendisinin mektebi, önce kendisinin öğretmenidir.

Okumak şuuru açıyor, akıl ve zeka çemberlerini genişletiyor. Çok farklı kapıları önümüzde aralanmış buluyoruz."

Gerçekten kendisini ifade etmek isteyen birinin daha fazla öğrenmeye, daha fazla öğrenmek için ise daha fazla okumaya ihtiyacı vardır. Daha fazla okuyabilmek için de sistemli okumak gerekiyor ve kitaplarda seçici davranmak ihtiyacı beliriyor. Eline ne geçerse okuyan bir insan zamanını boşa harcamış olur.

Theodore Roosevelt'in Harika Bir Meydan Konuşması

HAYAT GAYRET VE EMEK GEREKİTRİR!

"Beyler! Bu akşam Batı Amerika'nın bu en büyük şehrinin insanlarına, Lincoln ve Grant gibi insanları ülkemize hediye eden bu eyaletin insanlarına hitap ederken, bayağı kalitesiz rahatlık ve huzur doktrininden değil, çok fazla gayret ve emek gerektiren bir hayat doktrininden bahsedeceğim ve diyeceğim ki, başarının en yüksek şekli, rahatlık ve huzur isteyen insana değil, tehlikeler karşısında ürkmeyen, çalışmaktan veya en zor şartlar altında çalışmaktan kaçınmayan insana nasip olur ve bütün bu şartları yenen insan da nihai zafere erişir.

Pısırık insan, tembel insan, ülkesine güvenmeyen insan, büyük mücadele gücünü ve üstün faziletlerini kaybetmiş üst-medenileşmiş

insan, "kafalarında imparatorluklar düşünen sağlam ve güçlü" insanları yüceltici muazzam hissi ruhunda hissetmeyen cahil insan ve uyuşuk insan... Bütün bu insanlar, milletin yeni vazifeler yüklendiğini gördükleri vakit dehşete düşerler…

Çok fazla gayret ve emek isteyen yorucu bir hayattan korkan insanlar bunlardır, yaşanmaya değer yegâne milli hayattan korkanlar da işte bunlardır. Onlar, fertlerin ve bunun neticesinde bir milletin sağlam faziletlerini yitirmesine sebep olan kapalı bir hayata inanırlar veya onlar ticaretin kaçınılmaz bir unsuru ise de gerçek milli büyüklüğü sağlayan birçok unsurdan sadece bir tanesi olduğunu unuturlar; ticareti hayatın, millî hayatın hepsi ve nihai gayesi olduğu sanılan bayağı kâr ve kazanç hissine kendilerini kaptırırlar.

Hiçbir ülke, temelleri, derin bir şekilde tutumluluğa, iş hayatının gerektirdiği enerji ve teşebbüse ve sınai sahada hiçbir gayretten kaçınmayan faaliyetin sağladığı materyal refaha dayanmazsa, varlığını uzun müddet sürdüremezse de sadece materyal refaha dayanan bir ülke de hiçbir zaman kelimenin gerçek manası ile büyüklüğe ulaşamaz.

Materyal refahımızın mimarlarına, fabrikamızı kuran, demiryollarımızı inşa eden sanayimizin kaptanlarına, servete kavuşmak için kafası ve eli ile çalışan güçlü insanlara gereken bütün saygıyı göstermeliyiz.

Zira onlara ve onlar gibi insanlara bu milletin şükran borcu çok büyük. Ama en yüksek örnekleri Lincoln gibi bir devlet adamında, Grant gibi bir askerde görülenlere yaklaşan insanlara olan şükran borcumuz daha da fazla. Onlar, yaşadıkları hayat ile çalışma ve emeğin kanununu, mücadelenin kanununu bildiklerini gösterdiler, kendileri için ve kendilerine dayananların maharet sahibi olmaları için çalıştılar ama yine takdir ettiler ki, bu vazifelerden de büyük vazifeler, millete ve ülkeye olan vazifeler vardır.

Şu halde vatandaşlarım! Ben size ülkemizin sizden rahat bir hayat değil, çok çalışma ve gayret isteyen bir hayat beklediğini söylüyorum… Eğer biz aylakça durur ve bekler, eğer tembelcesine kolay bir hayatın, bayağı ve kalitesiz asude bir hayatın peşinde gidersek, eğer biz hayatlarımızı tehlikeye atmaktan korkar ve aziz tuttuğumuz şeyleri kaybetmeyi göze alarak mücadeleden kaçınırsak, daha cesur ve güçlü insanlar bizi geçecek ve dünyayı kendi hakimiyetleri altına alacaklardır.

Bundan böyle, gayret isteyen bir hayattan kaçınmayacağımıza, vazifemizi iyi ve erkekçesine yerine getirmeye, söz ve hareketlerimizle vicdanımızın sesini canlı tutmaya, hem namuslu hem cesur olmaya, yüksek ideallere pratik metotlarla varmaya kendimizi adayalım.

Hepsinin üstünde, haklı ve yerinde bir mücadele gerektiğinde ülkemizde ve ülkemizin dışında, ister ahlaki ister fizikî olsun, mücadeleden kaçmayalım. Çünkü ancak mücadele sayesinde, zor ve tehlikeli gayretler neticesinde bir gün, kelimenin tam manası ile büyük bir millet ve ülke olacağız."

BAŞARIYA GİDEN YOLDA OKUMANIN ÖNEMİ

Başarılı olmuş insanların en önemli özelliği bol bol okumuş olmalarıdır. Okumanın sağlayacağı faydalar şunlardır:

- Hayattan ne gibi beklentiniz olduğunu size hatırlatır.
- Önünüze hedef koyar.
- İstediğiniz sonucu elde edemediğinizde, fazla yönleriniz neler, buna karşılık nerelerde hatalar yaptığınızın altını çizer, size en aydınlık bir şekilde gösterir.
- Düştüğünüz hataları tekrarlamamanızın yollarını gösterir ve bu doğrultuda size coşku verir.
- İstediğinizi elde edene kadar mücadele etme azmi kazandırır.
- Sabırlı olmanızda size destek sağlar.
- Akılcı yollar gösterir.
- Sükûnetinizi sağlar.
- Davranışlarınızı değiştirmede size motivasyon katkısı sağlar.
- Değiştirmeniz gereken davranışlarınızı size bildirir.
- Muhteşem hayat sürenlerle düşüncelerini gerçekleştirememiş insanların arasındaki farkı gösterir.

- Neyin doğru olduğunu, başarıya giden yolda ne yapmanız gerektiğini size anlatır.
- Yeterli kaynaklara sahip değilseniz (başkalarında olup sizde olmayan şeyler) size ucuz yoldan kaynaklık yapar, neyin nasıl yapılacağını gösterir.
- Kendinizi sınırlayacak inanca sahipseniz size doğrunun hangisi olduğunu gösterir.
- İyi bir iletişimci olmanızı sağlar.

Okumamış Olmak İçin 100 Dolar Verirdim

Ünlü Amerikalı mizah yazarı Mark Twain trende seyahat ederken tam karşısındaki yolcunun kendisinin bir kitabını okuduğunu gördü. Adam kitabı bitirdikten sonra konuşmaya başladılar. Adam Mark Twain'i tanımıyordu. Bunu bilen Twain yolcuya sordu:

"Biraz evvel bir kitap okuyordunuz. Nasıl, güzel bir şey miydi? Beğendiniz mi?"

Adam biraz durakladıktan sonra konuştu:

"Okumamış olmak için 100 dolar verirdim!"

Mark Twain bu sözü duyunca çok öfkelendi ama belli etmedi. Adama yine sordu:

"Niye çok mu kötü?"

Adam Mark Twain'a gülümseyerek şöyle cevap verdi:

"Hayır! Bilâkis okumanın tadını tekrar tadabilmek için!"

OKUMADA TEMEL AMAÇ NEDİR?

Descartes "Kitap okumak, geçmiş zamanların iyi insanlarıyla sohbet etmek gibidir." diyor.

Okuma sonrasında edindiğimiz bilgiler hayatın somut göstergelerinde eğer bizim için bir yön çizmiyor, bir program yapmıyor ve bir değişiklik yaratmıyorsa ya okuma tekniğimizi ya da okuduğumuz kitap türlerini değiştirmeliyiz.

Okumada temel amaç bilgilenmek değildir. Çoğu insan, hatta eğitimciler benzer hataya düşer, onlara göre okumanın temel amacı bilgilenmektir. Oysa bilginin ötesinde okumanın temel amacı 'değişmek'tir.

Okuma bizi bize tanıtmalı, davranışlarınızın nasıl olması gerektiğini, hangi davranışlarımızı değiştirmemiz lazım geldiğini verebilmelidir. Değilse düşüncemizde ve hayatımızda herhangi bir değişiklik yaratmayan bilginin hiçbir önemi yoktur.

Bilgi davranışlarımızı değiştirir mi? Böyle bir soru sizin 'bilgi'den ne beklediğinizin cevabı alınarak yanıtlanabilir.

İnsanlar başarılı olmak için okurlar, fakat okunanların özümsenmemesinden dolayı amaçlar gerçekleştirilemez.

ETKİLİ VE İŞE YARAR OKUMA HAYATINIZI DEĞİŞTİRİR

Örnek alınan başarılı insanların tamamına yakını iyi birer okuyucudurlar. Okuma işini ciddiye aldıkları için hayatlarında yepyeni taktikler geliştirdiler.

Etkili ve titiz okuma sayesinde zamanı ve birçok negatif dalgaları kontrolleri altına alan önemli şahsiyetler, mutlu, bilinçli hayat yaşamışlar, yaşamaya da devam etmektedirler.

Ortaya çıkabilecek beklenmedik aksiliklerin reçetesi satır aralarında gizlidir.

Etkili ve işe yarar okuma, ancak baskın yeteneklerin tespit edilmesiyle olur. Siz, neyin adamı olduğunuzu, neyi başarabileceğinizi kestirebilirsiniz. Nelerin sizin ilginizi çektiğini, nelerden hoşlandığınızı bilirsiniz. Bu doğrultuda baskın yeteneğinizi de açığa çıkarmış olursunuz. Öyleyse baskın yeteneğinize göre okuyacağınız kitaplar sizin hayatınızı değiştirir.

Fazla akademik kitaplar tercih etmeyin. Hafif, anlaşılır, konunun özünü anlatan, içeriğinde yaşam öyküleri, etkileyici sözler ve konuşmalar bulunan, zevkle okunacak kitapları tercih edin.

HANGİ OKUMA ÇEŞİDİ SİZE FAYDA SAĞLAR?

Etkili ve İşe Yarar Okumanın Altın Kuralları:

- Ne için okuduğunuzu mutlaka bilin.
- Olayın büyüsüne kapılın.
- Bir fayda umduğunuza inanarak okuyun.
- Hayatınızı değiştireceğine inanın.
- Sıkılarak ve yorgun kafayla okumayın.
- Okuduğunuz konunun üzerinde yoğunlaşın.
- Elinizde mutlaka bir kalem olsun.
- Kitabı temiz kullanma tedirginliği yaşamayın, rahat olun, size faydası dokunacak en iyi şekilde okuyun.
- Önemli gördüğünüz cümlelerin altını çizin, gerekirse yan tarafa notlar alın.
- Hiçbir kitabı yarım bırakmayın.
- Bir kitabı gerekirse iki kez okuyun.

- Okuduğunuz güzel sözler ve cümleler sizin için ilham olsun, o tünele girerek sizde böyle söz ve cümleler üretebilirsiniz.
- Size gerekli olan şeyin ne olduğunu gerçekten iyi bilin.
- Şekil ve grafikleri hafife almayın.
- Okurken ilk defa karşılaştığınız kelimeleri atlamayın, mutlaka anlamlarını öğrenin. Gerekirse okuma bittikten sonra açıp sözlüğe bakın.
- Boş zamanı değerlendirmek için kitap okumayın.

HIZA GÖRE OKUMA ÇEŞİTLERİ NASILDIR?

1) Çabuk okuma
2) Normal okuma
3) Ağır okuma
4) Göz atma

1- Çabuk Okuma: Atlamalar yapılarak hızlıca okunur. Bilinen ve altyapısına sahip olunan konuysa eğer, zaman kazanma açısından sadece dikkat çekici yerler okunur. Materyalleri gazete, bazı dergiler, hikayeler, öyküler.

2- Normal Okuma: Satırlar atlamadan okunur. Araştırılan bir konuda temel bilgilere

ulaşmak için bu okuma çeşidi gerçekleştirilir. Genelde ders kitaplarıdır. Normal okuma sisteminde özet çıkarmada yapılabilir.

3- Ağır Okuma: Ciddi araştırma gerektiren eserler genelde bu şekilde okunur. Kelimeler ve ifadeler üzerinde durulur, düşünülür. Anlaşılması zor konularda bu okuma çeşidi denenmelidir. Eğer okuduğunuz bir kitaptan kendinize ait fikirler üretmek istiyorsanız ağır okuma yapmalısınız.

Okuma Türleri Nelerdir?

Okuma türlerini 2 kategoride toplayabiliriz. Birinci kategori 3 kısımda incelenebilir:

1) Normal okuma
2) Satır altlarını çizerek okuma
3) Notlar alarak okuma

İkinci kategoride 3 kısımda incelenebilir:

1) Yazar merkezli okuma
2) Konu merkezi okuma
3) Okur merkezli okuma

Yazar Merkezli Okuma: Sırf yazarı için okunur veya özellikle yazarın ne söylemek istediği üzerinde durulur.

Konu Merkezli Okuma: Yazarı önemli değildir. İçerisindeki bilgeler önemlidir. Cümleler üzerinde durulur, iyice anlaşılmaya çalışılır. Bu okuma türünde okuyucu kendisine ait dünyasını karşılaştırmaz, fikir med-ceziri yaşamaz, olduğu gibi kitabın dünyası üzerinde durur. Yazarın dışarıdaki kişisel görüşleri bu okuma çeşidi için önemli değildir; önemli olan vermeye çalıştığı metnin içeriğidir.

Okur Merkezli Okuma: Okunan kitabın içeriği okurun kendi doğrularıyla karşılaştırılır. Okur, kitapta geçen metinleri kendisine göre yorumlar.

MEHMET BARLAS NASIL OKURMUŞ?

"Benim birinci avantajım babamdı. Okur yazar, politikanın içinden gelmiş, kitap okumaya müthiş bir bağlılığı ve adeta bağımlılığı vardı. Trafik kazasında öldüğünde iki cebinden ayrı iki kitap çıkıyor, kucağında üçüncü kitap. Yani üç kitapla öldü trafik kazasında.

Dedem Yargıtay başkanıydı. Şimdi annemi hatırlıyorum. İlkokuldan başlayarak bütün klasikleri annem okuduğu için okudum. O okurken önünden kitabı alıp bende okuyordum.

İkinci avantajım hukuk okudum. Sanıyorum hukuk bütün dalları, dünyadaki bütün bilimleri ilgilendiren bilim alanı.

Eskiden Farabi, Aristo, Hipokrat, İbn-i Sina varmış. Bunlar tıp, coğrafya, felsefe... Aklınıza gelen bütün bilimleri söylemiş. Sonra ihtisaslaşma başladı. Kulak burun boğaz doktoru, oda yetmezmiş gibi sağ kulak sol kulak doktoru gibi. Şimdi bu bitiyor. Tekrar disipline bilim dalları yükselmeye başladı. Yani dünya yeni Farabilerin peşinde.

Hukuk buna çok imkan tanıyan bir şey; içinde toplum bilimleri, ekonomi, psikoloji, kronoloji her şey var. O, beni yeryüzündeki her dala ilgili kıldı. İlgi alanım çok genişledi. Yani tıp kitabı da okudum, dış politika ve ekonomi de okudum. Yabancı meslektaşlarımdan geri kalmamaya, onları anlamaya çalıştım, onlarla yarıştım, uluslararası toplantılarda beraber okudum.

IPM'in uluslararası basın ilişkileri yönetim kuruluna girdim. En büyük Amerikan gazetesi New York Times, Fazlar Leon… Bunların baş yazarlarıyla, yöneticileriyle arkadaşlık ettim. Hiçbirinden geri olmadığımı gördüm. Onlardan daha çok çalıştım. Meslek hayatıma başladığımda 19-20 yaşındaydım. 22 yaşında Cumhuriyet'te dış politika yazmaya başladım. Sütunum oldu.

İyi bir Türk gazeteci İngilizce bilmeli. İngilizce dersleri aldım. Çok çalıştım. Rusça bilmeli. İki sene Rusça dersi aldım. Arapça, Farsça bilmeli. Bu dillerin kurslarına gittim. Rusça yazıp okuyabiliyorum. Arapça radyo, televizyon dinlediğim zaman anlamaya çalışıyorum.

Çünkü hiç olmazsa 6 ay kurslara gitmiştim. Konuşamıyorum anlamaya çalışıyorum. Eğer gazeteci olarak sadece aileniz, yaşadığınız şehir ya da iç çevre değil, dış dünyayı da anlamaya çalışırsanız mutlakta mesleğinizde gelişebilirsiniz.

Şu anda elimdeki imkanlarla dünyayı izleme imkanına sahibim. Evdeki çanaktan 780 dünya kanalını seyrediyorum. İnternetten faydalanıyorum. Evimde 20 bini aşkın kitabım var. İnsanın 20 yıla neler sığdırabileceğini kendi hayatından görüyorum ve çok eksiğim var.

"Niye Fransızca bilmiyorum? Niye Almanca bilmiyorum? Niye bazı kitapları halâ okuyamadım." diye deli oluyorum.

Uzun tatil yapıp 15 gün dünyanın başka yerine giderek kitaptan, haberden koptuğum zaman 15 yıl geride kalmış hissediyorum kendimi. Tatilden dönünce her zamankinin beş misli fazla çalışma ihtiyacı hissediyorum. Çünkü dünya çok hızlı değişiyor. En küçük bilgiyi kaçırmak bana mutsuzluk veriyor. Gazeteciliğin özü bu zaten. Dünyadan önce olmak gazetecilik mesleğinin başlattığı şey."

MUHYİDDİN-İ ARABÎ DİYOR Kİ:

"Hayatımda okumak gibi, cüppenin yerine sığabilen bir bağ, kucakta taşınabilen bir bahçe, ölülerle konuşan ve dirileri konuşturan bir şahıs görmedim. Ancak seninle birlikte yatıp kalkan ve sadece senin hoşlandığın şeyleri konuşan, sır sahibinden daha fazla sır saklayan, emanet sahibinden fazla emaneti muhafaza eden uysal bir dost başkaca var mıdır? Onun kadar iyilik sever bir komşu, insaflı bir dost, itaatli bir arkadaş, mütevazı bir yoldaş, bıktırıp usandırmayan, kötülük yapmaya imkan vermeyen, kavgadan uzak tutan ve cinayetten alıkoyan birisini tanımıyorum."

Sizin Duygusal Okur Olmaya İhtiyacınız Var...

'DUYGUSAL OKUR' NE DEMEKTİR?

'Duygusal okur', kendi iç dünyanızı ve karşınızdaki insanların iç dünyalarını tanıyabilmeniz, olumlu çizgelere yönlendirebilmeniz ve yönetebilmeniz demektir. Eğitimde aileden sonra gelen yuva okuldur.

Okuldan, çocuğun seviyesine uygun olan tüm bilgi ve davranışları

vermesi beklenir. Evet, beklenir beklenmesine ama ne yazık ki ülkemizde liseden sonra üniversiteye girebilen öğrencilerin sayısı giremeyenlere oranla oldukça düşüktür. Dahası, üniversiteyi bitirme başarısı gösteren öğrencilerin hayata atıldıklarında başarılı olamadıkları görülmüştür.

Öyleyse okullarda verilen şeyin adını koymak gerekir. Eğitim mi öğretim mi? Veya her ikisi mi? Unutmayınız ki bu problemin muhatabı her meslekteki tüm bireylerdir. Bugün işini severek yapana çok az rastlanır. Severek yapılmayan işin ne yapana faydası olur, ne yaptırana, ne de topluma... Peki sorun nereden kaynaklanıyor?

Sorun 4İ metodunun (Oku! Düşün! Uygula! Neticelendir!) uygulanmamasında yatıyor.

Okul çocuğa şu pratikleri yaşatabilmelidir; hatta bu pratikleri biz, hepimiz günlük hayatımıza geçirmeliyiz:

'DUYGUSAL OKUR'UN 8 ALTIN KURALI

- Uygulanacak pratik süreç olan 'amaç' ve bu amacın geleceği nokta olan 'hedef' bilincini aşılamak.
- Serbest düşünme erdemliliği ve çözümleyici, yaratıcı güç enerjisi kazandırmak.
- Karar alabilme ve karar verebilme özgürlüğünü tanımak.
- Önce branş bilgisi değil hayat bilgisi kazandırılmak.
- "Oku!" komutunda duygusal derinlik vermek.
- 'Duygusal Düşünce' bilgeliği aşılamak.
- Herkese rağmen 'kendim' değil, 'kendim'e rağmen herkes duygusallığını işlemek.
- Akademik Zeka (IQ) değil Duygusal Zeka (EQ)'yı ön plana çıkarmak.

"OKU!" KOMUTUNDA KİŞİSEL BİLİNÇLİLİK

İŞTE DUYGUSAL OKURUN HALİ

İçimiz ve yüreğimiz de tıpkı mevsimler gibi… Kimi zaman ilkbahar yaşarız; hislerimizde binbir çiçekler açar, neşe dolarız, yaşamın anlamını duyumsarız. Kimi zaman kış sessizliğine bürünür; bakışlarımız, mimiklerimiz, avuçlarımız hiçbir şeyi tutmak istemez, bir an yitik duyguların hüznünü yaşarız, terk etmek isteriz bulunduğumuz yeri. Yaza inat bastırır benliğimize tüm gücüyle fırtınalar, demir atacak sakin bir liman ararız o an.

Ya sonbahar? Dökülen yapraklar karamsarlık aşılar hislerimize. Elinde garliç tutan bir adam misali korku ve evhamın dehşetini yaşarız içimizde. Gecelerin gelmesini hiç istemeyiz; belki de 'ölüm'ü hatırlattığı için. Akşam karanlığı çökmeye başladığında birkaç arkadaş bulma telaşına düşeriz. Bir şatonun sivri uçlu tepesinde çakan yıldırımlar, şimşekler…

Hemen ilerisinde kabaran deniz uğultusu… Bir adam çıkıyor taş duvarlı şatonun lekeli demir kapısını gıcırdatarak. Bunları hayal ediyoruz. Öyleyse bilinçlilik halimiz devam ediyor. Eğer dört mevsim ise duygularımız ve okumalarımız; tek düze okuma değil, mevsimleri yorumlamak veya yargılamak adına kişisel bilinçlilik halimiz bize, "Oku!" demenin hem hüznünü hem de sevincini yaşatabilmelidir. Ta ki okuma evreninde düşünce dünyaları keşfedilebilsin ve bu dünyalara da bir kazma kürek vurulup mümbit tarlalar açılabilsin.

İşte ancak o zaman içimizdeki dört mevsim dinginleşir yani bu okuma denilen şeyin tüm maharetleri keşfedilsin, kişisel bilinçlilik kendini erdemliliğe kabul ettirsin, teslim edebilsin. Böyle bir durumda erdemlilik kollarını bir pergel gibi açacaktır.

'DUYGUSAL OKUMA'DA YETKİN KİŞİLİK KOMUTLARI

10 ALTIN KOMUT

- Kendinle ilgili farkındalık yaşa; kendini tanı!
- Kendini kabul et, varlığını kabul et ki ezildiğinde şikayet etmeyesin!
- Nesin sen? Kimsin? Ne yapman gerekiyor? Nereden geldin nereye gidiyorsun? Neden buradasın? Kim izin verdi buraya (dünyaya) gelmen için? Sorulsaydı gelmek ister miydin? Eğer okuyorsan bu soruların cevabını bulmaktan korkma; duygusal okur isen korkma.
- Güçlü ve zayıf yanlarını bil ki kendine eziyet etmeyesin!
- Kendini kontrol et. Yapabilirsin, bu senin elinde.
- Kişisel amaçlarında insancıl ol; her şeyin en son noktası budur!
- Unutma! Gecenin karanlığında dökeceğin gözyaşı, gündüze serpeceğin bereket tohumları olacaktır.
- Yapacağın işe önce inan, Tanrı'ya inandığın gibi!
- Okuduğun kahramanları gerçek dostlar bil!
- Başkaları için düşünme, önce kendin için düşün, böyle yaparsan taktir edilirsin. Başkaları için değil sadece kendin için oku, kendini fethedemeyen hiçbir şeyi fethedemez. Buna inanırsan, ağaca tırmanmayı düşünürken kendini yıldızlarda bulursun.

İYİ OKUYUCU KİM?

- Kendisine karşı merakı olandır.
- Dışarıdakilere karşı merakı olandır.
- İçindeki yeteneğini çıkarma mücadelesi verendir.

- Bir amacı vardır, beyninde bunu tam olarak belirlemiştir, bu amaca göre okur.
- Okuduklarını düşünendir.
- Kendi isteğiyle okuyandır.
- Okumayı boş zamanına ayırmayandır.
- Okumak denilence aklına okul gelmez.
- Her okuduğuna inanmaz, düşünce süzgecinden geçirir.
- Desinler diye okumaz.
- Propagandalara dikkat eder, seçici olur, gaza gelmez.
- Okudukları tek bir konuyla sınırlı değildir. Ancak her önüne çıkan kitabı da okumaz.
- Hayat öykülerini okumaya bayılır.
- Okumanın en yüce erdem olduğunun bilincindedir.
- Önce kendisi için okur.
- Okumak ile günlük yaşamı arasında fark görmez.
- Okumanın, kendisine sağlayacağı faydalara inanan kişidir.
- Gerektiğinde ödünç kitap verebilendir.
- Okumayı tavsiye edendir.
- Okuduklarını yorumlayabilendir.
- Okuduklarını faydalı hale getirendir.

KÖTÜ OKUYUCU KİM?

- Kendisi için okumaz.
- Sırf "okuyor" olmak için ve "okuyor" desinler diye okur.
- Tatmin olmak için okur.
- Okuduğunu bir müddet sonra unutur.
- Okumayı boş zamanlarına ayırır.

- Bilgi ihtirası için okur.
- Okurken değişmek aklının ucundan bile geçmez.
- Başkalarına cevap verebilmek için okur.
- Okumayı sadece okul kitapları zanneder.
- Okuduklarının günlük hayatıyla uzaktan yakından alakası yoktur.
- Her önüne çıkan kitabı okur.
- Bir kitabı tam olarak bitirdiği görülmemiştir.
- Okumayı renkli gazete okumakla karıştırır.
- Çok okur ama kullanmasını bilmez.
- Tuğla gibi kitapları dizer, biriktirir; aklı eserse alır şöyle bir okur.
- Kitaplarını kimseye koklatmaz.
- Önemli gördüğü yerlerin altını çizmez.
- Okuduklarıyla ilgili hiçbir not almaz.
- Okuduğu kitabın yazarını tanımaz bile.
- Sırf o yazar olduğu için okur.
- Okumaktan sıkılır; okusa bile iyi ve kötü sebepleri üzerinde durmaz.
- Kitabı bir an evvel bitirmek ister.

Atatürk'ün İzmit Sinema Binasındaki Konuşması;

"OKUMALIYIZ! HAREKETE GEÇMELİYİZ"

"Kardeşler! Çalışacağız ve az zamanda biz de durumumuzu en uygar bir hale getireceğiz! Ekonomik ihtiyacımız ve buna denk düşen önlemler benim burada iki dakikada söylediğim kadar değildir.

Daha çoktur. Bunu anlayabilmek için yalnız çok kitap okumak yeterli değildir. Bütün iş ve sanayi adamlarıyla doğrudan doğruya görüşmek uygundur. İşte bu amaçla İzmir'de, Şubat'ın 15'inde bir kongre yapmayı düşündük. Kongreye köylü gelecektir, çoban gelecektir. Her türlü iş adamı ve tüccar gelecektir.

Efendiler! Hayat demek ekonomi demektir. Yaşayabilmek için kesinlikle tutumlu olunmalı. Biz şimdiye kadar imparatorluklar kurmuş, cihangirler yetiştirmiş bir milletiz. Fakat bir ekonomi devleti olmamıştır. Hatta bazı devirler olmuştur ki, ekonomiyle uğraşmayı küçümsemişlerdir. Onu çok basit ve adi bir şey kabul etmiştir ve öyle kabul ettiği içindir ki, sanatla ticaretle uğraşmayı daima azınlık unsurlara ve yabancılara terk etmiştir.

Bunun sonucu olarak bir gün o azınlık unsurlar, o yabancılar, bu asıl unsurun efendisi olmuştur. Bütün memleketimizi sömürge yerine koymuş, istismar alanı olarak görmüştür. Hem nasıl sömürge? Kendi evladıyla ve kendi parasıyla yönetilir bir sömürge? Ürünlerinde en yüksek yarar dışarıya! Kendisine bir şey yoktur!

Bundan dolayı yaşamak için güçlü bir devlet ve her şeyi oluşturabilmek için esas, ekonomi olunca bütün dikkatlerimizi, bütün çalışmamızı bunda kesinlikle başarı sağlamakta yoğunlaştırmalıyız. Her çalışma şubesini bu asıl noktaya dayandırmalıyız."

OKUMUŞ AMA KENDİNİ BİLMEMİŞ!

Atatürk konuşmasına şöyle devam eder:

"Örneğin, Milli eğitim programımız ne olacaktır? Milli eğitim programımız bu olacaktır ki, onu izleyen insanlar güzel çiftçi, kunduracı, fabrikacı, tüccar olacak, güzel iş adamı, yararlı adam, verimli adam olacak. Bunları öğreten programların, bunları öğreten memleketlerin ve kuruluşların toplamı Milli Eğitim olacaktır!

Efendiler! Bu seyahatim sırasında görüştüğüm yirmi otuz yıllık bir mili eğitim müdürü memleketin çeşitli yerlerini dolaşmış, kendisinin verdiği açıklamaya göre, birçok ve birbirine ters düşen programlar alıyor, uyguluyor, uygulatıyor. Çünkü iktidar mevkiine geçen her bakan kendine göre bir program yapıyor, onu genelleştiriyor ve yayıyor. Gerekeni uygulamaya çalışıyor. Bir süre sonra bir bakan geliyor, onu beğenmiyor, başka bir program uygulatıyordu. Fakat bütün bu programlar ve uygulama ne verebiliyordu.

Çok okumuş, çok bilmiş birtakım insanlar… Ama neyi bilmiş efendiler? Birtakım teoriyi bilmiş! Ve neyi bilmemiş efendiler? Kendini bilmemiş, hayatın ihtiyaçlarını bilmemiş! Yaşamak için gereken her şeyi bilmemiş ve aç kalmıştır! İşte bu eğitim biçiminin uğursuz sonucu olmak üzere denebilir ki, memlekette aydın olmak demek, okumuş olmak demek, çok bilmiş olmak demek, sefalete ve yoksulluğa mahkum olmak demektir!

Dolayısıyla bir kere toplumumuzu genel olarak bulaşıcı ve her yana yayılan cehaletten, gafletten kurtaralım! Gerekiyor ki, artık devam eden ve devam ettikçe kendisini mahveden birtakım batıllara inanmasın. Şunun bunun asılsız ve gerçek olmayan anlayışlarına aldanmasın!

Efendiler! Bu hedefe yalnız çocukları yetiştirmekle ulaşamayız! Çocuklar geleceğindir, çocuklar geleceği yapacak adamlardır, fakat geleceği yapacak olan bu çocukları yetiştirerek analar, babalar, kardeşler, hepsi şimdiden az çok aydınlanmalıdırlar ki, yetiştirecekleri çocukları bu millet ve memlekete hizmet eden yararlı, yararı olabilecek tarzda yetiştirsinler! Hiç olmazsa yetiştirmek gereğine inansınlar!

Okullardan başka gazeteler, ufak kitaplar köylere kadar yayınlanmalı ve dağıtılmalıdır. Bizim köylümüz ne gazete ne de kitap okur.

Bilenler bilmeyenleri toplayıp, onları okutmayı, onlara okumayı, anlatmayı bir görev bilmelidir. Sözlü olarak telkinlerde bulunmak, belki bilgisizliğin giderilmesi için en basit ve en iyi çaredir. Bunu hepimiz yapmak zorundayız.

Genel olarak hayatın zorunluluğu, güvenliliği bizi buna itmeli. Bilenler -ki azınlığı oluşturuyor- buna şu açıdan da zorunludur ki, kendisinin hayat ve mutluluğu çoğunluğun hayat ve mutluluğuyla mümkündür. Çoğunluk, millet ve memleket mutlu olmaz ise mamur olmaz ise beş on kişinin mutluluğu olabilir mi? Azınlık çoğunluğun bilgisizliğinde çıkarsa genel felaket kesindir!

Şimdiye kadar izlenen yöntem ne yazık ki, azınlığın refahını sağlamaya yönelikti. Millet, memleket beş on kişinin mutluluğu ve zenginliği için, beş on kişinin sefahati yüzünden bu duruma gelmiştir."

Mustafa Kemal Atatürk

PARLAK BİR ZEKA İÇİN OKU!

"Zeka geliştikçe artar." diyor yazar Proust. Parlak zekanın parlak konulu kitaplarda aranması gerektiğini söylemek abartı olmaz. Aynı ruh halini, aynı başarı modellerini kazandıran okuma, düşüncelerimizi kendi zihnî hayatımızın ta derinliklerinde yoğurarak en verimli hale getirmektir.

Zeka testlerinden çıkan sonuçlar okuma odaklı sonuçlardır. Baskın yeteneklerin açığa çıkartılmasını amaçlayan çoklu zeka kuramlarının tek bir noktada birleştikleri varsayım 4İ metodun yani "Oku! Düşün! Uygula! Neticelendir!" ilkelerinin, başta "Oku!" olmak üzere hayata geçirilmesi gerektiğidir.

Birçok şey için belki zaman geçmiş olabilir ama "Oku!" gibi bir tavsiye için asla. Okuma ömrün her döneminde baskın yeteneklerin de bulunması açısından asil bir arzudur, pratiktir. Okumanın güzelliği ve asaleti üzerine belki de en fazla konuşan, 1922'de ölen Fransız yazar Proust'tur:

"Çocukken okuduğumuz kitapların yeri başka, cazibeleri büyük, hatıraları aziz. Ama bu okumalardan bizde kalan, daha çok oturduğumuz yerlerin ve günlerin hatırası. Okumak başka sohbet başka. Okurken bir başka düşünceyle temas halindeyiz ama tek başımızayız, insan fikrî bakımdan çok daha güçlü. Konuşma bu gücü dağıtır. Okurken sadece ilham alırız, kafanız dilediği gibi çalışır. Hem yalnızız hem beraber. Bir nevi mucize. Asil bir sevgi. Zeka geliştikçe artar, böylece bu sevgi tehlikeleri de azalır.

Sıhhatli bir zeka okuma gibi bir elması çalışmalarına yönlendirir. Bu yüzden eğlencelerin en asilidir okuma, daha doğrusu en asilleştiricisidir. Okuma, zekayı kibarlaştırır. Hassasiyetimizle düşüncemizi ancak kendi içimizde geliştirebiliriz. Ama zekanın tavırlarını efendileştirmek için okumak zorundayız. Bazı kitapları, edebiyat ilminin bazı inceliklerini bilmemek, dahiler için bile fikrî avamlıktır."

"OKU!" KOMUTUNDA ZEKA TANIMLANMALI

Okuyan bir insan zekâ tanımlamasına yabancı kalmamalı; çünkü bu tanımlamanın içerisinde "Neticelendir!" komutuna dair baskın yetenekler gizlidir.

Geri planında birikimlerin olmadığı faaliyet, girişim ifadesiz kalır. Birikim süreçleriyse 4İ metodunda yer alan "OKU!" komutuyla elde edilir. Henry Ford gençlik yıllarında dolabı bozulan bir kadının evine gider. Dolaba şöyle bir bakar, sonra bir iki el atar dolap çalışır. Beş dakikada iş tamamdır. Bayan "Borcum ne kadar?" diye sorar. Henry Ford, "50 dolar bayan!" der. Kadın şaşırır. "Nee! Beş dakikalık bir iş için 50 dolar mı?" diye haykırır. Henry Ford'un cevabı şu olmuştur:

"Hayır bayan! Beş dakika değil, tam 35 yıl!"

"Oku!" komutundaki zeka tanımlamasında 'Birikim' ve 'Faaliyetler' önemlidir. Çoklu Zeka Kuramı'nın gerçekleştirmek istediği hedef aslında 4İ'dir: OKU! DÜŞÜN! UYGULA! NETİCELENDİR!

Çoklu zekada baskın yeteneklerini "OKU!" komutuna uyarak 30 yaşından sonra gerçekleştirenlerin sayısı az değildir.

Bu kuralı 40 yıl boyunca uygulamış olan ünlü Ressam Picasso'ya ait güzel bir öykü var:

4İ metodundan habersiz Amerikalı zengin bir turist, plajda yakaladığı Picasso'yu elindeki kâğıda bir resim çizmesi için zorlamış.

Üstelik bir de, "Ne nazlanıyorsunuz ki, bedeli neyse öderim!" demiş.

Bunun üzerine Picasso, turistin elindeki kağıdı alıp bir şeyler karalamış ve ücretini istemiş: "2 bin dolar." Turist afallamış:

"Nasıl olur? İki dakikada yaptığınız bir resim için iki bin dolar fazla değil mi?

Picasso sakin ve kendinden emin bir şekilde şöyle yanıt vermiş:

"Hayır efendim! İki dakikada yapılan bir resim değil bu… 40 yıl artı iki dakika!

TANIMLAMA ŞÖYLE YAPILIYOR;

Çoklu Zekada baskı yeteneklerini "OKU!" komutuna uyarak 30 yaşından sonra gerçekleştirenlerin sayısı az değildir. 4İ kuralını hedefleyen bu zeka türü elbetteki çocukluk yaşından itibaren uygulanmalıdır, fakat okumanın yaşı olmadığı için kişisel gelişimde de geçerli olan "Kendini bulma" "Kendini tanıma", "Baskın yeteneklerine ulaşma" eğilimleri ömrün her döneminde arayışlarını sürdürecektir. Bu arayış içerisinde zekanın duygusal yönü ve işlevi önemlidir. Zekanın tanımı şöyle sıralanabilir:

- Zeki olmak öğrenilebilir.
- Zeka öğretilebilir.
- Zekanın türlü alanları vardır, geliştirilebilir.
- Zeka, insanların haberdar olamadığı içlerindeki güçlerini açığa çıkarıp, bu yolda başarı için kullanılabilir.
- Zekanın duygusal yönü daha ağır basar ve pratik de ("Uygula!" komutu) ancak böyle kazanılır.

Öğretmenler, öğrencilere uygun uyarıcılar veremediğinde çocuğun okuma veya öğrenme gibi bir duyarlılığı olmaz, böyle bir uygulamaya gerek duymaz; hatta öğrendiklerini neden öğrendiğini de kestiremez.

Sayısal ve sözel zekanın dışında duygusal zekanın içerisinde değerlendirilmesi zorunlu sanatsal zeka, sosyal zeka, mantıksal zeka, doğasal zeka, bedensel (kinestetik) zeka, dilsel zeka, içsel zeka, görsel zeka gibi türlü zeka alanları dört aşama hedef alınarak biçimlendirilmelidir:

OKU! = NİÇİN?
DÜŞÜN! = NİÇİN?
UYGULA! = NİÇİN?
NETİCELENDİR! = NİÇİN?

DUYGUSAL MANTIK ŞU!

Niçin? Çocuk tüm bunları niçin gerçekleştirmek zorunda? Dağdaki veya köydeki bir çocuğun veya bir yetişkinin de böyle zorunluluğu var mıdır, olmalı mıdır? Çocuk niçin kitap okumak zorunda veya zorunda mı? Eğer zorundaysa, bu zorunluluğun kökenleri izah edilmeli.

Bir yanlışın yanlış olma özelliği izah edilmediği sürece o yanlışa devam edilir. O halde biz bir adım öne geçip 8 zeka türünde 4İ metodunu iyi öğrenelim. Şu anda gelinen en son model 4İ kuralıdır.

CEMİL MERİÇ, "NASIL OKUMALI?" DİYE SORUYOR

Cemil Meriç ömrünü okumaya adamış bir fikir işçisi. İdeal okumayla ilgili şunları söylüyor:

"Okuma, içinizdeki meçhul alemin kapılarını açan bir anahtardır. Proust'un tespitine katılıyorum. Okuma zihnî hayatı uyandırmalı, yerini almamalı onun. Başkalarının hazırladığı bir bal değil hakikat. Onu kitap sayfalarından toplayamayız, kafamızın ve gönlümüzün iç hamleleri ile fethedebiliriz ancak.

Zihin arı, kitap çiçek, dış dünya kovan. Aydın okumak için okur. Kitaba kitap olduğu için ilgi duyar. Bulduğunu yükler hafızasına. Sindiremez, hayatına katamaz.

Kendi kendini zehirler. Bu fetişist saygı zararlıdır ama çok yaygındır da. Bu edebi hastalığa büyük adamlar daha çok tutulurlar.

Okumada düşünce ile doğrudan doğruya temas edilmelidir. Zaten kitaplarda böyle okunsunlar diye vardır.

Dahi, her okuduğunu özümser. Bir kucak odun küçük ateşi söndürür, büyük bir ateşi daha da canlandırır. Bir düşünce "Okumuyoruz!" diye yakınıyor.

Bütün medeni ülkelerde aynı şikayet: Okumuyoruz. Kitaplar çoğaldıkça okuma sevgisi azalıyor. Ama, yine de birçokları için okuma bir hastalık. Böyleleri incelemek, düşünmek dinlemek, eğlenmek için okumaz; okumak için okur. Ne sanat heyecanı ararlar, ne zekalarını geliştirme emelindedirler. Çok okurlar, ellerine geçeni okurlar.

Sabırsızdırlar, sırtlarından bir yük atmak isterler sanki. Okuduklarını reddetmek veya tartışmak ihtiyacını duymazlar. Kitap kapanır kapanmaz içindekiler unutulur. En büyük zevkleri kitap değiştirmektir. Kimi yarısını okur kitabın, kimi yalnız sonuna bakar.

Kimi de bir baştan bir başa okur. Okuyormuş gibi yapanlar da cakası. Hepsi de rüya görür gibi okur. Bu tür okumalar tembelliğin hastalıklı şeklidir. Okuma delisi birçok şeyleri anladığına inanır."

DÜZENSİZ OKUMA HAFIZAYI BOZAR

Cemil Meriç büyük düşünürlerin tespitleriyle de 'okuma' olayını değerlendirirken, özellikle yanlış okuma taktiklerinin altını çizmiştir. Düzensiz ve amaçsız okumanın hafızayı ve düşünce mekanizmasını bozduğunu alıntılayan Meriç şunları aktarıyor:

"Düzensiz okuyan gündelik hayattan kopar, çevresinde olup bitenleri göremez, düşünce üretemez, düşünceyi anlayamaz. Hastalıklı okumanın belirtilerinden biri hafıza zayıflamasıdır. Hasta gerçek hadiseleri unutur, okuduklarını hatırlar.

Hayatın gerçekliliğine uyarlama yapamaz, hayattan kopar. Düşünceleri birbirine karışır. Kendi başına yargıda bulunamaz, muhakeme edemez. Düzensiz ve yanlış okuma ile zehirlenenler uykularını kaybederler. Uykusuzluk psikoz başlangıcıdır. Bu hastalık da afyon ve esrar gibi rüyalara, hayallere, sanrılara yol açar."

BACON DİYOR Kİ;
Yalanlamak ve reddetmek için okuma!
İnanmak ve her şeyi kullanmak için okuma!
Konuşmak ve nutuk atmak için de okuma!
Tartmak, kıyaslamak VE DÜŞÜNMEK İÇİN OKU!
Okumaya gereğinden çok zaman uyarmak tembelliktir
Okumayı süs için kullanmak gösteriştir.
Okumada yalnız kuralarıyla bir yargıya varmak da
Öğrencilerin yapacağı iştir.

O HALDE SEN!

OKUMAYLA BİRLİKTE DÜŞÜN!

Proust diyor ki:

"Okuduğunu tahlil etmeyen, daha önce okuduklarıyla karşılaştırmayan, her an kendi kafasını kullanmayan zekasını mahveder. Okumak, sayfanın bütününü, cümleleri, kelimeleri anlamaktır. Okuma düzgün yapılmazsa düşünceler sentetikleşir, adeta gölge olurlar.

ADİL HÜKÜMDAR NUŞİREVAN'DAN OĞLUNA

"OKU!" TAVSİYESİ

"Ey oğul! Okumaya karşı çok hırslı ol. Düşün. Ve sonra yazmaya karşı da hırslı ol. Okumaktan başka hiçbir şey isteme. Alçakgönüllü ol. Burnu büyük olma. Okumaktan üşenme.

Okuyanları ve alimleri sev; onlara sahip çık. Oku ki unutkan olmayasın. Yanından kitap kalem eksik olmasın. Gönlün bunlardan başka şeylerle uğraşmasın.

Klarveny diyor ki: Düşünmeden okuma, körelirsin
Okumadan düşünme, yanılırsın
Şu halde oku ve düşün!
Size en çok yardım eden okuma şekli
Sizi en çok düşündüren okuma şeklidir.

Akıllı ol ama kurnaz olma!

Bir baba oğluna kitap okuma alışkanlığı kazandırabilmek için ödül vermek istemiş ve şöyle demiş:

"Oğlum! Eğer şu kitabı bitirirsen sana 30 milyon vereceğim!"

Bu teklif çocuğu çok sevindirmiş ama kitap okumaktan da hoşlanmazmış. Bu yüzden kafasından şöyle geçirmiş:

"En iyisi ben bu kitabın özetini kütüphaneden araştırıp bulayım, onu iyice ezberleyeyim, babam sorunca da özeti anlatırım!"

Çocuk aradığı kitabın özetini bulmuş. Özet sadece 3 sayfaymış. Bu üç sayfayı ezberlemiş. Bir hafta sonra babasının yanına gelerek şöyle demiş:

"Babacığım, ben kitabı okudum. Ödülümü verir misin?"

Baba, oğlundan kitapta geçen konuyu anlatmasını istemiş. Çocuk konuyu bir güzel anlatmış. Ardından yine 30 milyon olan para ödülünü istemiş:

"Babacığım, hani ödülüm nerede?" Ama babası, ödülü vermeye hiç niyetli görünmüyormuş. Oğluna şöyle demiş:

"Bak oğlum! Sen bu kitabı okumamışsın, beni kandırıyorsun. Eğer okusaydın içindeki 30 milyonu bulurdun!"

Dileriz ki çocuktaki bu zekâ (!) zeka türlerinden hiçbirine girmesin. Yani çocuklara kurnazlığı değil aklı, saflığı değil dürüstlüğü aşılamalıyız. Açıkçası formül şu:

Akıllı ol ama kurnaz olma!

Dürüst ol ama saf olma!

Anne, Baba ve Eğitimcilerin Dikkatine!

OKUMA ALIŞKANLIĞI NASIL KAZANDIRILIR?

Hayatımızın tüm alanlarında gerçekleştireceğimiz işlerde kendi açımızdan ilgi çekicilik ve o işin bizi ilgilendirmesi çok önemlidir. Eğilimlerimize cevap veren bir etkinlik (okuma gibi) her zaman cazip gelir insana. İşte, öncelikle okumanın bize kazandıracağı avantajların oluşabileceğini kabul etmeliyiz.

Okuma alışkanlığı kazanmamış birinin eğitim öğretim hayatı yarıda kalmış demektir. "Vücut için spor neyse, akıl için de okumak odur!" diyor Addison. Dolayısıyla okuma alışkanlığı aklımız için alışkanlıkların en güzelidir. Ne için okuduğumuzun farkında olmanız okuma kalitesi ve okuma alışkanlığı açısından size daha önde olma fırsatı verecektir. Kimi konuşmak için okur, kimi yazmak için okur kimi ise düşünmek için okur. Siz ne yazmak ne de konuşmak için okuyun; öncelikle düşünmek için okuyun. Ancak o zaman okuma girişiminiz süreklilik kazanır. Calep Coltan bu durumu çok güzel yorumlamış:

"Bazıları düşünmek için okur, bunlar enderdir; bazıları yazmak için okur, bunlara hep rastlanır; bazıları konuşmak için okur, bunlarsa büyük çoğunluğu oluşturur."

Okuma alışkanlığını kazandıracak en büyük taktik kendindelik'tir. Kişi, ne için okuduğunun bilincine varırsa veya bilincindeyse okuma girişimi en verimli düzeyde olacağı gibi süreklilik düzeyi de artacaktır.

Bireyin ilgi alanının dışında kalan ve konusal açıdan albenisiz olan kitaplar okuma alışkanlığının önünde engeldir. Okuma alışkanlığı hiç olmayanlar zevkli, sürükleyici, heyecan verici, günlük hayatı anlamlandırıcı romanlar, hikayeler okuyabilirler. Tanınmış romancı ve hikayecilerin takip edilmesinde fayda vardır.

Dünyayı ve kendimizi daha iyi algılayabilmemiz için sahasında otorite olmuş Dostoyevski, Jack London, Charles Dickens, Tolstoy, Emile Zola, Balzac, Victor Hugo, Aleksander Dumas en iyi örneklerdir. Sonra bizdeki Yaşar Kemal'ler, Kemal Tahir'ler, Peyami Safa'lar hatta Ömer Seyfettin, Reşat Nuri Güntekin, Hüseyin Rahmi Gürpınar, Kemalettin Tuğcu, okuma ırmağındaki pırıl pırıl, berrak coşkulardır.

ÜNLÜ İNSANLARIN ACILARINI, IZDIRAPLARINI OKUYUN

Okuma alışkanlığını kazanmanın en güzel ve en sürükleyici yolu ünlü adamların geçmiş zamanlardaki hayatlarını okumaktır. Onların hayatları öyle sürükleyici, öyle motive edici anlarla dolu ki, okurken kendinizi o zamana, o ana gitmiş gibi hissedersiniz. Ve öyle coşarsınız ki görsel bir malzemeden (TV, VCD...) alamayacağınız tadı bu okumalardan alırsınız.

İŞTE BİR ÖRNEK:

VEFAKÂR EVLAT JACK LONDON

Babasını hiçbir zaman tanıyamadı, mezarı bile kayıptı. Annesi yapayalnız bir kadındı. Geçim sıkıntılarının başı sonu yoktu. Çocukluğu yoksulluk ve yorgunluk içinde geçti, iyi bir gün göremedi. Kaldırımlarda ve yük trenlerinin üzerinde uyudu. Hırsız sanılarak hapse atıldı, aylarca Arizona sıcağının altında suçsuz yere cezalandırıldı. 13 yaşına geldiğinde rıhtımlarda hamallık yaptı. Gençliği sefalet içinde ve bir insanın tahammül edemeyeceği kadar ağır geçti. Annesine çok acıyordu. Onun için durmadan çalışıyordu. Bir gün eline bir kitap geçti.

Jack London kendisini şöyle anlatıyor:

"Ben çocukluk nedir bilmedim. Serseri gibi oradan oraya itildim. Ekmek parası için her türlü ağır işi kabul ettim. Amalelik yaptım, bulaşık yıkadım, hamal oldum, çamaşırhanede çalıştım. Babasızlığın acısını yıllarca yüreğimde yaşadım. Zavallı anneme bakabilmek için kendimi unuttum."

"Acılar İçinde Başarıyı Yakalayanlar" isimli kitabından alıntılar yaptığım satırlar devam ediyor:

"1876 San Fransisko doğumlu genç bir adam, kir pas içindeki kıyafetiyle gürültüler arasında trenden indi. Açtı, susuzdu. Buffalo şehrine gelir gelmez kapı kapı dolaşarak yiyecek dilenmeye başladı. Yersiz ve yurtsuzdu. Herkes ona acıyarak bakıyordu.

Perişan olduğu her halinden belliydi. Göz altları çökmüş, etrafa boş ve ümitsiz gözlerle bakıyordu. Hırpalanmış vaziyetteki bu adamı gören polisler hırsız ve serseri zannederek içeri tıktı. Kendini birden Arizona'nın kavurucu sıcağının altında bulan bitmiş tükenmiş bu adam aylarca taş kırdı. Taş kırarken arkadaş edindiği bir mahkûm, ona bir kitap verdi: Robinson Crusoe.

Pek de düzgün olmayan okumasıyla bu kitabı bitirdi. Okumayı bayağı sevdi. Hapisten çıkar çıkmaz Dakland Kütüphanesi'ne gitti. Kütüphane memuru onu görür görmez önüne geçti. Jack London masum ve mahsun bir halde durumunu anlattı. Memur, bu gence acıdı. Ona macera, yolculuk, yaşam öyküleri kitaplarını ödünç verdi. Kütüphane memuru o kadar halden anlayan bir adamdı ki, ona kendi kütüphanesinden Madam Bovary ve Anna Karenina isimli kitapları verdi.

Bu kitaplardan okuduğu konserve fabrikasındaki işçilerin yaşamları, ağır işlerde çalışan, uzak diyarlarda çalışmak zorunda kalan insanların duyguları, onun bu insanlara karşı candan bir yakınlık duymasına sebep oldu. Kendi yaşamı da duygu doluydu. Ama onlardan bir farkı, şu an bol okuyor almasıydı.

Kaslarından çok beyni ile yaşamak kararı alan Jack London artık Dakland'daki şehrin aydınlarının toplanıp sohbet ettiği Henry Clay'a gitmeye başladı. Bu arada geçimlerini sağlamak için bir çamaşırhanede çalışıyordu. Arada bir küçük hikayeler yazıyor, beğenmiyor, bir başkasına geçiyordu.

Dverland Monthly ve Black Cat dergilerinde de yazısının çıkmasını arzuluyordu. Bir gün bu derginin birinde küçük bir hikayesi çıkınca havalara uçtu. Tabi kitap okuma alışkanlığı da aynı süratte devam ediyordu. Spenser, Nietche, Hacckel gibi yazarların tüm eserlerini okudu. Hatta Shakespear'i okumayı hiç ihmal etmemişti.

'Hazine Adası', 'Monte Cristo Kontu', 'İki Şehrin Hikayesi' gibi eserleri okurken de dikkatle inceledi, bir daha okudu, sonra kendi de yazmaya başladı. Bir günde beş bin kelime yazıyordu. Bazen aynı gün-

de otuz hikaye birden yazıp yayınevine gönderiyordu. Bunların çoğu yayınlanmayıp geri gönderiliyordu ama o buna aldırış etmiyordu. Amacı yazı sanatını iyice öğrenmekti. San Fransisko Call gazetesi tarafından açılan roman yarışmasını "Japon Kıyılarında Tayfun" isimli eseriyle kazanıp birinci seçildi.

Jack London ve annesi oturdukları evin kirasını bile vermekte zorlanıyordu. Bu kadar yazı arasında gecede 4 saatlik bir temizlik işine girdi. Fakat yılmadı, okudu, yazdı, bir daha okudu, bir daha yazdı. Okuduğu bütün eserleri noktası, virgülüne kadar da iyice inceliyordu. Bu arada annesi vefat etti. Gün yüzü görmemiş zavallı annesi onun başarısını göremeden gitmişti, çok üzüldü, çok ağladı. Annesinin, zenginlerin evinde temizlikçi olarak çalışmasını istememişti. Onu öyle gördüğünde elinden bir şey gelememenin çaresizliği içerisinde kıvranıp durmuştu. Şimdi ise yaşamı acılarla dolu bir zavallı kadıncağızı kaybetmişti. Bir an kıvır kıvır dağınık ak saçlarıyla perişan haldeki annesi gözlerinin önüne geldi. İsyan etti böyle hayata. Birileri doğar doğmaz refah içinde Tanrı'ya sığınarak yaşarken, birileri de tahammül sınırlarını aşan, yaşam denilen bilmecenin içinde kıvrım kıvrım kıvranarak neredeyse isyan bile edebiliyordu. Ama kime isyan? İnsanlara… Toplumun adalet anlayışına. Allah'ın yukarıdan gönderdiği rızkı ve bereketi, ellerini uzatıp, yoksulara ulaşmadan kapan haydut kılıklı aç gözlü insanlara….

Bütün bunları düşündü Jack London. Okumalıydı. Yazmalıydı. Çok ünlü olmalıydı. Para kazanmalıydı. İhtiyacı olanlara da yardımcı olmalıydı. Kitaplarında, konferanslarında dile getirmeliydi, devleti, milleti soyan hain anarşist kılıklı haydutları. Tıpkı Jonathan Swift gibi.

Jack London birçok yoksul, sahipsiz çocuğun babası sayılan bir yazardır. O, bu çocuklar için ilham kaynağı olmuştur. Kendinden sonra birçok fakir genç, dünyanın ünlü insanları arasına girmiştir. Bunların arasında Çocuk Esirgeme Kurumu'nda büyüyüp ana baba sıcaklığından yoksun gençler de vardır. Bu gençlerin her biri milyonlarca doların sahibi olmuştur. Bunlardan biri babası belli olmayan, annesi zenci köle olan, yaşamının çocukluk ve gençlik yıllarını çilehane sayılan yetimhanede geçiren meşhur Üç Silahşörler'in yazarı dünyaca ünlü Aleksandır Dumas'tır. Yine bir başkası, Şarlo yani Caharli Chaplin Çocuk Esirgeme Kurumu'nda büyümüştür.

Bunların bir kısmı Jack London'dan önce yaşamıştır, yaşamları acılarla doludur ama "Oku!" komutunu gerçekleştirmeleri sayesinde paraya ve üne kavuşmuşlardır.

Birçok öğrenci Jack London'ın yaşamından, kitaplarından ilham alarak okumayı sevmiş, başarılı, faydalı bir insan olmuştur. Nasıl ki Jack London'ın kendisi, dünyanın şöhretli yazarı Charles Dickens'in hayatını ve kitaplarını okuyup etkilenmişse, başka çocuklar, gençler de Jack London'ın hayatından ve kitaplarından etkilenip şöhretler listesine girmiştir. Örneğin Türkiye'nin roman yazarı ve en çok satanlar listesinde olan Orhan Pamuk'un da bu insanların yaşam öykülerini okuyup, ilham aldığı ve kendisine, yazacağı romanında örnek model oluşturduğu söylenmektedir.

Bir bilge adam der ki: "Elinizde sizi hayata bağlayacak mutlaka bir şeyiniz olsun ve bunun farkına varın. Bu şey sizi başkalarına ifade etsin. Mutlaka vardır böyle bir yeteneğiniz."

Bütün başarılı insanlarda bir mücadele vardı. Bu, içlerindeki baskın yeteneğin ne olduğunu açığa çıkarma mücadelesidir. Siz de böyle yapın. Önce "OKU!" komutuna uyun. Sizin bir tarafınızda mutlaka ve mutlaka bir cevher vardır. Milyonlarca insanın habersiz olduğu bu baskın yetenekten sizin haberiniz olsun, seçkin insanların arasına girin.

Jack London her şeyi yaptı, denedi, bütün işlerde çalıştı. Ama kendisine ait baskın yeteneğini buldu; Vahşet'e Çağrı' kitabı milyonlar sattı, hala satmaya devam ediyor.

JACK LONDON'UN BAŞARI KAYNAĞI

Jack London çalışma hayatındaki verimliliği şöyle anlatmıştır:

"Ben metotlu çalışma taraftarıyım. Hiçbir zaman ilham beklemem. Yaratılışça kedere, hülyaya kapılır bir ruh yapısına sahibim. Şimdiki başarımı çektiğim sıkıntılara bağlıyorum. Günde beş saatten fazla uyumam. Bu, uykuya benim çizdiğim sınır olup, dünyada hiçbir şey beni yatakta daha fazla alıkoyamaz."

London'ın durmadan çalışma sabrı ve azmi, onu 1913'de dünyanın en fazla para kazanan yazarı yapmıştır. Onun inanılmaz başarısını hazırlayan başlıca etken romanlarında anlattığı konuları etinde, kemiğinde, ruhunda ve benliğinde yaşamış olmasından kaynaklanır. Ona göre bir insanın kitap yazabilmesi için önce yazacak şeyleri olmalıdır. Çekilen sıkıntıların insanda yarattığı duygu, yazılacak malzemeleri oluşturan en büyük kaynaktır.

Jack London, yazmaya başladıktan sonra 3 kitap meydana getirmiştir. Toplam 51 tane kitap yazmıştır ve hepsi de dünya dillerine çevrilmiştir. O, bir bakıma hayatını yazmıştır: Acılarını, bunalımlarını, hayatın ızdırabını, merhametsizliklerini, talihsiz geçen hüzün ve keder dolu yıllarını ve de gözyaşlarını…

Bir defasında soğuk yüzünden tutulduğu hastalıktan acı içinde inlemişti. Ama çare olacak ne bir insan ne de bir kuruşu vardı. Bütün vücudunun derileri yarılmış, et adeta dışarı çıkmıştı. Tedavi olacak gücü olmadığından çaresizlik içinde tek odasının bir köşesinde yapayalnız kıvrılmıştı. İşte bu duygularını dış yaşamla özdeşleştirip, düşünce dünyasının derinliklerinden gelen sese kulak verdi:

ARAŞTIR! OKU! DÜŞÜN! UYGULA! NETİCELENDİR!

Yaşamın sonbahar kokan hüzün dolu haykırışlarına kayıtsız kalmadı, kulak verdi. Ve eserleri on binlerce sattı. Buradan çıkarılacak sonuç; kendinizde varolan gizli enerjiyi açığı çıkartabilir; yaşadıklarını zı da arkasınıza alarak bir alanda başarılı olabilirsiniz.

JACK LONDON OKUDUKLARINI ÖZÜMSEMİŞ, YAŞADIKLARINI İSE DUYUMSAMIŞTI

Jack London, en iyi gözlemlerini sıkıntılar yaşadığı anlarda yaptığını söylemiştir. Ona göre insan, yaşadığını hissedebilmesi için duyumsaması lazım. Tok karın duyumsamaz, boş kalp duyumsamaz, acı çekmemiş beden duyumsamaz.

San Fransisko'nun en yoksul, en sefil, kaderine terkedilmiş en zavallı semt olan East End'e girmeyi zengin olduğunda bile terk etmemiştir; orada yaşayanların hayatlarını incelemeye devam etmiştir. Bir eskiciden eski, yamalı ceket ve bir pantolon, bir de kirli hasır şapka ile uçları yırtık, tabanı çıkmış ayakkabı satın alan London, sık sık East End'e dalarak, kaderin tokadını yemiş insanları incelerdi. Gerçek başarıların bu gözlemlerde olduğunu söylerdi. Onların ne hissettiğini bildiğinden, kendisinde duygu yoğunluğu en üst düzeye çıkardı. 'Uçurum İnsanları' adlı eseri dünyada yüz binlerce satmış bir kitaptır. Bu kitap yoksul ve mahrum insanların hayat ve mücadelelerini anlatan çok başarılı bir çalışmadır.

London'un kafasında yazmak için çok konu oluşurdu. Halkın dışında değil, tam merkezinde olduğu için konu kendiliğinden oluşurdu. Ama o "iyi bir yazar, iyi bir gözlemci olmalıdır" derken, sadece halkın içinde bulunmanın yeterli olmayacağını da ifade etmiştir. Halkın içinde olmak halktan biri gibi olmaktır. Onun başarısının altında yatan sır da budur. Halkın içinden biri olarak Jack London, çevresindeki insanları gözlemleyerek yazdığı ilk eseri, "Kuzeyde Bir Aşk Macerası"nı ümitsiz bir halde Atlantic Monthly dergisine postalamıştı. Ama bir hafta sonra cevap gelmiş, tebrik ve teşekkürlerle birlikte kendisine 150 dolar para gönderilmişti. Bu durumu yaşayan London, annesi Flora'yı tuttuğu gibi havaya kaldırmış ve şöyle bağırmıştı:

"Anne bak, kazandık! Artık eziyet çekmeyeceksin! Artık rahat yaşayacağız!"

Gerçekten de büyük yazar doğru tahmin ediyordu. O, içindeki gücün farkına vardığı için kendinden emin olarak böyle konuşmuştu. Artık bundan sonra hikayeleri peş peşe gelmiş, zaman zaman satış rekorları kırmıştı.

"Çocukluğumdan bir şey anlamadım. Sadece korkunç bir yoksulluk hatırlıyorum!" diyen ünlü yazar London, içinde bulunduğu kötü şartları sık sık düşünürken, hayatın anlamını da sorgulamaya başlamıştı. Aslında bu bir zorunluluk halini almıştı. Fakat karşılaştığı tuhaf olaylar karşısında kendisini aydınlatacak, o çocuk yüreğindeki sorulara cevap verebilecek hiç kimsesi yoktu; ne anası ne babası ne de bir yakını vardı. Böyle bir haldeyken yardımına "OKU!" komutu koşmuştu. O, bunu şöyle anlatmıştır:

"Çok susamış bir insanın haliydi benimki. Fakat bir avuç su uzatan yoktu. Böyle bir durumda kitaplar benim için sonsuz kaynak oldular. Onlarla coşarak, coşturdum. Onlarla hayata daha farklı bakmayı öğrendim. Yoksulluğumun anlamını öğrendim kitaplardan, bana daha iyi bir hayat kurdurttular. Tam ümidimi kestiğim bir anda, kitaplardan hayata dair çok önemli sırrı öğrendim:

Sıkıntı ve eziyetlerin hayat haneme artı olarak geçtiğini, aslında her birinin beni yetiştirdiklerini öğrendim. Ve başarının, kapının hemen arkasında olduğunu fark ettim."

ÖZLÜ SÖZLER

"Okumak için üç günün var; dün, bugün, yarın."

"Dün geçti, yarının geleceği meçhul, öyleyse bugünün kıymetini bil ve hemen okumaya başla!"

"Her şey için geç kalmış olabilirsin; evlenmek için, zengin olmak için, pişmanlıkları gidermek için kırılan kalbi onarmak için ama kitap okumak için asla!"

"Çocuklarınızın yarın adam olup, söz sahibi olmalarını istiyorsanız onlara bugünden itibaren okumayı aşılayınız."
Hz. Ali

"Bazı kitaplar tadılmak, bazıları yutulmak, bazıları da çiğnenmek ve sindirilmek içindir." *Fransız Bacon*

"İnsanı ısıran ve sokan kitap okumalıyız. Okuduğumuz kitap bir yumruk indirerek bizi uyandırmıyorsa, ne işe yarar." *Fransız Kafka*

"Bir yaşına basmamış hiçbir kitabı okumayın. Tanınmamış hiçbir kitabı okumayın. Sevmediğiniz hiçbir kitabı okumayın." *Emerson*

OKUMA ALIŞKANLIĞI KAZANMANIN 22 ALTIN KURALI

- Israr… Israr… Israr…
- Duygularınızı harekete geçirici kitaplara yönelin.
- Özellikle sahaf türü kitapçılara uğrayıp, kitapları inceleyin.
- İbretli hikayeler, öyküler okuyun.
- Okumada boş zaman tuzağına şartlanmayın.
- Otobüste, trende macera ve hayat öyküsü türünde kitaplar okuyun.
- Okumanın sizde müthiş değişiklikler yapacağına yürekten inanın.
- Eğer ilkokul öğretmeniyseniz her gün ilk saati okuma saati yapın; güzel bir sessizlik içerisinde siz de okuyun öğrencileriniz de okusun.
- Eğer işçiyseniz iş ortamında size coşku verecek, işinizde sizi ilerilere taşıyacak okumalar yapın.
- Her gün mutlaka renksiz tarafından bir günlük gazete alın, tatlı bir heyecanla okuyun.
- Okurken yaşadıklarınızı da ara ara düşünün; bu durum sizi okumaya bağlayacaktır.
- Biraz da sabırlı olun, mutlaka okuma alışkanlığı kazanacaksınızdır.
- Çok akademik ve dili ağır kitaplarla başlamayın, bunları da anlamak için kendinizi zorlamayın. Kitap okuma alışkanlığı demek illa da entelektüel kitaplar okumak demek değildir, rahat olun.
- Arkadaşlarınız arasında ödünç kitap alışkanlığı yaratın ama emanet kitaba gözünüz gibi bakın.
- Günlük hayatta okuduklarınızı gözünüzün önüne getirin. Böylece okumanın pratik faydalarıyla karşılaşacaksınız.
- Kitap okurken sükûnete önem verin.
- İçinizdeki horoz ötmedikçe dışarıdaki horozun sesi size gıdaklama gibi gelir, içinizdeki horozun sesini öttürün.

- Size uygun kitapları okuyun, bunları ancak siz seçebilirsiniz.
- Okuma bir iki ayda olacak iş değil; bir iki ayda ancak dedikodu yapılır.
- Şiir de okuyun. Şiir kalbi açır, duyguları coşturur.
- Arada bir sohbet ortamlarına girin, sevimli ve sakin konuşun.
- Okuduklarınızı unuttuğunuzu sanmayın, bu gerçeği ileride göreceksiniz.

İNSANLAR TV OKUYOR, KİTAP SEYREDİYOR

UNESCO'nun araştırmasına göre Türkiye'de 65 bin kişiye ancak bir kütüphane düşürken 95 kişiye bir kahvehane düşüyor.

Çocukların yüzde 90'nın televizyon bağımlısı olduğunu yapılan araştırmalar gösteriyor. Çocukların ve büyüklerin en nefret ettiği olay ne yazık ki kitap okumak. İnsanlar okumak denilince sadece okul düşünüyorlar; bir de makam, kariyer ve para. Günde 10 sayfa kitap okunsa en fazla 20 dakikayı alır; bu da ayda 2 kitap yapar.

Oysa günde ortalama 3 saat televizyon izleyen bireyler hem huzursuzluk problemi yaşıyorlar hem de zamanlarını boşa harcıyorlar. Sonra da "Benim çocuğum niçin başarısız?" diye soruyorlar. Amerika'da sadece 8 bin Mc Donald's hamburgercisine karşılık tam 16 bin kütüphane var. Bizdeki bol bol sigara içilen kahvehaneler düşünüldüğünde Mc Donald'slar yine gıda mağazaları olarak rahmet okutuyor.

PİAR'ın araştırmasına göre Türkiye'de okuma alışkanlığına sahip kişi sayısı sadece 40 bin

ABD'de yılda 72 bin kitap basılıyor.

Türkiye'de ise 7 bin

Rusya'da 58 bin

Japonya'da 42 bin

Fransa'da 27 bin

Türkiye'de kitap için harcanan kişi başına para yarım dolarken Norveç'te 140 dolar, İtalya'da 45 dolar, İsviçre'de 120 dolar

Rusya'da 2 bin 500 kişiye 1 halk kütüphanesi düşüyor.

Türkiye'de 64 bin 500 kişiye ancak 1 halk kütüphanesi düşüyor.

Rusya'da halk kütüphanelerinde 73 milyon kitap var. Fransa'da 78 milyon, Bulgaristan'da ise 45 milyon.

Türkiye'de sadece 10 milyon kitap var.

KİŞİSEL GELİŞİM KİTAPLARINI NASIL OKUMALI?

3 tür kitap vardır:

1) Olayları anlatan kitaplar

2) Ne yapmanız gerektiğini söyleyen kitaplar

3) Nasıl yapmanız gerektiğini söyleyen kitaplar

Birincisi yaygın olan. İnsana adeta "Bana ne?" dedirttirir. Tıpkı televoleler gibi. Çevrenizde ve televizyon kanallarında hep karşılaşırsınız. Genellikle ne yapılması gerektiği söylenmez, hep olmuş olanlar anlatılır. Negatif duygu yaymaya daha yatkın olan kitaplardır.

İkinci türe giren kitaplar da olayları anlatır, fakat ne yapmanız gerektiğini de söyler. Artık nasıl yapılacağını size bırakır. Oysa insanların nasihatlerden ziyade somut, dinamik, farklı, şaşırtıcı itici güçlere ihtiyacı vardır. Bilindik tavsiyeler bu türe girer. Belki ne yapmanız gerektiğini fazlasıyla siz de biliyorsunuzdur. Başlamak için güç, enerji ve coşkuyu nereden, nasıl elde edeceğinizi bilemezsiniz.

Üçüncü tür kitaplar size hem olayları gerçekleriyle ve öyküsel bir şekilde anlatır, hem ne yapmanız gerektiğini söyler hem de neleri nasıl yapmanızın sağlam dayanaklı yollarını gösterir. Bu üçüncü türe giren kısım genellikle kişisel gelişim kitaplarıdır. Ancak kişisel gelişim

denelince illâ ki yabancı kaynaklı iş, oluş ve öyküler akla gelmesin; Mevlâna, Sadi, Yunus Emre, Şeyh Edebali, Cemil Meriç, Mustafa Kemal Atatürk, Gazali, Mahammed İkbal, Ahmet Yesevi, Mukaffa, Hz. Ali, Nuçirevan gibi bilge şahsiyetlerin hayatları birer kişisel gelişim modelleridir.

Peygamberlerin yaşantıları, sabırları, başarıları, cömertlikleri, erdemlilikleri, hitabetleri, sözleri, konuşmaları, birer elmas değerindeki kişisel gelişim modelleridir. Örneğin Hz. Muhammed'in hayatı, Hz. Musa'nın hayatı, Hz. İsa'nın hayatı ibretlik olaylarla doludur. Aslında o kadar şanslıyız ki, bu kıymetli şahsiyetlerin yaşam öyküleri her yönüyle (özlü sözleri ve hadisleriyle) günümüze kadar ulaşabilmiştir. Konfüçyüs, Buda ve Zerdüşt'ü özellikle hatırlatmakta ve hatırlamakta fayda var.

KİŞİSEL GELİŞİM KİTAPLARI OKUMANIN 10 ALTIN KURALI

■ "Okuyorum, coşuyorum, sabah uyandığımda balon gibi sönmüş oluyorum." diyorsanız, önünüzde hedefleriniz olmadığı içindir. Bir daha okuyun ve bir daha düşünün.

■ Okuduklarınızın ne olduğunu değil, sizin o an içinde bulunduğunuz durumun da ne olduğunu keşfedin.

■ Kişisel Gelişimden ne anladığınızı biliyor musunuz? Bir ev kedisinin yetiştirilmesinden çok farklı şeyler olduğunu bilin. Belki bildiğinizi zannediyorsunuz, bu tuzağa düşmeyin. O halde bir daha düşünün.

■ Elinizdeki Trabzon haritasıyla Adana'da adres aramayın. Kişisel gelişimin de size hitap eden yönü, hitap etmeyen yönü olabilir. Bu konuda alacağınız kitapların da kısım kısım olduğunu biliyor muydunuz? Şu an siz ne işle meşgulsünüz, yeteneğiniz ne, ne yapmak istiyorsunuz. Kişisel gelişimde erdemli olmanın yolları da işleniyor, aşk ve sevginin yolları da. O halde çerçevenizi çıkarın.

■ Bu kitapları kalabalık ortamlarda okumayın. Sakin ve tek başınıza kaldığınız ortamlarda okuyun.

■ Kişisel gelişim kitaplarının amacı bilgi vermek değildir, sizdeki başarıyı önleyen, kısıtlayan davranışları değiştirmektir. O halde bu kitaplara bilgi kitapları olarak bakmayın. Zaten bilge şahsiyetler ve Peygamberler bilgi sunmamışlardır, sürekli davranış ve pratikler sunmuşlardır. O halde okuduğunuz her kitaptan sonra 'Uygulama' için kendinizi biraz zorlayın.

■ Size en kolay gelen davranışlardan başlayın. Değiştirmekte zorlandığınız ve kitabın ısrar ettiği davranışlarınız içinde kendinizi sıkmayın, sıra ona geldiğinde değiştiğini göreceksiniz.

■ Bu kitaplardan faydalanabilmeniz için eğer bu imkan sizin elinizdeyse zararlı mekan ve negatif dalga yayan insanlarla diyaloğunuzu kesin. (kahvehane, bilardo ve internet salonları, meyhane, kumarhane)

■ Öğrendiğiniz kitabı, bilgilerini yakın bulduğunuz pozitif insanlarla paylaşın.

■ Ne olursanız olun, hangi dinden, hangi memleketten olursanız olun, dua ve Tanrı inancına yüreğinizin ta derinliğinde yer ayırın. Bu sizin en büyük güç kaynağınız olacaktır.

OKUYACAĞINIZ KİTABI SEÇERKEN ŞU SORULARI SORUN

10 Altın Soru

- Ben bu kitabı neden okumalıyım?
- Bu kitap hangi sorunlarıma çözüm olur?
- Bu kitabın amacı nedir, benim amacım nedir?
- Beklentilerime cevap verebilir mi?
- Bu kitabı başından sonuna kadar bitirebilir miyim?
- Bu kitaba zamanımı vermeye değer mi?

- Satın almadan önce kitabın içeriğine göz attım mı?
- Başarıya açık bir kitap mı?
- Elimin altında benzer kitap var mı?
- Bitirdikten sonra değişim yaratacağına inanıyor muyum?

OKUMA HIZINI ARTIRMANIN 10 ALTIN KURALI

Hızlı okuma derken kitabın bir an evvel bitirilmesi ve anlamadan okuma akla gelmemelidir. Anlayarak hızlı okuma artırılabilir. Hızlı okumanın temel hedefi, amaçları bir an evvel gerçekleştirmektir. Yavaş okuma zaman kaybı olduğu gibi gerekli malzemelere geç ulaşmamıza neden olur, bu da verimli bir çalışma ve kariyer için kaydedilen düşüncelerdir.

- Okumaya başladığınızda onun dışında başka bir şey düşünmeyin. Okumanın paralelinde günlük hayatın pratik yansımaları düşünülebilir. Çünkü bu okumanın özümsenmesidir. Ancak konu dışına çıkıp asla dalmayın. Dudaklar başka şey söyleyip, beyin başka şey düşünmesin.
- Okumaya iyi odaklanma yavaş yavaş hızı artırır.
- Kitabın ana fikrini önceden yuvarlak olarak tespit etmiş olun. Yani konu içeriği nedir, bunu bilin.
- Okuduğunuz cümlelerle ilgili başınızın üstünde düşünce balonu ve sinema perdesi açın. Böylece gözleriniz seri ilerleyecektir.
- Okumanın devrik cümlesine, düz cümlesine takılmayın, verilmek istenen mesajı bir an evvel kavramaya çalışın ve kelimeler üzerinde de fazla durmayın.
- Dönüp aynı paragrafı okumayın, ileriki cümleler zaten bir önceki satırların açıklayıcısı niteliğinde olabilir.

- Sessiz okuma sesli okumadan her zaman için daha hızlıdır, sessiz okumayı deneyin.
- Dudaklarınızla değil, gözlerinizle okuyun. Gözlerle okumak dudakla okumaktan iki kat daha hızlıdır.
- Önünüzdeki satırları okurken gözlerinizi bir sonraki satırlarda gezdirin.
- Anlayarak hızlı okuyan insanların olduğunu unutmayın, her zaman onları gözünüzün önüne getirin.

OKUMAKLA İLGİLİ R. TAYYİP ERDOĞAN'IN SÖZLERİ

■ İş gücüyle sıradan bir üretim alışkanlığı yerine, yenilikle ilerlemeyi harmanlayan bilgi ve katma değer üretme fiili sonucu ortaya çıkan çok renkli bir dönüşüm tablosu olan 'inovasyona' ihtiyaç vardır. Yani, Türkiyemiz'de tam karşılığı olmasa da en yakın tercümesiyle yeniliktir. Yenilik, bilgi ekonomisinin motorudur.

■ Tarih boyunca dünyanın en önemli uygarlıklarına ev sahipliği yapmış olan bu topraklarda yaşayan herkes, dünya standartlarında hatta daha ileri bir seviyede eğitim ve kültüre sahip olmalıdır. Bu amacımıza ulaşabilirsek büyük hedeflerimize daha kolay ulaşacağımıza inanıyoruz.

■ Çocuklarımıza bizim yaşadığımız şartlardan daha iyi şartlar bırakmak, Türkiye'yi geleceğin en önemli güçlerinden biri haline getirmek istiyorsak; bilgi toplumu olma hedefini canlı tutmak boynumuza borçtur.

■ Bir erkeğin eğitimi sadece kendini ilgilendirir. Bir ananın eğitim ise bir aileyi ilgilendirir. Yetişmiş anneler bizler için çok önemli.

■ Bırakın cami yaptırmayı, okul yaptırın. Çocuklarımızın eğitimi çok önemli.

■ Eğitim bizim her şeyimiz. Eğitimde başarılı olamazsak, hiçbir şeyde başarılı olamayız.

■ Kızlarımızı eğitim öğretim hayatından mahrum bırakmayalım.

■ Türkiye, çocuklarının dağarcıklarına girecek her yeni bilgiyle büyüyecek, zenginleşecek ve ilerleyecektir.

■ Bilgi çağının baş döndürücü dünyasında var olabilmek için her şeyden önce eğitime, büyük bir atılıma ihtiyaç vardır.

■ Çocuklarımızı, bugünün ve geleceğin bilgisiyle donatmalıyız.

■ Başınızı kuma gömmeyin, aksine eğitiminizi kısa zamanda çağdaş bir yapıya kavuşturmanın hazırlıklarını yapın.

■ Çocuklarımızı, dünya standartlarında eğiteceğiz. Çağın bilgisiyle donatacağız. En ileri teknolojilerle tanıştıracağız. Bizi dimdik ayakta tutacak, bugüne kadar dünyaya kudretini defalarca göstermiş olan savunmamızı daha da aşılmaz kılacak olan güç bu güçtür.

■ Ezbercilikten uzak, düşünmeye, incelemeye ve üretmeye öncelik veren bir eğitim sistemine ihtiyacımız var.

■ Çocuklarımıza eleştirel düşünme, problem çözme, çok yönlü düşünebilme, girişimcilik, bilgi ve iletişim teknolojilerine hakimiyet, Türkçe'yi doğru ve güzel kullanma gibi becerileri kazandırmak zorunda olduğumuza inanıyoruz. Böyle bir eğitim anlayışına sahip olmadan ülkemizin kalkınabileceğine, gelişebileceğine inancımız yoktur.

■ Kızlarımızı eğitim-öğretim hayatından mahrum bırakmayalım. El ele verelim, dayanışma içerisinde olalım. Bunu gerçekleştirelim. Ne dinimizde ne örfümüzde yeri olan bu bağnazca, cahilce tutumdan anne ve babaları vazgeçmeye çağırıyorum. Bütün çocuklarımızı ayrım yapmaksızın okullara gönderiniz. Unutmayın, onlar bu ülkenin yarınları, geleceğin anne ve babalarıdır. Eğitimsiz kalmış her bir evladımız bu ülke için bir kayıptır. Gelin, onları kazanalım, toplumumuzun geleceğini hazırlayalım.

■ Kızlarımızı başlarımıza taç yapalım. En iyi imkanlarda eğitimlerini almalarına, kendileri için yeni değerler üretmelerine ve bu ülkeye yararlı çocuklar yetiştirmelerine vesile olalım.

■ Sevgili öğretmenler; sizlerin çocuklarımızı eğitmek, bilgiyle donatmak ve yarınlara hazırlamak konusunda ne kadar fedakarca hizmet yaptığınızı biliyorum. Geleceğimiz sizlere emanettir. İnanıyorum ki, çocuklarımızı bir anne-baba şefkati içerisinde ele alacak, o şekilde

yoğuracaksınız. Benim değerli öğretmenlerimden bir ricam var. Ne olur, çocuklarımızı bu şefkatten mahrum edecek dövmelere artık pek yer vermeyelim. Bunun, dünya eğitiminde de yeri kalmadı. İnanıyorum ki, sizler bu psikolojik donanıma, formasyona zaten sahipsiniz. Bununla da nesiller daha özgüvenli olarak yarınlara hazırlanacaktır.

■ Biz inanıyoruz ki, bütün olumlu gelişmelerin ve kalkınmanın temelinde gerçek anlamda eğitim, bütün olumsuzlukların ve geri kalmışlığın temelinde ise cehalet veya yanlış eğitim yatar.

■ Bir ülkenin millî geliri ile o ülke halkının eğitim düzeyi arasında paralellik vardır.

■ Ülkemizde bugün cehalet varsa, trafikte sıkıntılar yaşanıyorsa, anne ve çocuk ölümleri yaygınsa, çevre bilinci yerleşmemişse, bazı insanlar kendileri gibi düşünmeyenlere adeta hayat hakkı tanımama eğiliminde ise, hoşgörüye dayalı demokratik ortamın eksikliği hissediliyorsa, zaman zaman insanlar kendi refah ve mutluluklarını başkalarının felâketinde bulabiliyorsa bütün bunların temelinde eğitim alanındaki eksiklik ve aksaklıkların yattığını bilmemiz lazım.

■ Eğitim çağındaki çocuklarımızı, ezberciliğe dayalı, bıktırıcı öğretim yöntemlerinden kurtarıp onları, düşünen, düşüncelerini rahat ifade edebilen, öğrenmeyi öğrenen bireyler haline getirmek lazım.

■ Öğretmenlik feragat ve fedakârlık mesleğidir.

■ Bütün okullarımızda, çocuklarımızın yetenek ve eğilimlerinin, zeka türlerinin daha küçük yaşlarda tespit edilip, ona göre yönlendirilmeleri için bir rehberlik sisteminin yerleştirilmesi gerekir.

■ Türk yüksek öğretiminin daha üretken, daha özgür ve özerk olması, üniversitelerimizin sanayi ve sosyal hayat ile daha içli dışlı olmaları ve dünya ile yarışabilen bir yüksek öğretim sistemine sahip olmamız için ciddî bir reforma ihtiyaç olduğu açıktır.

■ Her yerde, her zaman, herkes için eğitim.

■ Eğitime yapılan yatırım, geleceğe yapılan bir yatırımdır.

■ Eğitim toprakta tohum, buğdayda başak, hamurda maya gibidir.

■ Eğitim ihtiyaçlarına çözüm getirememiş bir toplum (kişiler) çorak bir toprağa, bereketsiz bir hasada ve mayasız bir ekmeğe mahkûmdur.

■ Nasıl iyi beslenmeyen bir vücut cılız ve solgun kalırsa çocukları-

na yeterli eğitim imkanlarını hazırlayamayan bir toplum (aile) da öyle cılız ve solgun kalacaktır.

■ Biz geleceğimizi, iyi eğitilmiş, bugünün gerçeklerini iyi özümsemiş, hayata çok yönlü bakan, geleceğe dair önemli projeleri olan, Türkiye sevdasını içinde heyecanla taşıyan, gürbüz, güçlü ve donanımlı kuşaklara emanet etmek istiyoruz.

■ Devletlerin, işletmelerin, organizasyonların ve bireylerin sahip olabilecekleri en stratejik kaynak bilgidir.

■ Dünya bilgi ağının bir parçası olmak için elimizden gelen her şeyi yapmak zorundayız.

■ Bir gününüzü bile boşa harcamadan geleceğe hazırlanmanız, bilginize yeni bilgiler, düşüncelerinize yeni düşünceler eklemeniz gerekiyor.

■ Bilgi toplumu olma hedefine bütün unsurlarıyla birlikte ulaşmış olarak girmek zorundayız. Bunlar aşılamayacak hedefler değildir.

■ Eğer eğitimde başarılı olamaz, yeni nesilleri güçlü bir şekilde yetiştiremezsek, varlık nedenimiz ortadan kalkar.

■ Bu nesil, içine kapalı bir nesil olamaz. Dünya ile rahat anlaşabilecek, rahat entegre olabilecek, dünya ile yarışabilecek ve rekabet edebilecek bir nesil yetiştirmemiz gerekiyor.

■ Eğitimdeki açlık, başka açlığa benzemez. Eğitimdeki açlığı gidermeniz lazım. Eğitimdeki açlığı giderdiğiniz anda, diğer açlıklarda rahatlıkla giderilebilir.

■ Eğitim ve sağlık hizmetlerini, "ertelenemez" ve "vazgeçilemez" ihtiyaçlar olarak görüyorum.

■ İlk ders saati zili çalmadan önce yapmış olduğumuz bu törenle, Türkiye'nin mutlu ve aydınlık geleceğinin tohumlarını hep birlikte atıyoruz.

DÜŞÜN!

Düşünmeden yaşamak dev okyanustaki geminin hali gibidir, dalgalar nereye savururse oraya gider.

İnsan kendi varlığını ifade imkânı sağlayacak ve varlığını şekillendirecek güçleri hep başkalarında arama eğilimindedir. Oysa aynı güçler kendi iç dinamizminde saklıdır, fakat bir türlü bunun farkına varamaz. Bu gerçeği yakalayıp farkına varan kişi ise potansiyeline kavuşmuştur. "Okuyorum, anlıyorum ama bir türlü yaşamıma faydalı hale getirecek değişimi sağlayamıyorum." diyorsanız bu, "DÜŞÜN!" komutunu hafife aldığınızdandır.

Genellikle kendiyle yüzleşmekten korkan birey, içindeki başarma dürtüsünü erozyona uğratan negatif güçlerle mücadelede pasif kalır, çünkü düşünmeye korkar. Eğer düşünürse realtif (tepkisel) bir perdeyle karşılaşacağı korkusu yaşar.

Bu, aslında hayatla mücadeleden kaçmaktır. Zira düşünülüp, yaşam tarzı ona göre planlandığında başarı kaçınılmaz olursa eğer, bunun bilincinde olunamamanın getirdiği tedirginlik kendisini "Ya başaramazsam!" ifadesinde bulur. Bu durumda en iyi ilaç "Düşünme reçeteleri" geliştirmektir. Düşünme yeteneği nasıl kazanılır? Böyle bir gerçek var mı? "Düşünme Gücü" tarzında bir hareketlilikten bahsedebilir miyiz? Böyle bir güç var mıdır?

Elbetteki var. Coşku, düşünce gücüdür, iyilik ve doğruluk düşünme sanatıdır. Ertelemek, vazgeçmek, üşenmek ve tembellik ise düşünce gücünü baltalamaktır.

Ne cennet ne de cehennem kendi dışımızdaki farklı mekanlarda aranmalıdır. Cennet de biziz cehennem de. İnsan zihninin gücü akıl almaz becerilere sahiptir. Bu gücü harekete geçirmenin yolu "doğru düşünme" ilkelerinde yatar.

DOĞRU DÜŞÜNME İLKELERİ NEDİR?

İnsan, kendi içine daldığı oranda genişler. Genişleme hiçbir vakit dışarıdan içeriye olmamıştır. Şu halde başarının ve doğru düşünme ilkelerinin kaynağını "Kendini bil! Düşün!" ifadesinde aramalıyız. Dünyayı tanımaya çalışan insan kendisini tanımaya vakit bulamaz, dünyayı tanıma çabası ise sonsuz bir uğraş olduğu için girişim ifadesiz kalacaktır. Oysa kendini tanıyan insan dünyayı görmüş olur. Dünyanın neden ve niçinlerini görmek isteyen insan kendi iç dünyasına baksın yeter.

Doğru düşünme ilkelerinin temelinde ahlâk ve erdemlilik vardır. Güzel düşünmeyen güzel göremez. Olaylar değil, bizim olaylar karşısındaki tepkilerimiz önemlidir. Çünkü 'olaylar' hiçbir zaman tükenmeyecektir. O halde onunla baş etmenin yolu kendi davranışlarımızı düzeltmemiz olacaktır.

Onur ve şeref doğru düşünce ilkelerinde hızdır, sürattir. Sarayda soytarı olmaktansa dağ başında çoban olmak daha şereflidir. Kendisi olan, kendi gibi düşünen insan tek ve benzersiz olduğunun farkına varmıştır. Elbetteki bilgili, görgülü insanların yardımı istenmelidir. Ancak, elimizde imkanlar olmasına rağmen, ihtiyaç duyduğumuz tüm gerçekler avucumuzun içindeyken harekete geçmeye, karar vermeye, pozitif düşünmeye yanaşmayız. Bu durumda kimse çıkıp da bizim yerimize karar vermez.

Kendimiz için vereceğimiz en iyi karar, kendimiz için düşünebilmemizdir.

Bir adam bir çocuğa bir elma verdi. Çocuk çok sevindi. Bir elma daha verdi. Çocuk daha çok sevindi. Bir elma daha verince çocuk sevinçten havaya uçtu. Ve bir tane daha verince çocuk dört elmayı elinde tutamadı. Sonuncusunu yere düşürdü. Bu kez ağlamaya başladı.

Düşünme adımlarımız da çoğu kez böyledir. Zaman bizi verdiklerimizden ve aldıklarımızdan hesaba çeker. Eğer düşünsel hayatımızın pratiğe yansımasında ilkesizlik varsa bunun faturasını öderiz.

Adam dedi ki, "Ben tanımadığım insanlara iyilik yapmam. Yaptığım iyilik isterim ki iyi insanlara gitsin." Diğeri de karşılık olarak, "Bayım,

ben iyi bir insanım demeyeceğim size. Ama bana inanın ki kötü bir insan değilim."

Böyle bir konu açıldığında çoğu insan, "Ben şöyle iyi insanım, böyle iyi insanım." demez, "Ben kötü insan değilim." der.

Çünkü iyiliklerini sıralaması uzak bir mesafedir. Kendisinin kötü olmadığını söylemesi, "Bakın hayatta ne iğrenç kötüler, kötülükler var, ben şükür onları yapmadım." ifade tarzındaki imajı vermek istediğini gösterir. Tıpkı her gün elinde hediye paketiyle gelen bir adamın, 1 gün boş geldiğinde kötü adam ilan edilmesi; elinde hiç hediye paketiyle gelmeyen adamın 1 gün hediye paketiyle geldiğinde, "Ne kadar düşünceli insan." denilerek itibar görmesi gibi. İşte düşünce, düşünme ilkesine örnek ifade:

Zararlarından emin olmadıkça dostlarını kendinden uzak tutma; kendine bağlamak için de düşmanlarını yakınlaştırma. Yakınlaştıran düşman dost olmaz ama uzaklaştırdığın dost artık sana düşman görünür. Bu durumda herkes düşman olur, harap olursun.

DOĞRU DÜŞÜNME İLKESİ ÖNÜNDEKİ BARİYERLER

■ Eğitimin Yanlışlığı - Yetiştirilme Bozukluğu Bariyeri:

Düşünme becerilerimizi büyük ölçüde aldığımız eğitim ve yetiştirilme biçimi belirler. O halde yetiştirilme süreçlerimizdeki yanlışlıkların tespit edilmesi ve izole yoluna gidilmesi elzemdir. Soru sormadan itaat etmeye zorlanılan çocuklar yetişkinlik evrelerinde doğru düşünebilme ilke ve takdirlerinden mahrum kalırlar. Öyleyse bu bariyerin farkında olunmalıdır.

■ Güvensizlik Bariyeri:

Eğer kendinize güveniniz ve cesaretiniz yoksa dünyanın bir numaralı beyin fırtınası üyesi olsanız da sindirilirsiniz, susturulursunuz.

Bugünün saçma görünen düşüncesi yarının vazgeçilmez gerçeği olabilir. Tarih bunun örnekleriyle doludur. Siz de erdemsizlik, cehalet ve düşüncesizliğin kabuğuna karşı direnmek zorundasınız. Bu kabuk sizin negatiflerinizdir, "Düşünün!" komutu önündeki bariyeri ezip geçiniz.

■ Başkaları Adına Düşünme Bariyeri:

Gerçek başarılara yönelin. Hiç kimseye bir şey ispat etmek zorunda değilsiniz. Yaratıcı güçlerinizi bir siz bilin. Birilerinin ipiyle kuyuya inme alışkanlığına sahipseniz unutmayın ki, size göre hep kuyu derin görünecektir; oysa ipinizin kısalığı hiç aklınıza gelmeyecektir. Öyleyse kuyunun derinliği karşısında oturup ağlamayı bırakın, ipinize çare bulmaya bakın.

■ Yalnız Kalma, Dışlanma Korkusu Bariyeri:

Birilerinin onay ve iltifatlarını almak zorunda değilsiniz. Eğer doğru düşünme ilkelerinin farkında iseniz yaptığınız işin de farkındasınızdır.

İhtilal yapma girişiminde bulunan bir lider amacına ulaşamaz ve mahkemeye çıkartılır. Hakim sorar:

"İhtilal girişiminde bulundun. Söyle bakalım suç ortakların kim?"

Lider başını dik tutarak şu cevabı verir:

"Eğer başarılı olsaydım ilk önce sen!"

■ Tembellik Bariyeri:

Aslında öne sürülecek bütün bahanelerin altında yatan sebep tembelliktir. Beden tembelliğinin yanı sıra, en büyük tembellik düşünce tembelliğidir. Bir söz vardır, "Böcek olmaya razı olanların ezilmekten şikayet etme hakları yoktur." Düşünce tembelliğini yenmenin yolu "OKU!" komutuna uymak ve hayatı gözlemlemektir.

■ "Başkaları Ne Der?" Bariyeri:

Çevre, sağlıklı düşünmede çok önemlidir. İnce, kırılgan ve saygı değer bir yapıdaysanız çevrenizdeki insanların da böyle olmasını istersiniz. O halde rüzgara karşı tükürmeye devam edip yüzünüzü kirletmeyin.

Varsa imkanınız bu tür bir çevreyi ve arkadaşlıkları terk edin. Eğer sizin emin olup yapacağınız işte cahilâne bir kınanma, kıskançlık duyguları hissediyorsanız böyle insanların yanında bir dakika bile kalmayın.

■ İnançsızlık- Kanaatsizlik Bariyeri:

Düşünce dünyanızda ilkesel olarak yapacağınız işe kendiniz inanmıyorsanız, şemsiyenin en gereksiz olduğu an mutluluk yağmurlarının yağdığı andır. Eğer içinizde mutluluk duygusunu güçlü tutarsanız yapacağınız işe inanılır. O halde doğru düşünme ilkelerinden birisi mutlu olmaktır.

DOĞRU DÜŞÜNME İLKESİNDE 10 ALTIN KURAL

■ Her şey bir amaca hizmet eder

Buna inan. Sen de bu amaç içerisinde yerini almalısın. Eğer önüne çıkan fırsatı sen avucunun içine almazsan birileri senin yerine mutlaka bunu yapar. Başarılı insanlar, kendileri dışında gelişen hatalara üzülmezler, karamsarlığa düşmezler; kader olduğuna kanaat getirirler ve çalışmalarına devam ederler.

■ Birileri bir şeyi başarıyorsa ve siz de imreniyorsanız, bu durumunuz, sizin de o işi yapabileceğinizi gösterir

Çünkü insan ilgi duymadığı şeyleri imrenmek bir yana görmez bile. Eğer insan ilgi duyuyorsa başarır. Başaranları iyi izleyin. Neler yapıyorlar, nasıl konuşuyorlar, günlük hayatları nasıl, tatilleri nasıl, insanlarla nasıl ikili ilişkilere giriyorlar?… Siz de aynı havaya girin, iyi düşünün, gerisi gelir.

■ Herkes aynı şeyi düşünüyorsa orada 'Düşünce' bitmiştir

Aynı işlerin yapıldığı benzer fikirlerin düşünüldüğü mekânların farklılığı yoktur. Her gün yepyeni pırıl pırıl sular gibi akmak gerekir. Düşünce ilkelerinin birinci kuralı düşünme, üretmektir. Beyin fırtınası toplantıları dünya üzerindeki rolünüzü genişletecektir. İnanılacak doğrular mertçe ifade edilen doğrulardır. Bu ilkenin düğmeleri olur.

■ İrade gücünüzü kullanın

İradeniz sizi yönetmesin siz iradenizi yönetin; iradenizi sizi yönlendiren, size baskı yapan diktatör olmaktan çıkarın. Yaşamınızın yönlendirici otoritesi siz olmadığınız sürece uykularınızın, arzularınızın, tembelliklerinizin, dedikodularınızın önüne geçemezsiniz. Nice başarılı insanlar vardır ki benliklerinin yularını ellerine almışlardır. Onlara uyku emrini veren benlikleri değil, kendileridir.

■ İnsan güzel düşünürse güzel görür

Bu, tartışmasız kabul edilmiş bir ilkedir. Güzel düşünmek iyi insanların öğütlerine kulak vermekle başlar. Çünkü bu öğütler sizi olumlu düşünmeye iter. İyi insan güzel işleri kendisine bir borç bilir, iyi insan kötü düşünmez; kötüye kötülükle değil, adaletle karşılık verir. İyi insan namusunu malıyla, kötü insan malını namusuyla korur.

■ Para mutluluk getirmez, ama sana ait olmayan para…

Birilerinin rızkını çarparak, hile yoluyla elde ederek kazanılmış paradan hayır gelmez. Paranın mutluluk getirmediği düşüncesi "doğru düşünce"ye oturtulmalıdır. Para vardır, hayır için kullanılır; helal kazanılmıştır doğru yollarda harcanır. Para vardır, haksız kazanılmıştır, hayır için de kullanılsa hiçbir şey ifade etmez.

O halde: Para mutluluk getirir, eğer sana ait ise.

■ Sus küçüğün söz büyüğün

Baskın yeteneğin en büyük düşmanı bir düşüncesizlik ilkesi… Her ne kadar "Su küçüğün" şeklinde yıllardır öğretildiyse de bize, biz bu

deyişi kabul etmiyoruz. Siz "İlkesel düşünce metodu"nda kural tanımaz yorumlara kulaklarınızı tıkayınız.

■ Mutlaka kendi doğrularınız olsun

Hayatta nelerin önemli olduğunu anlamamız için illâki birlikte mi yaşamalıyız? Tecrübeler, insanın kendi benliğinin, kendi düşünce derinliğinin ürünüdürler aslında. Dış etkenli oldukları söylense de eğer içinizden gelen sese kulak verirseniz, benlik enerjisini kullanmasını bilirseniz birçok şeyi yaşamadan tecrübe edeceğinizi görürsünüz. O da 'Düşünce' denilen potansiyelin keşfiyle mümkündür. Dünyada iki kör vardır derler; biri benden başka herkesi gören sen, diğeri senden başka kimseyi göremeyen ben.

Gözler vardır sözleri anlatır; sözler vardır gözleri ağlatır. Unutmayınız ki insan kendi doğrularına benliğini anlayarak kavuşur.

■ "Tamam, sözümü geri aldım, dünya dönmüyor"

Bu sözler ortaçağ Avrupa'sındaki Galile'ye aittir. Düşüncelerin değişmesi hakikatleri değiştirmez. Savunulan birçok ilkesiz düşüncelerin doğruya kaynaklık yaptığını söyleyemeyiz. Tıpkı çoğunluğun haklı olmayacağı gibi. Kaldı ki Galile şu ifadeleri söylemekten geri kalmamıştır: "Eppur si move!" , "Dünya yine de dönüyor!"

■ Yaşamın adil olmadığını kabul edin:

Yaşamın adil olmadığını düşünüp dertlenmeyin. Her canlı bir diğerine muhtaçtır; bu yön, adaletsizlik değil bir dengedir. Bir canlının yaşaması diğerinin yok olmasıyla mümkündür. Gerçekte bu, hakikatin de, doğa adaletinin de orijinidir. Bir de toplumsal adil olmama durumu var ki, bunu da kabullenmemiz gerekiyor. Karşınıza çıkacak insanlardan adil olmalarını bekleyemezsiniz.

Siz, onların yanlışlıklarını, adil olmama hallerini kendi adınıza kullanabileceğiniz düşünce nüveleri geliştirin. Hayatın adil olmadığını söylemek adil olunmaması gerektiği anlamına gelmemeli. Size "Adil olmamız gerekiyor." diye bir düşünce empoze etmiyoruz. Bilâkis adil olmamız gerektiğini söylüyoruz.

PÜF NOKTASI:
BÜTÜN KALBİMLE SÖYLÜYORUM

İyi insansanız kazanırsınız, mutlu ve huzurlu olursunuz.

Buna yürekten inanın.

Hayatın hiçbir yönü sizi tedirgin etmesin.

Çünkü, unutmayın, siz hayata geçici bir süreliğine geldiniz.

Hayatınız çok kısa bir zanla sınırlı.

Yapacaklarınızı yapın, zaman geçiyor.

Evlilik veya buna benzer kararlar hiç de tedirgin edici olmaması lazım.

Her olumsuz davranış art niyetli davranış değildir, düşünce tünelinizi aydınlatın.

Olumsuz davranış yapan her insan kötü insan değildir.

Gelecekteki bir gün eğer hep planlarınızdaysa o gün hiç gelmeyecektir.

Birmanya'da insanlar moralleri bozulduklarında, öfkelendiklerinde, huzursuz olduklarında bir kuş satın alıp serbest bırakırlarmış.

Siz de deneyin.

Dr. Richard Carlson:

"HER GÜN BİRKAÇ DAKİKANIZI DÜŞÜNMEYE AYIRIN"

"…Sizlere her gün birkaç dakika teşekkür edecek birini düşünmeyi önermiştim. İçinizde bir şükran duygusu ve huzur yaratacak başka bir kaynağı da, her gün birkaç dakikanızı seveceğiniz bir insanı düşünerek sağlayabilirsiniz. Bunu düzenli uygularsanız, yaşamınızda hiçbir kırgınlık ve nefret yer almayacaktır.

Benim bilinçli olarak seveceğim insanları düşünmeye başlamam, bir aralar bunun tam tersini yaptığımı fark ettiğim zaman oldu. Yani, sık sık beni sinirlendiren insanları düşünüyordum. Aklımı sadece olumsuz ve tuhaf davranışlar üzerinde odakladıkça da kısa zamanda olumsuz duygularla doluveriyordum.

Bu bilinçli kararı verip, her sabah seveceğim bir kişiyi düşünmeye başladıktan sonra, olumlu bakışım sadece belirli bir kişiye yönelmekle kalmadı, bütün günüme de yayılır oldu. Artık hiç kimseye sinirlenmediğimi söyleyemem ama eskisine göre kesinlikle daha seyrek oluyor. Bunu da bu uygulamaya borçluyum.

OLUMLU DÜŞÜNCENİN GÜCÜ

Şu uygulamayı her sabah yapın:

Uyandıktan sonra gözlerinizi kapatıp derin soluklar alın.

Sonra kendinize şu soruyu sorun: "Bugün kime sevgi göndereyim?"

Bir anda birinin yüzü gözlerinizin önüne gelsin.

Aileden biri, bir dostunuz, birlikte çalıştığınız bir insan, geçmişinizden biri, hatta yolda görmüş olabileceğiniz bir yabancı…

Kim olduğu hiç önemli değildir, çünkü amaç aklınızın rotasını sev-

gi yönüne oturtmaktır. Sevginizi yönelteceğiniz kişiyi belirledikten sonra yapacağınız tek iş, onun da sevgi dolu bir gün geçirmesini dilemek olsun. Ona şöyle söyleyin: "Dilerim sevgi ve anlayış gördüğün harika bir gün yaşarsın."

Birkaç saniye tutmayan bu işlem bittikten sonra yüreğinizin o güne başlamaya hazır olduğunuzu hissedeceksiniz. Bu olumlu düşüncenin etkisini bütün gün boyunca yaşayacaksınız. Gününüzün huzurlu geçtiğini fark edeceksiniz.

DÜŞÜNCEYİ YOĞUNLAŞTIRMANIN ADI: MOTİVASYON

Motivasyon, günlük hayat uğraşısı içerisinde eşya ve hareketlerin bir anlam ifade etme durumu olup, niçin yaptığını bilincinde olma halidir. Bir amaç, bir hedef vardır, fakat bitmeyen bir amaç, bir hedef ki bu da yaşamın ta kendisidir. Tüm bunlar anlamını yitirdiği vakit hareket olmaz veya verimsizlik başlar. Hayatın bir anlamı bir manası olmalı, değilse hayat olmaz. İnsanı yaşatan amaçlarıdır.

Bir işin istekle yapılması, o işe karşı motivasyon gerekçelerinin olduğunu gösterir. Karşınızdaki insandan durup dururken işine karşı motive olmasını isteyemezsiniz, işe karşı motive edici gerekçeler olmalı. Öyleyse 'motivasyon'a kadar gelmeden motivasyon süreçlerini bilmemiz gerekir.

Bu süreçte düşüncenizi yoğunlaştırarak ilerleyebilirsiniz.

MOTİVASYON GEREKÇELERİNDE 10 GÜMÜŞ KANUNU

- Seveceğiniz bir işe yönelin.
- Zorlayıcı dış etkenlerden ziyade zorlayıcı iç etkenlerinize kulak verin.
- Kazanmak zorunda olduğunuzun bilincini yaşayın.
- İstemediğiniz ortamlarda bulunmanın sizden neler alıp götürdüğünü düşünün.
- İşinizi sevdiğiniz halde, "Motive olamıyorum" diyorsanız, siz tembelsiniz, bunu iyi düşünün. Çünkü böcek olmayı arzu edenlerin ezilmekten şikayet etme hakkı yoktur.
- Her gün dert yandığınız karmaşıklığınızı ve problemlerinizi düşünün.
- Gerçekten sizin de başarabileceğinizi ve müthiş değişimler yaratabileceğinizi düşünün.
- Kendinizi şartların kurbanı gibi mi görüyorsunuz? O halde aynı şartlarda olup da zengin ve ünlü olmuş dürüst insanların hayatlarını okuyun.
- Saygı ve ilgi görmek sizin de hakkınız.
- Kendi yeteneklerinizin farkında değil misiniz? Neler başarabileceğinizi halâ düşünmediniz mi?

DÜŞÜNMEYİ MOTİVE EDEN 5 ALTIN YOL

- İlham

Sağlam ve sağlıklı düşünme, verim sağlayan düşünce, içinde bulunduğunuz şartları sık sık kontrol etmenizle gerçekleşir. Var olacak imkanları hatırlayınız, rahat ve güzel günleri hayal ediniz. Öğrenilmiş çaresizlikten artık kurtulunuz. Şu anki durumunuzla gelecek yıllarda-

ki şartlarınızı karşılaştırın. Dünya nimetlerinden sizin de faydalanmaya hakkınız olduğunu unutmayın.

■ Ulaşmak istediğiniz hedefler

Karşı kıyıya baktığınız zaman size çok uzakmış gibi gelir, kulaç atıp kıyıya yaklaştıkça ve arkanızı dönüp baktığınızda geride bıraktığınız mesafe önceki gibi uzun gelmez. Şimdi karşı kıyıdasınız ama hiç de o kadar uzak olmadığını gözlerinizle görüyorsunuz. Esasında karşı kıyı diye bir şey de yok, sadece bizim duruşumuz var. Dolayısıyla ulaşmak istediğiniz hedeflerin çok az zaman sonra gerçekleşeceğini sürekli hatırlayınız; hedeflerinizi uzun karşı kıyılar haline dönüştürmeyiniz.

■ Başarma İsteği

İstek olduktan sonra başarının kaçınılmaz olduğu bir gerçek. Gelecek güzel günler, beklentileriniz, şimdiki hayatınızın zorlukları, mahrumiyetlikleri sizde başarma isteği uyandırır. Başarma isteğinize genel ve özel yüklemelerde bulunun. Kariyer sahibi insanların gördüğü ilgi ve saygı, sizdeki bu duyguları tatma hevesi hep birer başarma isteği yüklemeleridir.

Kendi benlik ve duygularınızdaki iç huzur, bir şeyler başarmış olmanın verdiği tatla özel yüklemelerdir. Sizin, emrinde olduğunuzda konuşmasına bile katlanamayacağınız ezici ve anlayışsız kişileri yönettiğinizi düşünün. Kariyeri, başarıyı ezmek için değil; sadece ezilmemek için arzu edin. Sizin açınızdan pozitif olanlar değil negatiflerin katlanılması güç bir yaşam olduğu gerçeği tam bir motivasyon olacaktır.

■ Kendini Gerçekleştirme İhtiyacı

İnsan duymak istedikleriyle, görmek istedikleriyle, konuşmak istedikleriyle yüzleşmeyi arzu eder. Bu bir ifade şeklidir. Kendini gerçekleştirme ihtiyacı bu istek ve ifade şekillerinden doğar. Eğer karşılaştığınız tutum ve davranışlar sizi rahatsız ediyorsa, bunları art niyetli ve düzeysiz kabul ediyorsanız o halde kendinizi gerçekleştiriniz ve yahut şikayet etmeyi bırakınız. Görüyorsunuz ve düşünüyorsunuz. Size farklı görebilme vizyonunu kazandıran ise "Oku!" komutu idi. Şimdi çev-

reniz size dar geliyor, sizi bir şeyler yapmaya zorluyor. İşte bu an kendini gerçekleştirme ihtiyacıdır; bunu kullanınız.

■ Kötü Komşu Gerçeği:

İş çevresinden veya başka çevrelerden karşılaştığınız moral bozucu negatif insanları yaptığınız fazla mesai karşılığında aldığınız fazla ücret olarak görünüz. Siz erdemli bir insansınızdır, ne anlatırsanız anlatın, anlattığınız her şey ancak onların anlayacağı kadardır. Fakat siz o insanlar sayesinde motivasyon gücünü yakaladığınızı fark edin, çünkü onlar aslında sizin hızınızdır. Herkes akıllı, aklı başında olursa sizin ne öneminiz ne farklılığınız kalır ki? "Kötü komşu adam eder." gerçeğini ciddiye alın.

MOTİVE EDİCİ BİR ÖYKÜ

Adana'nın Karşıyaka semtinde yıllar önce bir çırçır fabrikası kurulmuş. Fabrikanın başına bir genel müdür getirilmiş. Fabrika çalışmaya başladığı andan itibaren çok iyi iş yapmış. Ama patronların yüzüne gülüp arkadan iş çeviren ucuz insanlar tarafından genel müdürün tembellik ettiği yolunda dedikodu çıkarılmış.

Fabrikanın sahipleri bu işi takibe almışlar. Görmüşler ki genel müdür çoğu zaman odasında, koltuğuna yaslanmış pencereden dışarıyı seyrediyor. Nadiren aşağıya iniyor, işçilerle sohbet ediyor ve tekrar odasına çıkıyormuş.

Fabrikanın patron eşrafı toplanmış ve şu kararı almış:

"Fabrika bu haldeyken, yani başında böyle genel müdür varken bu kadar büyük paralar kazanıyorsak bir de çalışkan genel müdür bulsak neler kazanmayız ki!"

Genel müdürü görevden almışlar. Onun yerine resmi suratlı çok titiz ve çalışkan bir genel müdür almışlar. Yeni genel müdür yerinde durmuyor, her yeri her şeyi ince ince kontrol ediyormuş. Sabahın ilk

ışıklarıyla birlikte fabrikaya gelip gece geç saatlere kadar çalışıyormuş. Sık sık işçilerin başında bulunuyor, giriş çıkış kapısına dikiliyormuş. Patroncuklar yeni müdürcüklerinden oldukça memnunlarmış. Şimdi gelecek kârları dört gözle bekliyorlarmış. Ama o da ne?

Aradan aylar geçiyor, fabrikadan tık yok. Bizim müdür kezzap içmiş deli danalar gibi koşuşturuyormuş ama ne gelen var ne giden. İş yerinde aksilikler çıkmaya başlamış, herkeste bir uğultu, bir hışırtı… Patroncukların ağız kenar uçları kulaklarına kadar çıkarken çenelerine kadar inmeye başlamış. Bu gidişe bir türlü anlam verememişler. Alman bir danışmana sormuşlar. Alman gidişatı ta başından beri dinleyince şunları söylemiş:

"Bütün olumsuzlukların sebebi yeni aldığınız genel müdür!"

Patroncuklar şok olmuş:

"Neee!" diyebilmişler.

Sonra yeni genel müdüre fabrikanın arka çıkış kapısını işaret etmişler. Derhal eski müdürlerinin peşine koşmuşlar. Adamcağızı Mersin'in kız evinde şeftali ağaçlarını sularken bulmuşlar. Bir yanda şeftali diğer yanda portakal, limon, mandalina ağaçları arasında misafirlerine "Hoş geldiniz!" demiş eski genel müdür. Sonra eklemiş "Geleceğinizi biliyordum."

Patroncuklar sığ bir sesle, "Fakat anlayamadık. Siz hep odanızda oturup dışarıyı seyrediyordunuz." demişler. Eski genel müdür hafif tebessüm ederek gerçeği bütün çıplaklığıyla anlatmış:

"Fabrikaya gittiğinizde benim odama çıkın ve pencereden dışarıya bakın. Fabrikanın bacasını görürsünüz. Ben koltuğuma oturduğum her an fabrikanın bacasını izlerdim. Bacadan tüten dumanda bir azalma olsa bir sorun çıktığını anlardım ve hemen aşağı iner, sorunu giderir, işçilerle sohbet ederek onları motive ederdim. Sonra tekrar adama döner, koltuğuma oturur, kahvemi yudumlayarak hem dışarıyı seyreder hem de bacayı takip ederdim. Bacanın dumanı gür ve düzenli çıktığında bakışlarımı gökyüzüne diker ve fabrikayla ilgili farklı, baskın projeler düşünür, yıllar sonrasının planlarını yaparak daha başka neler yapabileceğimiz üzerinde hayallere dalardım."

DÜŞÜNMEDE 5 MOBİLİZE GÜÇ

"Bilmiyorum, öğrenmeliyim"

Eğer böyle diyebiliyorsanız başarının yolu size açıktır. Bu düşünceyi iliklerinize kadar işleyin. Kendi eksikliklerinin farkında olmayan için kazanç ve başarı çok uzaklardadır. Eksikliklerini bilen insan rüzgâra karşı tükürüp yüzünü kirletmez.

"Biliyorum ama uygulamalıyım"

Düşünme, 'bilmek' ve 'uygulamak' ilkelerinin hemen ortasındadır. Bildiğini bilmek, bildiğinden haberdar olmak doğru düşünmedir. Bilmediğini bilmemek tuzaktır. Bilmediğini bilmek ise olumlu aşamadır. Siz bildiğinizden haberdarsınız… O halde bildiklerinizi harekete geçirin.

"Hatalıyım, kendimi düzeltmeliyim"

Söylenmesi zor ama bir de söylendiği zaman, düşünme önündeki en büyük engelleyici dalgayı aşmış olursunuz. Böyle düşünen insana az rastlanır. Bu yüzden yaşamlarında başarılı olan insanların sayısı da azdır. Öyleyse içe dönük öz eleştiriyi başarıya giden yol olarak görmek lâzım.

"Şu an hangi ruh halindeyim?"

…Ki vites ayarlamasını ona göre yapasınız. Bunu sık sık hatırlayınız. İki hal var, ya ruh durumunuzun peşinden gidersiniz ya da onu peşinizden getirirsiniz. Çoğu insan olumsuz düşünme yüklemesiyle önüne bariyer koyar. Siz düşüncenize sürekli güzel oluşları enjekte ediniz, o zaman güzel işler yaptığınızı görürsünüz.

Her zor dönemden sonra yaşananlar unutuluyor

Öyleyse ne önemi var geçmişin olumsuzluklarına takılmanın.

O anki planlarımızın en büyük engelleyicisi ve kırıcısı geçmişte yaşadığımız kötü anlardır. Oysa biz onları düşünmeye devam edersek yaşamaya da devam ederiz. Halbuki arkada kalıp yok olmuş şeyler olarak görürsek artı değer kazanmış oluruz; yapacağımız işlere olumsuz yüklemelerde bulunmamış oluruz.

DÜŞÜNME GÜCÜNÜZÜN ÖNÜNDEKİ 5 BARİYER

Evham, vesvese

"Ya başaramazsam, bu benim son şansım, bende talih yok ki, ne zaman başarılı oldum ki, hayat çok zor, sıkıntılarla dolu, herkes kötü olmuş, bu devirde iş yapılmaz, kazanmak ve başarılı olmak istiyorsan dürüst olmayacaksın."

Böyle düşürseniz asla sağlıklı kararlar alamazsınız. Bunları okurken inanılmaz ifadeler gibi geliyor size değil mi? Ama farkında mısınız, içten içe beyninizden geçen ifadeler bunlar ve sizi dumura uğratıyor.

Dedikodu

İnsanı dedikodu kadar yıpratan başka bir şey yoktur. Bugün "iyi" dediğinize yarın "kötü" veya bugün "kötü" dediğinize yarın "iyi" deme ihtimaliniz varsa, -ki bu, yaşamın akışı içerisinde olan hadiselerdir- o halde hiç kimseye ne "iyi" ne de "kötü" deyiniz. Hiçbir şekilde hiçbir kimseye, hiçbir kimseyi kötülemeyiniz. Puan toplayacağınıza inandığınız mekan dahi olsa böyle bir düşünce yıkımı yaratan bariyerden uzak durunuz.

İçinizdeki sessiz, küçük harfli gosiplere de dikkat ediniz. Kızmışsanız ne yüzüne karşı söylersiniz ne de bir başkasına dert yanarsınız; kendi içinizden öfkeli cümleler sarf edersiniz. Bu da düşünme gücünü yıpratan başka gizli ve küçük görünen depremdir.

Her yerde ve her mekanda çok konuşmak

Sizin beyninizi, enerjinizi ve iliklerinizi emen gereksiz mi gereksiz bir bariyerdir; düşüncelerinizi köreltir, düşünmelerinizi engeller, kafanızı karma karışık yapar. Herkesin önünde, yanında neden çok konuşasınız ki? Kimseye bir şey ispat etmek zorunda değilsiniz. Düşünme gücünüz petroldür; kullanmasını iyi bilin, rezervlerinizi olması gereken yere saklayın.

"Uyanık olmalıyım"

Hayır. Sadece doğru düşün(ce)me ilkelerine sahip olmalısınız. Düşünme bir cümlenin virgülleridir, düşünce ise noktasıdır. Her vakit uyanık kalmanız mümkün değildir. Düşünme sürecinizde hangi düşünceye doğru yelken açtığınızı bilirseniz, bu kalıbı daha sağlıklı oturtabilirsiniz. Hülâsa, akıllı olmak en kârlısıdır.

"Kaderde varsa, kısmetse olur":

Hayır. Siz kötü ve zararlı bir insan mısınız ki, yüce Allah sizin işinizi kadere bıraksın. Eğer emek verirseniz kazanmanız, başarmanız farz olur. Tanrı bunu size verir ama asıl kazanılanı muhafaza etmek marifettir, siz bunu düşünün. İstiyorsanız çalışırsınız; çalışıyorsanız başarırsınız.

BEYİN FIRTINASININ DÜŞÜNCEDEKİ GÜCÜ

Beyin fırtınası asla bir tartışma değil, bilâkis tartışma yaratacak ve itiraz edilecek uçuk kaçık fikirlere itibar edilmesidir. Çünkü bakışların ve icatların çoğu bu fikirlerden doğmuştur. Sizin beyin fırtınanız ekipten ziyade kendinize yönelik olacaktır. Münferit bir beyin fırtınası olur mu? Olmaz deniliyorsa biz de "Olur!" diyoruz. İşte ilk beyin fırtınasını yaptık, öyle değil mi? Toplumun birçok "Olmaz!" dediği

şeyler ileriki zamanlarda tek tek kabul ediliyor, oluyor. O halde siz ileriki zamanı beklemeyin, farklı olun, sıra dışı olun, kimsenin akıl edemediğini akıl edin. Aslında akıl edilmiyor da değil, fakat uçuk kaçık gibi göründüğünden denenmiyor, ta ki bir çılgın (akıllı) çıkıp deneyene kadar.

Wright Kardeşler Orvilla ve Wilbur ilk defa uçak gibi bir şeyden bahsettiklerinde çevresindeki herkes onlara kahkahalarla gülmüştü. Bir kilise papazı onlarla alay ederek, "Ne diyorsunuz siz, ne saçmalıyorsunuz? Bir teneke parçası gökyüzünde uçacak, bir de içerisinde bizi taşıyacak öyle mi? Hemen günah çıkartın. Eğer Tanrı kuşlar gibi uçmamızı isteseydi her birimize kanat ihsan ederdi!"

Wright Kardeşler düşüncelerinin önündeki bariyerlere aldırış etmediler. Beyin fırtınalarını korudular. Sonunda başarılı olduklarında Fransa kralı, İngiltere kraliçesi ve daha birçok devlet adamı onları ödül yağmuruna tuttu. Bir zamanlar ona gülenler, bir teneke parçasının gökyüzünde süzüldüğünü gördüklerinde gözyaşlarını tutamadılar.

Bernard Shaw şöyle diyor:

"Sen çevrene bakıyor ve soruyorsun:

'Niye?' ben ise, görünmeyenlerin rüyasını görüyor ve soruyorum: 'Niye olmasın?'

Amerika'nın kurucularından Aleksander Hamilton "Düşün!" komutunda yoğunlaşmanın önemini şöyle ifade ediyor:

"Benim deha sahibi biri olduğumu söylüyorlar. Benim dehamın bütün özeti şu: Bir konu üzerinde durduğum vakit, derinden derine inceler, üzerinde bütün dikkatimle çalışırım. Artık gece ve gündüz bütün düşüncelerim hep o konu ile haşır neşir olur; bu konu üzerindeki düşünceler kafamı tamamen istila eder. Halk, bu gayretlerim neticesinde meydana çıkan ürüne de, 'dehanın meyveleri' diyor. Onlar dehanın değil düşünce ve emeğin meyveleridir."

Budha, düşünce gücünü kullanarak kölelik ve paryadan yana olan Brahmanlar'ın yanlışlıklarını onlara gösterir, doğru düşünmelerini sağlardı. O, düşünce gücünü, kendi benlik ve sükûnetiyle sağladığı tek kişilik beyin fırtınası terapilerine borçludur. Kimsenin bakıp da düşünmeye zahmet etmediği konuları düşünüp, muhteşem anlamlar çıkaran bunu hareketlerine de yansıtan Guatama Budha, zamanının bilge ve örnek şahsiyetlerinden biridir.

Okunanların düşünce yoğunluğunda işlenip "Uygula!" komutunda başarılı olabilmesi için sakin ortamların gerektiğinin altını çizmiştir. Genellikle yüksek, ağaçlı tepelere çıkıp güç toplardı. Bu durum, onun "Düşün!" komutuna verdiği terapi cevaplarıdır. Şöyle demiştir Budha:

"Ben herhangi bir kimse ile tartışabilirim. Zihnimi bulandırmalarına imkan yoktur. Böyle bir imkan bulunmadığını bildiğim için sükûnetimi muhafaza ederim, kendime olan güvenimi kaybetmem."

Budha'nın ruhu okşayıcı çok güzel sözleri vardır. Samimi bir kalpten döküldükleri için okuyana kesin tesirler yapar, hatta kimilerinin kendine geldiği, kendini bulduğu, yeteneklerinin farkına vardığı an olabilir onun sözleri. Doğru düşünce ilkesinde onun çok ince tespitleri vardır:

"Doğru düşün! Cezamızın sebebi bir kadın (Havva) olduğu gibi şimdi sevaplarımızın mükafatı da bir kadındır. (Ana)"

Budha'nın burada vermek istediği mesaj, gerilere gidip Hz. Havva'nın, onun yüzünden cennetten kovulduğumuzu söyleyip kötülenmemesidir. Çünkü cennet anaların ayağı altındadır. Budha bunu çok iyi biliyordu, analara gösterilecek hürmetin, mükafatın farkındaydı.

Beyin fırtınasında gözlem, iş, oluş, hedeftir; merkezi ise "Düşün!" gönderisidir. "Düşün!", "Uygula!", "Neticelendir!" ise başarı, kazanç ve huzur yolunda römorktur; tüm yükünüzü çeker, sizi ideal olana taşır.

"Yollara düş! Çoğun selameti için çoğun saadeti için, alem için, hayır için, kazancın için… İnsanların saadeti ve Allah'ın rızası için merhametle yürü." diyor Budha! Tüm başarılı insanlar incelendiğinde düşüncenin ilerisinde uygulama ve harekete yönelik gezginci ruhların olduğu görülür. Bilinmeyeni bilmek, duyulmayanı duymak, görülmeyeni görmek, yazılmayanı yazmak, yapılmayanı yapmak, bulunmayanı bulmak sağlam düşünce ilkelerinden geçer ve onlar da bu dinamizmin hep farkında olmuşlardır.

İnsanın kendi kendisini ancak ve ancak hakikatte bulabileceğini söylemiş olan Budha, düşünme gücünün de insanın kendi iç benliğinde yattığını, hakikatin de zaten bu (düşünce gücü/iç benlik) olduğunu ifade etmiştir:

"Biz kendi eserlerimizin meyvesiyiz. Kendi meşaleniz yine kendiniz olunuz. Düşünce dünyanız yaşarken ekin kaldırabileceğiniz tarlanızdır. Tek meşaleniz hakikat doğru düşünce olsun. O halde siz hakikat olun."

ÜÇ DÜŞÜN BİR KONUŞ!

Sıra dışı bir yaşam, farklı başarılara imza atma, yaşama coşku katma bedel ister. Bu, kanlı kılıçlı bedel değil, sadece 'düşünce tembeli' olmaktan kurtulma bedelidir.

"Bir tavuk yumurtlar, yumurtalarının üzerine oturur. Bunlardan biri kendi kabuğunu gagasının gücüyle kırar ve çıkar; şüphesiz bu, diğer yumurtadakilerin en büyüğüdür. Böylece ben de cehalet yumurtasında kapalı olan beşeriyet içinden en evvel kabuğumu kırıp çıkmak istedim." derken Budha, insanın kendini ifade ihtiyacından bahsetmiştir.

O, başarı peşinde olmakla, yapılabilecek hataları gözler önüne sermiştir:

"Bu aleme, evinin bahçesinde bir efendiye bekçilik yapan, fakat zincirlerinin çakılı olduğu yerden daha uzaklara gidemeyen bir mahlûkat gibi bağlısın. Ama düşüncen bu bağlılıkla örtüşmüyor, bir yandan bağlısın öte yandan hiçbir şey yapamayıp ızdırap çekiyorsun.

Düşünceni topla. Harekete geç. Ömrün, yetişemeyeceğin saadete havlamakla geçiyor. Başarılı ve mutlu adam bu zinciri koparandır, mutluluğu ertelemiş vakitlerde aramayandır; hemen şimdi yapandır, başarandır. Ve kendinden kaçana, uzaklaşana yetişmek hamlesinde galip gelendir."

Sözlerden çok düşünce gücüyle uygulamanın önemini 2 bin 500 yıl önce vurgulamıştır:

"Asıl sözlerim söylenmemiş olanlardır. Bunu hal ile yaşamak istedim. Asıl sözlerim söylenmeyecektir. Çiçeklerin etrafındaki bal arılarının titreştiği gibi hareketlerimin etrafında titrek duygular çırpınır.

Ruhlarımız böyle titrek duygularla doludur. Siz bu arıların kendilerini değil geride bıraktıkları balları görüyorsunuz. O halde üç düşünün bir konuşun."

Milattan önce 480 yılında hayata veda eden bu iyi yürekli bilge, arkasında erdem dolu bir yaşam ve sözler bırakmıştır. Onun öğretileriyle yeniden doğmuş gibi olan insan sayısı az değildir. O, hayatın ümitsiz olamayacağını öğretmiştir. Budha'nın 'Değişme' ve 'Gelişme' ilkeleri insanları kendi hareketlerinden sorumlu tutup, onları ilerilere doğru hareket ettirerek yapamayacaklarına inandıkları şeylerin, aslında bedenlerinde bir inci gibi silkelenme anını beklediklerini hatırlatmaktır. Başaramama ve ümitsizlik diye bir şey yoktur.

BİLGE YAŞAMLAR TEK KİŞİLİK BEYİN FIRTINALARIDIR

Bilge şahsiyetler ve onların düşünce kapılarını açan gizemli sözleri bunalmış, yıkılmış, bezmiş, anlamsızlaşmış, ümidini kaybetmiş nice insanlara ümit vermiş, cesaret vermiş, mutluluk vermiş, büyük insan topluluklarına ruh vermiştir. Bilgeler, düşüncenin kungfu'sudur. Bütün hayatları boyunca en büyük ve en yüce enerji olan 'Kendinle Barışık Olma' ilkesini hayata geçirme mücadelesi vermiştir.

"Düşün!" komutunda düşünme ilkeleri, öncelikle bu yüksek şahsiyetlerin nasıl düşündüklerine bakılarak "Uygula!" komutanda hayata geçirilebilir. Zaten '4İ' metodu (OKU! DÜŞÜN! UYGULA! NETİCELENDİR!) modelleme, yansıtma ve aynalamayı esas alır.

"O başarmış, ben niye başaramayayım?", "Benim başaranlardan, kazananlardan eksiğim ne?", "Zor yaşam, mahrumiyet, acılar kader midir ki?" şeklinde beyne iletilen gönderi mesajlarının ardından "O nasıl davrandıysa ben de öyle davranayım!", "O nasıl yaptıysa ben de öyle yapayım", "O hangi yolu takip ettiyse ben de malzemelerimi alarak o yolu takip edeyim" tarzındaki DÜŞÜN!+UYGULA! süreci başlar.

DÜŞÜNÜN BÜTÜN BUNLARI!

Yaşamda nice güzel anılar vardır; insanı hayata bağlar, coşturur. Karşılıksız, karşılık beklemeden denize atılan bir parça ekmeği bir balık yer de sonra kanatlanıp sizi bulur, hiç ummadığınız zor bir anınızda size yardımcı olur. İşte yaşam bu balığı kanatlandıracak kadar coşkuludur. Burada balığı kanatlandıran sebep, ona verilen bir şeyin karşılığı değildir. Bilâkis ona verilenin onda yarattığı coşkudur.

Ellerinde muhtaç birine yardım etme imkanı varken, "Bu kadar fakir insan arasında bir kişiye yardım etmekle ne çıkar?" diyenler, düşüncelerini istikrarlı bir kalıba oturtamamışlardır. Fakat şuna inananın ki, ölmek üzere olan yüzlerce deniz yıldızından bir tanesinin yeniden hayata kavuşması için denize bırakmak, belki sözünü ettiğimiz bu tür insanlar için bir şey ifade etmeyecektir, ama o deniz yıldızı için çok şey ifade edecektir.

DÜŞÜNCELERİNİZ DENİZ YILDIZI GİBİ OLSUN!

Düşüncelerinizdeki kısıtlayıcı ve sınırlayıcı bahanelerden kurtulduğunuz an, sizi de, yaşamaya ihtiyaç duyduğunuz berrak alanlara tıpkı bir deniz yıldızı gibi fırlatıp atan biri çıkacaktır.

George, "İyilik ve güzellikler, bağırıp çağırmayla, şikayet etmeyle gerçekleşmez. Başarımızın ve kazancımızın tek ve sonsuz gücü doğru düşünebilmekten geçer." diyerek devamında şunları ifade etmiştir:

"Kazanç ve başarılarımız yorucu değil, fakat dinamik, pozitif düşüncenin uyanması ve fikirlerin cereyanı ile olur. Doğru düşünce mevcut olmadıkça, doğru bir aksiyon da olmaz. Ve doğru düşünce mevcut olduğu zaman, onu doğru aksiyon takip edecektir."

Yanlışlık, "Şöyle bir kendime geleyim, bol param olsun da…" şeklindeki erteleyici ifadelerdir. Hayat size kiloyla veya ölçüyle bahşedilmemiş ki, onu kilonuza veya ölçünüze göre kullanabilesiniz. Eğer böyle bir imkanınız olsa, yapacağınız bazı güzellikleri ileri bir tarihe atabilir, zamanı yetecek kadar gram gram ve ölçü ölçü kullanabilirsiniz. Ama ne yazık ki böyle değil. Ne kadar ömrünüz var, kaç gün, kaç ay veya kaç yıl sonra bu dünyadan göçüp gideceksiniz, bunu bilemezsiniz. Yardım ve iyilik, başarıya giden yolda coşkudur; böyle bir coşkudan yoksunluksa düşünce ilkesizliğidir.

Fakirin yapacağı 1 lira yardımla zenginin yapacağı 1 milyar lira yardım arasında zerre kadar değer farkı yoktur, sadece sıfır farkı vardır. Çoğumuz iyilik yapmayı zengin olacağımız güne saklarız. Oysa hayatımızda "ileri bir tarih" alışkanlığı yaşattığımız sürece hiçbir şey yapamayız. Yapmak isteyip de kendi arzumuzla ertelediğimiz ve sorumluluklarımızı hatırladığımız zaman onların altında ezilir, rahatsızlık duyarız.

İtalyan sinema sanatçısı Alberto Sica bir TV'de anlatıyor:

"İtalya'da Napoli'nin fakir mahallesinin birinde bir kafede kahve içiyoruz. İçeri giren müşterilerden biri kahveciye, "2 kahve biri askıda." diyor, 2 kahve parası verip 1 kahve içip gidiyor. Kahveci de tezgahın üzerindeki çiviye bir küçük kağıt asıyor. Az sonra iki kişi içeri giriyor, "2 kahve, biri askıda." diyor, 3 kahve parası verip 2 kahve içip gidiyorlar. Kahveci bir küçük kağıt daha asıyor tezgahın üstündeki çiviye. Bunun gün boyu böyle sürdüğü anlaşılıyor. Derken üstü başı eski, fakir biri içeri giriyor ve kahveciye, "Askıdan bir kahve diyor ve gelen kahveyi içip para ödemeden gidiyor. Kahveci de tezgahın üzerine astığı kağıtlardan birini aşağı indiriveriyor.

Yardımı takdir edilmek için yapmayın, bunu bir değer olduğu için yapın. Eğer takdtir edilmeyi beklerseniz hayal kırıklığına uğrayıp iç huzurunuzu bozarsınız. Zaten karşılık beklenilerek yapılan iyilikler iyilik olmaz, olsa olsa alışveriş olur. Günümüzde insanların çoğu farkında değiller belki ama iyilik zannettikleri şey adına, alışveriş yapmaktadırlar.

"Tri goto ego obligo" yaklaşımı başarı coşkumuzun önündeki en büyük engeldir, çünkü başarı içtenlik ve samimi davranışı gerektirir. "Sana yardım ediyorum, o halde bana borçlusun" yaklaşımı sabırsız ve karşı tarafı tedirgin edici bir ataktır.

"Düşünmeye önem verenler zayıf yanlarını çok iyi bildiklerinden, yanılmayacaklarını asla ileri sürmezler." diyen Thomas Jefferson adeta 'düşünce'nin fotoğrafını çekmiştir. Zaten hayat bir fotoğraf karesi değil midir ki? İnsanlık sadece 1500 yıl önce uyarılmaya başlanmadı veya insanlığın düşünce tarihi 1500 ila 2000 yıl değildir.

Nice bilgeler, öncü düşünürler ve erdem yolcuları 'akıl çizgisi'ni tarif etmeye çalışmışlardır. Yaşamı, yaşadığımız anla sınırlarsak 'sebep-sonuç'lardan mahrum kalırız. 'An'ın bir 'dün'ü vardır bir de 'yarın'ı; aradaki 'bugün', 'an'ın zaten kendisidir. 'Sebep-sonuç' bu 'an' içerisindeki başarılara giden aydınlık tüneldir.

Şu halde, sanki merkez bizmişiz gibi sanki bizim bu şimdiki hayatımız hiç bitmeyecekmiş gibi koşulacak pisti sonsuz zannederiz ve başarıyı arzularken bir taraftan bu yolda yapmamız gerekenleri sürekli erteleriz. Oysa yeryüzünde çakan her şimşek dünyada yaşanan hadiselerin fotoğrafını çekmiştir yüzyıllardır.

Tüm bunları düşünün, yüreğinizdeki kümelenmiş coşkuyu harmanlayın. Kimi bunu meditasyonda, yogada veya başka bir şeyde bulur. Çökün bir kenara, anlatın dertlerinizi bir küçük çocuk gibi. Göreceksiniz cevap gelecektir. Eğer loş bir ortamda düşüncelerinizi gözden geçirip, doğru düşünme sırçaları yaparsanız, rüyalarınız dahi gelişip size, sizinle ilgili ve dünyayla ilgili mesajlar sunacaktır. Hisleriniz güçlenecek, çabuk öfkelenmeyeceksiniz, sabrın çok yararlı bir alışkanlık olduğunu da göreceksiniz.

İNANÇ VE DÜŞÜNLERİNİZ NASIL YAŞAYACAĞINIZI BELİRLER

Eğer inanç ve düşünceleriniz güçlüyse, güçlü yaşarsınız. Ünlü yazar Robbins bir hakikatin altını çiziyor:

"Hayatınız boyunca siz en çok etkileyen insanları düşünün. Onlar değerleri ve hareketleriyle en göze batan başarı modelleridir.

Tarihteki en önemli modellenen güçler, değerler üzerinde çok duran Yaratıcı'nın gönderdiği kutsal kitaplardır. Anlattıkları hikayeler, tanımladıkları durumlar, bu değerlere önem veren insanların hayatlarını zenginleştirecek modellerdir."

Düşünce bütünlüğünüzde başarı merkezli bir noktaya odaklanmak neye inandığınız ölçüsünde nasıl yaşadığınıza cevap olacaktır. Tam bu noktada ahlaksal unsurlar insanın başarısında önemli yer tutar. Ahlâk dışı bir yaşam isteği veya bizzat bu şekilde yaşanması insanın kendisine bağlıdır. Bilinmelidir ki, bencil arzular ve negatif ihtiraslar ne meşru bir istek ne de başarı odaklı bir eylemdir. Tanrı, başarı odaklı davranış taktik ve stratejilerini göstermiştir.

Tevrat'ta şöyle denilmektedir:

"Haksızlık etmeyeceksiniz. Öç almayacaksınız. Kin tutmayacaksınız. Komşunuzu kendiniz gibi seveceksiniz. *(Levililer. Bap 19,15-18)*

Yine Musevilik inancının kutsal kitabı Tevrat şu nasihatleri ediyor:

"Kötülüğü değil, iyiliği arayın ki öyle yaşayasınız. Ve böylece Rab, sizinle beraber olur. Kötülükten nefret edin ve iyiliği sevin ve kapıda hakkı pekiştirin." *(Amas Bap 5, 10-15)*

İncil rahat ve huzurlu yaşamanın kazançlı yollarını şöyle nasihat ediyor:

"Sakın kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve tüm insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin… Onlar kavgacı değil uysal olsunlar. Tüm insanlara her zaman yumuşak davransınlar."

(Pavlusun Selaniklilere Mektubu, 5: 14-15) (Pavlusun Tituşa Mektubu 3: 1-2)

Tuzak ve tahriflere rağmen kutsal metinler insan olmanın modelini her zaman çizmiştir. Allah'ın insanlığa gönderdiği kutsal kitabı, son hakikat Kuran-ı Kerim'de "İyilikleri tavsiye etme kötülükleri men etme" portresiyle başarılı insanın etrafına ve kendisine nasıl ışık yayacağının yollarını göstermiştir: "İşinde inanan iyi insanlara danış, bir işe girişirken erdemli insanların görüşlerini al. Kesin bir karar verince de Allah'a dayan. Artık tereddüt etme. Şüphe yok ki Allah Teala kendine dayananları, düşünenleri sever." *(Ali İmran-159)*

Dünya insanlığı başarının nüvesini, tohumunu insana ait olan gizemli fıtratta aramalıdır. Çözümlenebilen insan, başarının tüm şifrele-

rini ortaya serer. Bunun yolu da "DÜŞÜN!" komutunda yatmaktadır. Benliğinize yenilip zayıf düşmek, iradenizi köreltmek tamamıyla sizin elinizdedir; sorunlar yaşıyorsunuz diye çözüm yerine alkole yönelmeniz sizin elinizde. Okumuş ve bilgili olmanıza rağmen, çünkü "OKU!" komutunu aştınız kabul ediyoruz, hayat şartları içerisinde zayıf düşerek hemen yenilmek istiyorsanız tercih sizin, yenilirsiniz. Fakat, sizi zayıf düşüren sebepler üzerende "DÜŞÜN!" komutuna uyarsanız içiniz daha bir aydınlanır. Değilse, sonuçlara katlanmak zorunda kalırsınız, hem de bir 'hiç' yüzünden.

GÜZEL DÜŞÜNÜN, BİRLİKTE COŞALIM!

Sen ey düşünce rüzgarında kendine sığınacak liman arayan iyi kalpli dostum! Römorku motor çeker, ama römork olmadan motor bir hiçtir. Düşüncelerin römorktur; ona, yapacaklarını yüklersin, motor ise ruhundur. Motoru koşturmazsan römork ilerlemez, ruhunu coşturmazsan düşüncelerin harekete geçmez.

Tıpkı bedenlerimiz gibi ruhlarımız da çocukluk, delikanlılık ve ihtiyarlık mevsimleri geçiriyor. Ve ömrümüzün seneleri bir kervan gibi yavaş yavaş bu aşamalara, teselli ve övünç aşamalarına varıp kondukça her şeyimizde ne büyük değişimler görüyoruz. Erdemli, dürüst ve fakir insanların zihninde açan gurur ve onur bitkisi oldukça nazlı ve parlak bir yaprak gibidir. Nazlıdır, çünkü mihneti sevmez, minneti ise bir borç bilir, kimseden bir şey beklemez, çıkar için kimseye yanaşmaz; aydınlıktır, çünkü tüm bu duygular onu taşır, ta güzelliğin adı konulmamış gizemine kadar. Eline geçtiği zaman bu güzellik ve imkan kazanında fokurdamaz, lakırdı etmez. "Bir zamanlar yoktu şimdi var, bir vakit sonra yine olmayacak." derler. Geçmiş, şimdi ve gelecek arasında hiçbir fark görmezler. Doğrusu da bu değil mi?

Coşkulu, güzel ve erdemli insanlar düşünce kervanında düşüncenin kölesi olmazlar, onu ancak iyiliğe giden yoldaki başarılarda kullanırlar. O insanlardır ki geçmişteki yoksulluklarını unutmazlar, şimdinin

sarhoşluğuyla kendilerini kaybetmezler. "Önce ne idiyse şimdi de o!" deyip her an ölümün kendilerini bulacağını bilir, ölüm kendilerini bulana dek ömürlerinin son saniyesine kadar sabrederek iyilik yaparlar.

DOĞRU VE İSABETLİ DÜŞÜNME

"Bütün başarılarınız ve başarısızlıklarınız, düşüncelerinizin sonuçlarıdır." diyen Allen'a, Benjamin Franklin şöyle karşılık veriyor:

"İnsan iki dakika havasız, iki hafta susuz, üç hafta gıdasız, bir ömür boyu sefalet içinde yaşayabilir. Ama bir an bile düşünmeden yaşayamaz."

"DÜŞÜN!" komutunda düşünmenin önemini kavrayan birey 'iyi' ile 'kötü' arasındaki farkı da kavrar. Aşağıdaki iki farklı hikayede biri düşünce ekseninde coşkuyu diğeriyse coşkusuzluğu ifade ediyor:

Erkek kardeşlerin ikisi de babalarından kalma çiftlikte çalışırlardı. Biri evliydi ve çok çocuğu vardı. Diğeri bekardı. Gün sonunda iki kardeş ürünlerini ve kârlarını eşit bölüşürlerdi. Bir gün bekar kardeş kendi kendine "Ürünümüzü ve kârımızı eşit bölüşmemiz hiç hakça değil!" dedi, "Ben yalnızım ve ihtiyacım az."

Böylece her gece gizlice bir çuval tahılı kardeşinin evindeki depoya götürmeye başladı. Bu arada evli kardeş kendi kendine, "Ürünümüzü ve kârımızı eşit bölüşmemiz için hiç hakça değil; üstelik ben evliyim, eşim ve çocuklarım var, yaşlandığım zaman bana bakabilirler. Oysa kardeşim yaşlandığı zaman bakacak kimsesi yok!" diyordu.

Böylece evli kardeş her gece bir çuval tahılı gizlice kardeşinin deposuna götürmeye başladı. İki kardeş yıllarca ne olup bittiğini anlayamadılar, çünkü her ikisinin de deposundaki tahılın miktarı değişmiyordu. Sonra bir gece iki kardeş gizlice birbirlerinin deposuna tahıl taşırken çarpışıverdiler.

O anda olan biteni anladılar. Çuvallarını yere bırakıp birbirlerini kucakladılar.

Bu hikaye geçiştirilecek kadar basit bir hikaye değildir. Belki tüm doğru düşünme ilkeleri bu küçük hikayede gizlidir. Sürekli pozitif düşünce ve karşılığında pozitif bir sonuç.

Eğer sürekli negatif düşünce olsaydı bu iki kardeşin, hem huzursuz bir yaşamları olacaktı, hem üretimlerinde verimsizlik yaşanacaktı hem de günün birinde kavga edip bozuşacaklardı.

Pozitif iş ve oluşlar pozitif düşünmekten geçer.

"Başkalarının sizin için ne düşündükleri önemli değil; önemli olan, sizin kendiniz hakkında düşündüklerinizdir." diyen Seneca aslında doğru düşünce biçimi olan 'Pozitif Düşünme'nin altını çiziyor.

"Düşünmek, ruhun kendi kendisiyle konuşmasıdır" diyen Platon, Seneca'yı doğruluyor. Seneca ve Platon'un doğru ve isabetli düşünme ekseninde, insanın iç bilincine, kendi kendini kontrol noktasına göndermeler yapması, gerçekte "Düşün!" komutunun bütünüyle beyinden çok (anlaşılabilirlik), ruha (hissedilebilirlik) hitap ettiğini söyleyebiliriz.

Kötü düşüncenin akıbeti de kötüdür. Kötü düşünme sürecinde her şeyin iyi gittiği zannedilir, hatta uygulamada bir iki menfaat de elde edilir. Ancak sonuç öyle olmaz, hüsranlar ve yıkımlar yaşanır.

İşte bir hikaye:

Sersefil olup her şeyini kaybeden adamın biri bir gün ölmezliğe kavuşan eski bir arkadaşına rastladı. Arkadaşının başına gelenleri dinleyen 'ölümsüz', sağ elinin işaret parmağı ile bir taşı işaret ederek onu altına çevirdi. Beş parasız fakir adam altını hemen cebine koydu ise de eski arkadaşına hiçbir şey söylemedi, adeta memnun olmamışçasına bir tavır içine girdi.

Eski arkadaşı, bu defa daha büyük bir taşı altına çevirdi. Ama aç gözlü yine memnun değildi. Ölmezliğe kavuşan adam sordu:

"Daha ne istiyorsun?"

Beriki cevap verdi:

"Senin parmağını?"

Ne yazık ki, o parmak hiçbir zaman bu kötü kalpli adamın olmayacaktır. Çünkü o parmağı taşımak ruh ister.

Negatif düşünme kurgulamasına iyi bir örnek olan bu hikayedeki yardıma karşılık gelişen negatif düşünme birikimi bir süreçtir. Kazanıyor gibi görünün bu süreç, altın yumurtlayan tavuğu kesen aç gözlünün akıbetini gözler önüne seriyor.

Negatif düşünme süreci iyi algılandığında zararları daha net çıkar ortaya. Yaşamımızın çoğu dönemindeki başarısızlıklarımızın nedeni bu negatif düşünmelerdir.

SAĞLIKLI, ÜRETİCİ DÜŞÜNCEYE GİDEN YOLDA 10 ALTIN KURAL

- Çok fazla konuşmayın, sükûnetinizi koruyun.
- Netice almadığınız işler hakkında olur olmaz yerlerde, olur olmaz kişilerle konuşmayın.
- Hiçbir zaman negatif yoğunluklara izin vermeyin.
- Yapacağınız önemli işleri bir kağıda yazın, görebileceğiniz bir yere asın.
- Dış etkenlerin iç temsilinizi bozabileceğini asla unutmayın.
- Öfke alışkanlığınızı terk etmeye çalışın. Zira öfke, rutubetin duvarı erittiği gibi sizi yorar, kedere sürükler.
- Kalabalık mekanlardan uzak durmaya çalışın; kahvehane, meyhane, bilardo ve internet salonları...
- Düşüncelerinize zaman ve mekan sınırı koymayın. Çünkü rüyalar dahi ruhsal düşüncelerdir.
- Hislerinizi betonlaştırmayın. Unutmayınız ki aşırı olmamak ve bilinçli olmak kaydıyla duygusal bir kalp karşısında birtakım perdeler açılır; kimselerin düşünemediklerini düşündüğünüzü görürsünüz.
- Fırsat buldukça deniz kıyısına, uçsuz bucaksız arazilere veya ağaçlarla kaplı tepelik yerlere gidiniz.

BAŞARIYA GİDEN YOLDA 10 ALTIN DÜŞÜNCE

■ "Her koyun kendi bacağından asılır." sözü aslında doğru bir sözdür. Herkes yaptıklarının cezasını veya mükâfatını kendisi görür; bir mezara iki kişi konmaz. Önce kendinizi düşünün, o zaman yanlışlarınızı da görürsünüz. Nelerin sizi mutlu ettiğini fark edin. Sizi mutsuz edecek ortamları bilin, iyi düşünün.

■ İşinizi düşünün. Size ne tür yeni yetenekler sağlıyor, işinizle ilgili zamana uygun farklı olarak neler üretebilirsiniz?

■ Yapacağınız iyilikleri düşünün. Çünkü isabetli iyilikler her zaman tüm dünya insanlığı tarafından takdirle karşılanmıştır. İyiliklerinizi karşılık beklemek için yapmayın, ancak yaptığınız iyilik de bir şey ifade etsin. İyiliklerinizin bir müddet sonra karşılıklı dayanışma yarattığını göreceksiniz.

■ Eğitiminizi düşünün. Hayatta gayesi olmayan insanlar ırmak üzerindeki çöplere benzerler. Onlar kendilerinin gittiğini zannederler oysa akıntı onları götürüyordur. Şu halde, siz neyi biliyorsunuz, başka neyi bilmeniz gerekiyor, bilmeniz gerekiyor mu, nerelerde gerekiyor?… Düşünün!

■ Ailenizi düşünün. Ailenizi de hesaba katarak gerçekleştirmek istediğiniz güzellikler de hedeflerde ailenizin size nasıl desteği olabilir, sizin onlara nasıl faydanız olabilir?…

■ Su an birlikte bulunduğunuz insanları düşünün. Size ağırlık veriyorlar mı? Veriyorlarsa bu ortamı derhal terk etme yollarını düşünün. Aksi takdirde hayatla ilgili ne okursanız okuyun, ne bilirseniz bilin kör ata göz kırpma veya el işaretleri yapma komikliğinden kurtulamazsınız.

■ İçinde bulunduğunuz imkanları düşünün. Belki de en büyük şeyin farkında değilsiniz. İmkanlarınız var ama farkında olmadığınız için kullanamıyorsunuz. Muhtemelen sizdeki imkanlar başkasında olsa sizin göremediklerinizi görür neler yapar neler… Düşünün!

■ Sağlığınızı düşünün. "Parasız sağlık mı olur." demeyin. Belki hiç de parasız değilsinizdir, çünkü paralı kimse sizden para istemez. Bilâkis belki de siz hastalanmak için para veriyorsunuzdur. Örneğin sigara, alkol, aşırı sinir, hiddet, kumarhane.

■ Çalışıp da başardıklarınızı düşünün. Mutlaka örneklerini görmüşsünüzdür, gayret ettiğiniz vakitler bir şeylerin gerçekleştiğine şahit olmuşsunuzdur. Böyle anlarda nasıldınız, ne yapmıştınız, neleri düşünmüştünüz?

■ Evreni düşünün. Yaratıcı'yı düşünün. Mikro boyuttan sıyrılıp zaman zaman makro boyuta geçin. Evrenin merkezi olduğunuzu sanmayın. Başaracaklarınız sadece mikro boyutunuzla yeterli kalmıyor; makro boyutunuzda da başarmak zorunda olduklarınız var.

Bunu düşünmek size ne kazandırır? Öncelikle bir 'hiç' olmadığınızı anlarsınız. Manevi boyuttaki düşünceleriniz size takviye kuvvet olur. Yaşamın gayesinin sonsuz olduğunu bilirseniz içiniz rahat ve huzurlu olur. İçi rahat ve huzurlu olan hayata daha olumlu bakar; o başarılara gitmeden başarılar ona gelir.

DAHİCE DÜŞÜNME TEKNİKLERİNDE 5 ALTIN YOL

■ Kendini şansa hazırla!

Fakirin biri piyangodan ikramiye çıkması için 10 yıl boyunca durmadanAllah'a dua etmiş. Meleklerden biri bir gün dayanamamış Allah'a ricada bulunmuş, "Yarabbi, bu kulun on yıldır hiç durmadan dua ediyor. İzin ver de piyangodan ikramiye çıksın." demiş. Yüce Allah da şöyle karşılık vermiş, "Çıksın çıkmasına da sersem bir piyango bileti almıyor ki!"

"Ben neden hiç başarılı olamıyorum." diyen çoğu insanın durumu bu öyküdeki adam gibidir. Genellikle şansa inanılır ama o geldiği zaman da hiçbir birikimimiz yoksa, hiçbir mücadele yapmamışsak

fırsatı kaçırırız. Şansın, kapısını çalmadığı hiçbir insan yoktur. Böyle bir durumu belki de siz birden fazla yaşamışsınızdır, fakat geri beslenmenin (feedback), zamanında tedarikine bakmadığınız için gelen fırsat, şans konusunda eliniz kolunuz bağlı olur ve gözünüzün önünden kayıp gider. Başarısızlıklarınızı da kaybedilen şans olarak görmeyin, belki de asıl şans hemen ilerinizde size doğru geliyordur.

■ Problemlerin çok farklı olsun!

Sen, herkesten farklı problemlere sahip ol. Nasıl mı? Herkesten farklı düşünürsen herkesten farklı problemlerin olur. Kişilerle ve o kişilere ait olaylarla ilgilenme, en azından takıntı yapma; düşüncelerini kontrol altında tutup yoğunlaştırmaya bak. Bunları yaparken sana gülecekler ama bir müddet sonra sen de onlara güleceksin ve sen bunu yapan son kişi olacaksın.

■ Son dakikacı olma!

Dahice düşünen kişi 'son dakika'nın bile yılını, ayını ve gününü bilir. Çalışan ve sağlıklı emek veren başarının takvimini tutandır; başarısızlıkları o takvime gelmeden önceki anlardır.

■ Düşünce tünelleri kur!

Girdiğin hiçbir ortamı basite alma, hep bir şeyler ara ve bul. Eğer görmek için bakarsan bulacağından kuşkun olmasın.

■ Öğrenmeyi öğrenmekle uğraşma, sen büyük adamsın, sadece öğren!

Hayatta bir tek şey vardır, okumak ve düşünmek. Önce kendini okumak, tabiatı okumak, insanları okumak ve kitap okumak; sonra düşünmek, kendini düşünmek, tabiatı düşünmek, insanları düşünmek ve en son da 'düşünce' dedikleri şeyi düşünmek. Bunun ötesi ise, sen hiç farkında değilsin kendiliğinden gelir, 'öğrenmek' dedikleri tuhaf olgudur.

İBRETLİ BİR HİKAYE

Şirazi bizi düşünmeye davet ediyor..

Bir zamanlar bir kralın aklına şöyle bir düşünce geldi:

"Eğer bir işe ne zaman başlayacağımı, kimi dinleyeceğimi ve yapmam gereken en önemli şeyin ne olduğunu bilseydim, girdiğim her işi başarırdım."

Aklına böyle bir fikir, düşünce getirtip, krallığın dört bir yanına, kim kendisine her iş için en uygun vakti, bu iş için en gerekli kişinin kim olduğunu ve yapılması gereken en önemli şeyin ne olduğunu öğretirse ona büyük bir mükafat vereceğini ilan etti.

Bilgeler ve düşünce adamları kralın etrafında toplandılar. Fakat sorulara verdikleri cevaplar birbirinden tamamen farklı çıktı. Her hareketin doğru vaktini bilmek için önceden günlerin, ayların, yılların yer aldığı bir takvim hazırlamak ve sıkı sıkıya buna uyarak yaşamak gerektiğini söylediler. Ancak böylece her şeyin tam zamanında yapılabileceğini ifade ettiler.

Diğer bazı düşünür ve bilgeler ise tek kişinin her hareket için en uygun zamana karar vermesinin imkansız olduğunu, kralın her şeyin en uygun vaktini tespitte ona yardım edecek bilge kişiler konseyi kurması gerektiğini söylediler.

Fakat bu defa da başka düşünürler şöyle dediler:

"Bir konseyin önünde beklemesi imkansız bazı şeyler vardır, bu işlerin yapılıp yapılmayacağına ancak tek bir kişi anında karar verebilir. Buna karar vermek için neler olacağını önceden bilmek gerekir. Neler olacağını önceden bilenler de yalnızca sihirbazlardır. Dolayısıyla her hareketin doğru vaktini bilmek isteyen sihirbazlara danışmalıdır."

İkinci soruya da değişik türde cevaplar geldi. Kralın en fazla ihtiyaç duyduğu, en gerekli kişiler bazılarına göre danışmanlar, bazılarına göre papazlar, bir kısmına göre hekimler, daha başka bir kısmına göreyse savaşçılardı.

Üçüncü soruya, yani en önemli işin ne olduğu konusuna gelince, bazıları dünyadaki en önemli şeyin ilim olduğunu söyledi. Bir kısmı savaşta ustalaşmak, daha başkaları da dini ibadet dediler.

Bütün cevaplar birbirinden farklı çıkınca kral bunların hiçbirini kabul etmeyip, hiç kimseye de mükafat vermedi. Fakat hala doğru cevapları aradığından dolayı düşünce gücü ve bilgeliğiyle ünlü bir münzeviye danışmaya karar verdi.

Bu münzevi düşünür hiç ayrılmadığı ağaç kovuğunda yaşar, yanına sadece halktan başkasını kabul etmezdi. Bu yüzden kral, üstüne sade elbiseler giyerek tebdili kıyafetle kendisini halktan biri gibi göstermeye çalıştı ve yollara düştü. Münzevinin kovuğuna yaklaştığında atından indi ve muhafızını da geride bırakıp yola devam etti. Kral yaklaşırken münzevi, kovuğunun önüne çiçek tarhları kazıyordu. Kralı gördü, selamlayıp kazmaya devam etti. Münzevi mecalsiz ve zayıf birisiydi, küreğini toprağa her sokuşunda bir parçacık toprak çıkarıyor, soluk soluğa kalıyordu. Kral yanına yaklaşıp şöyle dedi:

"Ey bilge münzevi! Sizden üç sorunun cevabını almak için geldim. Doğru şeyi doğru zamanda yapmayı nasıl öğrenebilirim? En fazla muhtaç olduğum, dolayısıyla diğerlerinden fazla ilgi göstermem gereken insanlar kimlerdir? En önemli ve her şeyden önce kendimi vereceğim işler nelerdir?

Düşünce ustası münzevi, kralı dinledi ama cevap vermeyerek kazmaya devam etti.

"Yoruldunuz!" dedi kral, "Küreği bana da verin de siz biraz dinlenin!"

Münzevi "Sağ olsun." diyerek küreği krala verip yere oturdu. Kral iki tarh kazdıktan sonra durup sorularını tekrarladı. Münzevi yine cevap vermedi. Bu defa ayağa kalktı, elini küreğe uzattı ve şöyle dedi: "Biraz dinlenin, bir parça da ben çalışayım!"

Fakat kral küreği ona vermeyip kazmaya devam etti. Bir saat geçti, bir saat daha… Güneş ağaçların ardından batmaya başladı, sonunda kral küreği toprağa saplayıp şöyle dedi:

"Ey bilge kişi! Senin yanına sorularıma bir cevap bulmak için geldim. Eğer cevap vermeyeceksen, söyle de evime gideyim!"

Münzevi, "Buraya koşarak birisi geliyor. Bakalım kim?" diye seslendi.

Kral arkasını döndüğünde bir adamın koşarak kendilerine doğru geldiğini gördü. Adamın elleriyle bastırıp tuttuğu karnından kan sızıyordu. Kralın yanına ulaşınca kendinden geçercesine inledi, sonra da bayılıp yere düştü. Kral ve münzevi adamın üzerindeki elbiseleri derhal çıkardılar. Karnında büyük bir yara vardı. Kral yarayı elinden geldiğince yıkadı. Mendiliyle ve münzevinin havlusuyla iyice sardı.

En sonunda kan durdu. Adam kendisine gelince içecek bir şey istedi. Kral dereden taze su getirip ona verdi. Bu arada akşam olmuş, hava soğumuştu. Kral münzevinin de yardımıyla yaralı adamı kovuğa taşıyarak yatağa yatırdı. Yatağa uzanan adam gözlerini kapatıp derin bir uykuya daldı.

Kral koşuşturmadan ve yapmış olduğu işlerden öylesine yorulmuştu ki, eşiğe çöktü ve uykuya daldı. Gece boyunca uyudu.

Sabah uyanınca nerede olduğunu, yatakta uzanmış ve canlı gözlerle dikkatle kendisine bakan yabancının kim olduğunu uzun süre hatırlayamadı. Kralın uyandığını ve kendisine baktığını gören adam, "Beni affet!" dedi. Kral, "Sizi tanımıyorum, üstelik affedilmesi gereken bir şey yapmadınız ki!" diye konuştu. Adam, "Siz beni tanımıyorsunuz ama ben sizi tanıyorum!" dedi.

"Ben kardeşimi astırdığınız ve mallarını elinden aldığınız için sizden öç almaya yemin etmiş bir düşmanınızım. Tek başınıza münzeviyi görmeye gittiğinizi öğrendim ve dönerken yolda sizi öldürmeye karar verdim. Fakat akşam olduğu halde dönmediniz. Ben de sizi arayıp bulmak için pusuya yattığım yerden çıkınca muhafızlarınıza rastladım, beni tanıyıp yaraladılar. Onlardan kaçtım, fakat yaramdan çok kan akıyordu. Yaramı sarmasaydınız kan kaybından ölürdüm. Ben sizi öldürmek istedim, sizse hayatımı kurtardınız. Eğer yaşarsam şimdiden sonra en sadık köleniz olup size hizmet edeceğim ve oğullarıma da aynı şeyi emredeceğim. Affedin beni!"

Kral düşmanıyla bu kadar kolay barıştığı ve onun dostluğunu kazandığı için çok mutlu oldu, onu affetmekle kalmayıp uşaklarını ve kendi doktorunu gönderip tedavisini yaptıracağını söyledi. Ayrıca mallarını iade edeceğine dair de söz verdi. Yaralı adamla vedalaşan kral, kapının önüne çıkıp münzeviyi aradı. Gitmeden önce sormuş olduğu sorulara cevap vermesini bir defa daha rica etmek istiyordu.

Münzevi düşünür dışarıda bir gün önce kazmış olduğu tarhlara çiçek tohumları ekiyordu. Kral ona yaklaştı ve şöyle dedi: "Sorularıma cevap vermeniz için size son defa yalvarıyorum!"

Yorgun dizlerinin üstünde çömelmeye devam eden münzevi, gözlerini kaldırıp krala baktı ve "Cevabınızı aldınız!" dedi. Nasıl aldım? Ne demek istiyorsunuz?" diye sordu kral. "Bakın anlatayım!" dedi münzevi ve şunları söyledi.

"Dün eğer benim dermansızlığıma acımayıp şu tarhları kazmasaydınız, gidecektiniz ve şu adamın saldırısına uğrayacaktınız ve yanımda kalmadığınıza pişman olacaktınız. Yani en önemli vakit, tarhları kazdığınız vakitti, en önemli kişi bendim ve en önemli işiniz bana iyilik yapmaktı. Daha sonra bu adam yanımıza koşarak geldiğinde en önemli vakit onunla ilgilendiğiniz vakitti. Çünkü eğer onun yaralarını sarmasaydınız, sizinle barışmadan ölecekti. Dolayısıyla en önemli kişi oydu, en önemli iş de onun için yaptıklarınızdı. Bundan sonra şu gerçeği unutmayın: Tek önemli vakit vardır, içinde bulunduğunuz an. O an en önemli vakittir. Düşünceleriniz de o anda gizlidir, geçmiş ve geleceğe dair. Çünkü sadece o an elimizden bir şey gelebilir. Ertelenmiş iş geride kalmış olan zamandır; zamanı ise geri getiremezsiniz."

NAPOLYON'DAN DÜŞÜNDÜREN SÖZLER

- İki şey dünyaya hükmeder: Biri kılıç diğeri düşünce. Kılıç eninde sonunda düşünceye yenilir.
- Akıl ve zekanın ne olduğunu çok araştırdım. Nihayet bunun düşünceli cüretten başka bir şey olmadığını anladım.
- İnsanlar başkalarının hayırseverliğini anormallik, kendi anormalliklerini hayırseverlik; başkalarının iyiliklerini zaaf, kendi zaaflarını iyilik olarak değerlendirirler.
- İnsanın olgunlaşması için mutlaka acılarla yoğrulması gerekir. Çünkü o hem taş, hem de heykeltıraştır.

- Bütün başarılarımı gençliğimde çektiğim açlık ve çilelere borçluyum.
- Düşmanlarınızı her zaman muhatap almayın. Çünkü düşmanınızla devamlı savaşırsanız, ona bildiğiniz bütün taktikleri öğretmiş olursunuz.

İŞTE DÜŞÜNCELERİNİZİ YÖNLENDİRECEĞİNİZ 5 DEFİNE ADASI

- Çok istemek adası:

Bir şeyi çok istemek ya yol buldurur ya da yol yaptırır. İstemek fedakârlığa hazır olmaktır. Her gün her sabah ulaşmak istediklerinizi düşünüp çok istediğiniz vakit, sizin de farkında olamayacağınız bir enerji yaratırsınız; bu enerji omuzlarınızdaki yükü hafifletip, arzu kıvılcımıyla sizi tetikleyecektir. O halde işe önce istemekle başlayın.

- İnanmak adası:

Bir an gözlerinizi kapatıp uygulanabilir özelliği olan hayallerinizi düşünün. İçinize bir coşku gelir, zamanla hayallerinizi gerçekleştireceğinize inanırsınız. Bu inanç sizin tetikleyici mutluluğunuzdur. İnanmak mutluluktur, mutluluk olmadan düşünceler harekete geçemez. O halde kendinizin de bir şeyler yapabileceğine inanın.

- Israr adası:

İki defa deneyip üçüncüsünde bırakmak akıllıca bir iş değildir, çünkü iki defalık emeğiniz boşa gitmiş olur; üç defa deneyip dördüncüsünde bırakmak akıllıca bir iş değil, çünkü üç defalık emeğiniz boşa gitmiş olur.

Edison binden fazla deneme yapmıştır. Kendisini şöyle anlatıyor:

"Çok sıkıntılar çektim ama pes etmedim, halimden şikayetçi olmadım.

Edebimle yaşadım. 6 çocuğum oldu. İçki ve sigaradan nefret ettim. Yoksulluktan okula gidemedim. Öğretmenimden "geri zekalı" diye azar işittim. Sebze satıp aileme baktım. Fabrikalarda çalıştım. Sersefil iş yeri depolarında yatıp kalktım."

Öğretmeni "Mankafa", "Kabiliyetsiz" dedi, 2 bin 500 buluş yaptı. Karda kışta koltuğunun altında gazete sattı. Ekmek parasını kazanırken tren görevlisi "Seni aptal!" deyip Edison'a sert bir tokat attı, ömrünün sonuna kadar ağır işitti. Girdiği fabrikada "Bu dilenci kılıklıyı nereden buldular?" diye alay ettiler. Toronto'da işe girdi kovuldu. Port Huron'da işe girdi kovuldu. İndiana Polis'te işe girdi kovuldu. Cincinnati'de işe girdi kovuldu. Tenesse'de işe girdi kovuldu.

Açlıktan, yorgunluktan, soğuktan bitik bir haldeydi, üstü başı çamur içindeydi. Lousville'de işe girdi kovuldu. Beş parasızdı. Bir çay bile içecek parası yoktu, canı da öyle çay istemişti ki… İş için Boston'a vardığında sersefildi, rengi solmuştu. İşe girdi kovuldu. Sonra?... Sahip olduğu fabrikalarında 500 bin işçi ekmek yedi. Nasıl mı? Siz onu henüz tanımıyorsunuz. Ondaki tek güç, inançlılığın yanı sıra ısrar adasına demir atmış olmasıydı. Tıpkı Walt Disney gibi. O da onlarca işe girdi "Yetenekli değilsin!" diye horlandı. Ama ısrara devam etti. Sonrası ise malum.

■ Mutluluk adası:

İnsan nasıl görmek isterse öyle görür. Hangi nehre girerseniz o nehrin kıyısından karaya çıkarsınız. Olaylara bakış açınız içinde bulunduğunuz toplumdaki bireylerden tamamen farklı olsun. Örneğin herkes televizyon hastasıysa siz azaltın, herkes renkli gazete hastasıysa siz düşünce makaleleri okuyun, herkes cinsellik hastasıysa siz edepli olmanın yollarını bulun, herkes hoşgörüsüzse siz hoşgörülü olmaya çalışın, herkes boş konuşup gereksiz tartışmalara girmeye alışmışsa siz terk edin, herkes düğün dernek, gürültü patırtı hastasıysa siz sükûneti arzulayın, herkes kısa yoldan çarpıp çırpıp zengin olma hastasıysa siz emek harcamaktan yana olun, herkes ideoloji hastasıysa siz haftada bir gün şu 3 yeri gezin; mezarlıklar, çocuk esirgeme kurumu, Darülaceze/yaşlılar yurdu. Aslında tımarhane ve hapishane de diyeceğim ama oralara özel izinle giriliyor. Kısacası çoğunluğu mutsuz bir toplumun

içinde siz mutlu olun, el üstünde tutulur, başarılı olursunuz. Üstelik toplumunuzun bireylerine faydanız dokunur.

■ Hayaller denizinden HEDEF ADASI kıyısına:

Daniel De Foe'nin Robinson'una "Bir adaya düşeceksin. Ve hiçbir alet olmadan bu adada yaşamak zorunda kalacaksın." deselerdi, inanır mıydı acaba veya kabul eder miydi böyle bir şeyi? Ne yazık ki hadise başa gelmiştir. Robinson'un hedef belirlemesiyle inin cinin olmadığı ada onun tarafından yaşanılır hale gelmiştir.

Hep derler, "Hedeflerinizi bir kağıda yazıp her gün kontrol edip, okuyun." diye. Evet doğru, hedeflerinizi bir kağıda yazıp her gün kontrol edip okuyun.

NAPOLYON'UN DOĞRU DÜŞÜNME HIZI

Napolyon katıldığı savaşı kazanmış ve düşman ordusunun komutanını esir almıştır. Ancak komutan olmasından ötürü ona esir muamelesi yapmayıp, onu akşam yemeğinde kendi masasına davet etmiştir. Düşman ordusunun komutanı yenildiğinden dolayı hazımsızdır.

Davet edildiği masada sürekli konuşarak yenilgisine kılıf bulma çabasındadır. Napolyon ise onu sakin sakin dinlemektedir. Napolyon'un sakin tavrı esir komutanı iyice çileden çıkarmıştır. Sonunda Napolyon'a dönerek şöyle der:

"Biz şerefimiz için savaştık, siz ise para için savaştınız!"

Napolyon ise ona şöyle cevap verir:

"Elbette… Çünkü herkes kendisinde olmayan şey için savaşır!"

Yaşamın pratiği de bu diyalog gibidir. Eğer doğru düşünme çizgisinde, "DÜŞÜN!" komutunu iyice hazmetmeye çalışırsanız doğal hareket yeteneği kazanacağınızı hayretler içerisinde görürsünüz.

DÜŞÜNME ODAKLI İNSANLARIN 10 ALTIN ÖZELLİĞİ

- Düşünme odaklı insan, kendisine sınırlar ötesi hareketlerinde cesaret ve özgürlük tanır.
- Düşünme odaklı insan, her başarısızlığın biraz ilerisinde "başarı"nın gülümseyen yüzünü görür.
- Düşünme odaklı insan, kötü ve mutsuz yaşamın Tanrı'nın çizdiği bir kader olmadığını iyi bilir.
- Düşünme odaklı insan, herkese adil davranır, etrafına güven verir.
- Düşünme odaklı insan, ahbap-çavuş ilişkisine girmez, başarılarının temelinde de bu yatar.
- Düşünme odaklı insan, söyledikleriyle yaptıkları arasında sıkışıp kalmaz; tutarlılık onun temel prensibidir.
- Düşünme odaklı insan, insanların özgüvenlerini artırarak, kendilerine olan bakış açılarını değiştirir, böylece onlara başarının kapılarını açar.
- Düşünme odaklı insan, alışkanlıklara kendisini harcatmaz.
- Düşünme odaklı insan, kimseyle tartışmaz ama en büyük tartışmanın da en büyük galibidir; hayat tartışmasından yüzünün akıyla çıkar.
- Düşünme odaklı insan, somut düşünceyle soyut düşünce arasında asma köprü değildir, taş köprüdür; çoğu insanın inanmakta güçlük çekip "metafizik" dedikleri olaylara o "Hemen yanı başımda!" der. Ve sorulduğunda, "Ben asıl gücümü bunlardan alıyorum." diye cevap verir.

DÜŞÜNCELERİMİZİ DEĞİŞTİRMENİN YOLLARI

Yapabileceklerimiz, aslında şu an yapmış kabul ettiklerimizle kıyaslanırsa arasında korkunç bir uçurumun olduğu görülür. O halde bizler yarı uyanık haldeyiz. Bu halden tam uyanıklılık haline geçişimiz, düşünce kaynaklarımızı kullanma yollarını harekete geçirmekle olur.

Davranış değişiminin, düşüncelerimizi değiştirme yolundan geçtiğini bilmemizde fayda var. Düşünceleri değiştirme ihtiyacı işte bu davranışların değiştirilme isteğinden doğar. Öyleyse burada asıl olan düşünceyi değiştirme değil, negatif davranışlardan kurtulmadır.

O halde davranışlarımızı değiştirme nedenleri üzerinde sık sık durmalıyız. Olumsuz davranışlarımızın bize olan zararlarını hatırlamak bir düşünce yoludur. Eğer davranışlarımız değişirse, "Ben başaramam, ben yapamam." şeklindeki negatif iç telkinlerimizin de değiştiğini görürüz.

'Düşünceler' ve 'Davranışlar' zihnî ve fizikî faaliyetlerimizdir. Büyük ölçüde değişebilme özelliğine sahiptirler. Zihin canlandırma pratiğiyle kendimize biçtiğimiz ucuz kıymeti atar pahalı kıymete geçebiliriz. Sizin, diğer iyi koşullarda yaşayan insanlardan farkınız bu değişimi yapamama gibi dar çerçeveye sıkışmış olmanızdan kaynaklanıyor.

Düşünceleri değiştirme karşılığında hiçbir ücret istenmemektedir. Düşüncelerimizin değişmesi kendimizin değişmesi demektir. O halde kendimize engel olmaktan vazgeçelim. Gerçekten de insanı başarılar önünde engelleyen tek olumsuz güç kişinin kendisidir. Kendinizle olan iletişiminiz 'olumsuz' olmaya daha yatkındır. Bir türlü güzel şeyler elde edeceğimize inanmayız, aklımıza gelen hep olumsuz duygulardır.

İç iletişimini iyi ve sağlıklı kullanan insanlar kendisi ve diğerlerinin tecrübelerini harekete geçirmede daha başarılı olur. Belli başlı bir iki küçük noktanın dışında hiçbir şey kendi kontrolümüz dışında gelişmez. Karşınızdaki insanların dahi davranışlarını sizin onlar hakkındaki düşünceleriniz yönlendirir. Yapmak istediğiniz davranışın önce

düşüncede harekete geçmesi yeterlidir. Düşüncenin kabul ettiği tüm davranışlar dışarı mekanlarda kendisine yer bulur. Bu davranışların size neler kaybettirdiğini gözlemleyip, düşünce kapınızı ona göre aralayabilirsiniz.

Gerçekte yapabileceğimiz ama aklımızdan dahi geçirmediğimiz neler olabilir? Düşünce evimizi yüz metre kareyle sınırlamış isek bu sınırı ancak bir bahçe ihtiyacı veya bir balkon ihtiyacı genişletebilir. Öyleyse ihtiyaçlarımızın ne olduğunu korkmadan düşünmemiz bizi harekete geçirir.

Düşüncelerimizi değiştirmenin tek yolu ihtiyaçlarımızı kendimize layık görüp korkmadan belirlememizdir. Düşünülmesinden dahi korkulan bir istek nasıl gerçekleşebilir.

Unutmayın, başarıya giden yolda düşünce devrimi ve düşünce evrimi yatmaktadır. Tüm harekete geçişler düşünce yollarında yapılan değişikliklerle olmuştur.

Okudu! Düşündü! Uyguladı! Neticelendirdi!

KAHVE KRALI JACOBS'UN ÖYKÜSÜ

Henüz küçükken anne ve babası öldü. Yoksul bir terzi kızıyla evlendi. Toptancı ve perakendecilerde yıllarca ayak işlerine koşturdu. Yahudi olduğu için Hitler'in gazabına uğradı.

Johann Jacobs, Almanya'nın Bremen şehrinde doğdu. Annesinin yüzünü hiçbir zaman göremedi. O, daha küçükken babasını da kaybetti. Geçim sıkıntısından ABD'ye göçmeyi düşündü. Fakat, "Almanya'da da kazanabilirim." diyerek 16 yaşında bir toptancının yanına ayakçı çıkar olarak girdi. Jacobs, büyüyüp tüccar olmak istiyordu.

Bu yüzden de düşüncelerinde temkinli değişiklikler yaparak yaşam çizgisini ona göre planladı. Titiz ve dürüst çalıştı. Dürüst ve çalışkan olması sebebiyle patronunun dikkatini çekti. Patron, onu kalfa olarak toptancı bürosuna aldı. Burada 7 yıl başarılı çalışmalarda bulunan Jacobs'a imza yetkisi bile verildi. 28 yaşına geldiğinde kazandığı bir miktar para da olmuştu. Bu parayla kendi işini kurmak istedi.

Bremen'de çok farklı bir dükkan açan Jacobs, sattığı ürünlerle ilgi çekti. Kakao, çay, kahve, çikolata, bisküvi, kaymak gibi ürünleri satmaya başladı. Dükkanına ilginin olduğu şüphesizdi. Fakat dükkanının yeri çok çok ıssızdı. Bu yüzden neredeyse iflas edecekti. Bir miktar borç para bularak kentin işlek, ana caddelerinin birine taşındı. Böylece rahat bir nefes aldı; çünkü çok müşterisi olmaya başladı.

Öyle ki, müşteriler özellikle önemli günlerde kapının dışarısına taşmaya başladı. Bu arada reklama ve el ilanlarına önem verdi.

30 yaşına geldiğinde yoksul bir terzi kızıyla evlendi. İşleri iyi gidiyordu. Kazandığı bütün parasını bir kahve kavurma tesisine yatırdı. O zamanlar kahve kavrulurken, kimse kahve cinsine göre ayrım yapmadığı için kalite düşük oluyordu. Jacobs ise "Kahve cinslerine göre kavurma işlemi neden olmasın?" diye düşünce değişikliği yaratarak ortaya mükemmel kalitede ürünler çıkardı. Eve teslim servisini de kuran Jacobs, 11 çeşit kahveyi sipariş üzerine yanında çalışanlar vasıtasıyla evlere ulaştırıyordu.

İşlerinin iyi gitmesi Jacobs'a cesaret verdi. Fakat ne yazık ki o yıllar, Hitler'in Yahudiler üzerinde çoluk çocuk demeden kıyım yaptığı yıllardı. Jacobs da Yahudi'ydi. Korktu, panikledi. Gerçi hiçbir zaman siyasetle uğraşmamıştı, işine gücüne bakmıştı.

Hitler hükümeti savaş ekonomisini bahane ederek neyi var neyi yok el koymuştu. Bütün işletmesi ve kahve deposu artık ona ait değildi. Binbir zahmet ve zorluklarla, anasız babasız büyüyerek namusuyla iş kuran Jacobs'un bir de zavallı karısı vardı. Karısının ailesi de yoksuldu. Onlardan da geçim yardımı bekleyemezdi.

Jacobs iflas etti. Benzer durumları Birinci Dünya Savaşı'nda da yaşamıştı. Ama o zaman sadece kahve stoklarına el koymuşlardı. O, pirinç ve şeker satarak geçimini sağlamıştı.

Savaşın, Hitler'in aleyhine olmasıyla birlikte, Almanya'ya giren Amerikalılara birkaç kilo kahve ısıtıp, karısıyla beraber satmaya başlayan Jacobs, kısa sürede işlerini yoluna koydu. Bir firma kurdu. Firmasının ismi de hazırdı: Jacobs Caffee.

Üzerinde "Jacobs'un Kahvesi" yazılı motosikleti şehrin sokaklarında gezdiren Jacobs, bir yandan da insanlara sıcak kahve ikram ediyordu. Yeniden canlanan Jacobs, şehrin dışındaki siparişleri de karşılıyordu.

"Jacobs'un Kaliteli Bremen Kahvesi" sloganıyla ambalaj içindeki kahvesini mağazalar dağıtmaya başladı. Karısıyla birlikte çok bitkin düşmüşlerdi ama başarılı da oldular. Johann Jacobs, "Caffee Company" adlı şirketini kurunca aracılar yoluyla kahvesi, küçük küçük dış ülkelere de gönderildi. İyice tanınan "Jacobs Kahvesi" artık bir dünya markası haline gelmişti.

AYDINLIK YOL TERAPİSİ: DÜŞÜNCENİZİ DÜZELTMENİZ İÇİN AŞAĞIDAKİLERİ YAPIN

- Sizin görmediğiniz ama sizi gören gözlerin olduğunu unutmayın, yardım mutlaka gelecektir.
- Dünyaya o kadar da bel bağlamayın, takatinizin üstünde ciddiye almayın. Bazı anlar çekip gidin ıssız tepelere ve arazilere, boş verin her şeyi öyle hafiflersiniz ki, yeniden doğmuş gibi olursunuz.
- Değiştirmeniz gereken davranışlarınız olduğunu unutmayın.
- Çok yemeyin, sade gıda dengenize dikkat edin, yani dengeli beslenin.
- Hızınızı yavaşlatın, çevrenize bir bakın.
- İyi insanlara imkanınız varsa destek verin.
- Telefon ve televizyon bağımlılığınızı en aza indirin, tiyatroyu ihmal etmeyin.
- Arabanız varsa bazı zamanlar yavaş sürün, yolculuğun tadını çıkarın.
- Zaman zaman plan yapın.
- İçinde bulunduğunuz imkanların bir daha farkına varın. Şükredin.
- Dua edin.
- Gözyaşı coşkudur; hatıralarınızı anımsayın, gözlerinizi nemlendirin.
- Bir adım geri durup, olayları gözlemleyin.

- Her gün derin nefesler alıp verin.
- Bol su içmeyi ihmal etmeyin.
- Sinemaya gidin.
- Gideceğiniz yere on dakika erken varın.
- Bir arada olmaktan mutlu olduğunuz biri veya birileriyle sohbet edin, endişe ve tedirginliklerinizi atarsınız.
- Her isteğe 'evet' deyip de, gerçekleştirmek için kendinizi yormayın, 'hayır' demesini de bilin.
- Günde mutlaka 20 dakika yürüyün.
- Aşırı çay, kahve, sigara içmeyin; uyku düzeniniz bozulur, hiçbir şey yapamazsınız.
- Haksız olduğunuz anların olacağını unutmayın, empati yapın.
- Meyve ve sebzeden vazgeçmeyin; hafif ve zinde tutar, yüzünüz gözünüz açılır.
- Affedici olun, unutun, kin beslemeyin. Kendinizi daha hafif hissedersiniz.
- Geçmişte size iyiliği dokunmuş insanları elinizde hediyeyle ziyaret edin. Aralarında ölenler varsa aileniz veya yabancı olsun mutlaka kabirlerini ziyaret edip, duygulu dualar edin.
- Temiz havayı solumayı ihmal etmeyin.
- Günde 10 dakika elinizi, kolunuzu, başınızı, ayağınızı, belinizi hareket ettirin.
- Gaflete düştüğünüz anları bilin. Sizi anlayacak biriyle sohbet edin.
- Yeryüzüne geçici bir süreliğine geldiğinizi hatırlayarak, çalışmalarınızı ona göre yapın.
- Günahlarınıza sinirlenmeyin, dua edin, yardım yapın.
- Öfkeyi karakteriniz haline getirmeyin.
- Merhametli olun. Karşılaştığınız üzücü ve hüzünlü olaylarda ağlamanıza engel olmayın.
- Hakikati tatlı dille anlatın. Çünkü anlattıklarınızın hakikat olması sizin hakikat olduğunuzu göstermez.
- Anne babanızı bağrınıza basınız.

- Hıristiyan ve Musevi ibadet yerlerine saygılı olunuz, hürmet ediniz. Gerekiyorsa yardım ediniz.
- Evinize yemek yemeleri için misafir davet edin.
- Yağmuru sevin ama şemsiyenizi ihmal etmeyin.
- Güneşi sevin ama perdeyi ihmal etmeyin.
- İnsanları sevin ama saygıyı ihmal etmeyin.
- Yaşamı sevin ama ölümü ihmal etmeyin.
- Eşinizi ve evlatlarınızı sevin ama Allah'ı ihmal etmeyin.
- Ateşi sevin ama suyu ihmal etmeyin.

İKİ ÖYKÜ

1- BİN AYNALI TAPINAK

Hindistan'da yüksek bir dağın zirvesinde ağaçların arasına yapılmış Bin Aynalı Tapınak varmış. Bir gün bir köpek bu dağa tırmanmış. Tapınağın merdivenlerinden çıkarak Bin Aynalı Tapına'ğa girmiş. Tapınağın bin aynalı salonuna geçtiğinde bin tane köpek görmüş. Korkarak tüylerini kabartmış. Kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırmış.

Korkunç hırıltılar çıkartarak dişlerini göstermiş. Ve bin köpek de tüylerini dikmiş, kuyruklarını bacaklarının arasına alıp korkunç sesler çıkartarak dişlerini göstermişler.

Köpek paniğe kapılarak tapınaktan kaçmış. O andan itibaren bütün dünyanın tehlikeli, korkunç köpeklerle dolu olduğuna inanmış. Bir zaman sonra başka bir köpek gelip dağa tırmanmış.

O da tapınağın merdivenlerinden çıkıp bin aynalı tapınağa girmiş. Tapınağın bin aynalı salonuna geldiğinde bin tane köpekle karşılaşmış ve çok sevinmiş. Kuyruğunu sallamış.

Neşeyle etrafında zıplamaya başlamış ve köpekleri oynamaya çağırmış. Bu köpek ise tapınaktan çıktığında dünyanın dost ve sevecen köpeklerle dolu olduğuna inanmış.

2- SOKRATES'TEN YÖNETİM TAVSİYESİ

Yönetici olmak isteyen Glokan isimli bir adam Sokratas'e gelir tavsiye ister. Aralarında geçen konuşma şöyledir:

"Ben yönetici olmak istiyorum, neler tavsiye edersiniz?"

"Devlete yapmak istediğin ilk hizmetin ne olduğunu bana söyler misin?"

"İsterim elbet!"

"Devleti ve milleti yüceltmenin göstergesi büyük gelir kaynakları sağlamak değil midir?

"Elbette!"

"O halde devletin gelir kaynakları nelerdir? Ve miktarı nedir?"

"Hiç düşünmedim!"

"Peki şehrin masrafı nedir?"

"Araştırmadım!"

"Öyleyse hiç olmazsa kendimizin ve düşmanlarımızın kara ve denizdeki kuvvetleri nedir?"

"Düşünmedim, araştırmadım."

Sokrates başını şöyle oynatır ve sağ elini havaya kaldırarak şunları söyler:

"Allah aşkına! Eğer bunları öğrenmemişsen, düşünmemişsen hiçbir şey yapamazsın. Sana asla tavsiyede bulunmayacağım. Çünkü sen şu an yönetici değil, yönetilensin. Düşünmeden öğrenmek faydasız, öğrenmeden düşünmekse tehlikelidir.

Okuyan ve düşünen insan şu gerçeğin farkına varmıştır artık:

"KENDİMİ DEĞİŞTİRMELİYİM!"

Kendisini değiştirmesi gerektiğinin farkına varan kişi, "Uygula!" komutuna hazırdır ve başarmaması için hiçbir sebep yoktur, çünkü taşlar artık yerine oturmuştur. Bulanıklık gitmiş, sisler dağılmış, perde kalkmıştır, o halde oyun başlamıştır:

Adam ağır ağır yatağından doğrularak elini yüzünü bir güzel yıkadı. Eşi ve çocuğunun da hazır bulunduğu kahvaltı sofrasına oturdu. Günlerden pazardı. Bir güzel dinlenmek istiyordu adam. Kahvaltıdan sonra koltuğuna çekildi, uzandı, sabah gelen gazetesini okumaya başladı. Tam bu sırada oğlu yanına geldi; "Baba parka gitmeyeceğiz mi? diye sordu. Baba, oğlundan nasıl kurtulacağını düşündü ve aklına gazetenin o gün verdiği promosyon harita geldi. Harita yap-boz oyunuydu. "Al oğlum bu haritayı! Düzelt bana getir, seni parka götüreceğim." dedi. Sonra düşündü baba, "Bu haritayı akşama kadar düzeltemez, ben de iyi bir dinlenirim."

Fakat 10 dakika sonra çocuk babasına bağırdı, "Babacığım, babacığım bak haritayı düzelttim. Artık parka gidebiliriz."

"Nee!" dedi babası, "Ama nasıl olur?"

"Çok kolay oldu baba." dedi çocuk,

"Bana verdiğin haritanın arkasında bir insan vardı. Onu düzelttim, dünya kendiliğinden düzeldi."

DÜŞÜN

- Harekete geçmeden önce ilkelerinizi ortaya koyun.
- Bugünün çocukları, bilgi toplumunun açılımlarıyla büyütecekleri birikimlerini bütün bir insanlığın yararına nasıl sunabileceklerinin heyecanını duyuyorlar.

■ Yılların ataletini, yılların çürümüşlüğünü, yılların korkularını söküp atmaya çalışın. Bunu yaparken yüreğinizi, aklınızı, vicdanınızı ortaya koyunuz.

■ Bugünün gençleri, kafalarında yarınların güçlü, gelişmiş ve buna karşılık hakkaniyet duygusundan asla ayrılmayacak olan bir geleceğin hayalini kurmaya başlamalıdır.

■ İnancına güvenen, inanç hürriyetinden korkmaz. Düşüncesine güvenen, düşünce hürriyetinden korkmaz.

■ Eksikliklerinizin bilincinde olmalısınız. Ancak uygulama bir zihinsel dönüşüm sürecidir zaman alır.

■ Bazı zihinsel hamleler hafıza kayıtlarında durur gerektiği anda o hamleleri yaparsınız.

■ Cahiliye devri adetlerini terk edin.

■ Başarı için zihniyet değişimi ve dönüşümünü gerçekleştirmeniz gerekiyor.

■ Artık bir öz eleştiri yapma zamanı gelmiştir ve geçiyor, bunu gerçekleştirmek durumundasınız. Acaba niçin biz buradayız veya burada mı olmamız gerekir? Bizim çok daha ileride olmamız gerekmez mi? Bu soruları kendimize sormamız gerekiyor.

■ Şöyle kafamızı elimizle beraber kavuşturalım, yan gelip yatalım anlayışıyla bir yere varmamız mümkün değil.

■ Acaba biz niçin buradayız veya burada mı olmamız gerekir? Bizim çok daha ileride olmamız gerekmez mi? Birbirimizle olan münasebetlerimiz niçin bu noktada? Bunu daha ileri götürmemiz gerekmez mi? Birbirimizle olan münasebetlerde sıcaklık hissedebiliyor muyuz veya birbirimize bu sıcaklığı hissettirebiliyor muyuz?

■ Hepimiz düşüncelerimizi çağın gerçekleriyle bağdaşır hale getirmek mecburiyetindeyiz. Bunu yapamazsak, işte o zaman Türkiye'nin bugünkü ve gelecekteki menfaatleri büyük yara alacaktır.

■ İlerleme fikrinin temeline adalet duygusunu, insanî değerleri ve fikri olgunlaşmayı yerleştiremezsek, insanlık olarak daha çok acı çekeriz.

■ Henüz yolun başındayız yapacak çok işimiz var.

■ Geldiğiniz noktadan daha ileriye gitmenin hesabını yapmalısınız. Hep bunun hesabı, gayreti içinde olmalısınız.

■ "Çıkış yolum nedir?" sorusunun yanıtının mutlaka bulmalısınız.

UYGULA

AYAĞA KALKIN VE KİM OLDUĞUNUZU GÖSTERİN!

Hepimiz zaman zaman zorluklarla karşılaşıyoruz; biz bu zorlukların geride kalacağını biliyoruz ama buna rağmen almamız gereken çözüm modellerinin bu zorluklarda olduğunu fark edemiyoruz. Sizin kendi hayatınızı etkileyen veya belirleyen sorunlar karşısında kim olduğunuzu gösterebilmeniz için ayağa kalkıp, kendinizi ifade etmeniz gerekiyor.

Sorunlarınız karşısında sizi harekete geçirecek olan ilkeleriniz, inançlarınız en büyük hazinelerinizdir. Bilgileriniz bu manada hiçbir işe yaramayacaktır; ta ki uygulama sahasına geçene kadar. Dünyaya damgasını vuran, kendisini aşmayı bilen, ortaya bir şeyler koymuş olan hep bir zamanların sıradan insanlarıdır.

Hangi meslekte ve işte olursanız olun çok kısa bir zaman sonra bu, bir zamanların sıradan insanlarının kendilerine sordukları soruları siz de kendinize soracaksınız. Eğer cesaret isteyen kararlarda kötü giden talihinizi değiştirmek adına atılımlarda bulunursanız başaracağınızdan kuşkunuz olmasın.

Her şeyin bedelini bilen ama hiçbir şeyin değerini bilmeyen insanların bugün ne adı ne de şanı duyulmaktadır. Değerler her zaman bedellerin önünde koşmuştur. Kendinize ait değerleriniz, ona saygı duyduğunuz sürece, sizi yaşatacak ve başarınızı akıl almaz sahalarına taşıyacaktır.

Dünyanın en ünlü ve en büyük elektronik makine şirketlerinden IBM (İnternational Business Machines)'in sahibi Thomas Watson, başarmak, kendini ifade etmek ve zor yaşamından kurtulmak isteyen tüm insanlara seslenerek, Brown Üniversitesi'nin diploma töreninde şunları söylemiştir:

DAHA NEYİ BEKLİYORSUNUZ KALKIN AYAĞA!

Eğer haklı olduğuna inandığınız güzel yaşam özlemi için mücadele ediyorsanız, unutmayınız ki başarı çok yakındır. Güven verici, sessiz bir tutumla düşündüklerinizi uygulamanız ile gerçek tutumunuzu belli etmek, böylece kendinize düşman kazanmak arasında bir tercih yapmaya mecbur kalacaksınız. Güven verici yolu seçerseniz, mesleğinizde sizin kadar diplomatik olmayan insanlardan daha çabuk bir iki basamak yükselebilirsiniz ama sonunda, içinizdeki iyi şeyleri de canlandırma isteğinden kurtulamazsınız.

Eğer cesaret isteyen tercihlerde bulunursanız önünüzün engellendiğini görürsünüz. Cumhurbaşkanlarından Kennedy'nin en çok beğendiği sözlerden biri de, cesaretli tercihlerin önemini gösteriyor. Kennedy'nin Dante'den aktardığı bu söz şunu söylüyor: "Cehennemin en sıcak yerleri, ahlaki kriz zamanlarında tarafsızlıklarını korumak isteyenler için ayrılmıştır."

Cesaretli olmayı gerektiren uygulamalarda bulunursanız, insanları gerçek başarı ve büyüklüğe götüren eşsiz yolu seçmiş olursunuz. Hatta, gerçek mutluluğu orada bulabileceğinizi de söyleyebilirim.

Tarihin bütün büyük insanları, bazı kritik soruları cevaplandırmak zorunda kaldılar. Her biri kalabalığın güvenlik verici koruyuculuğu ve ayağa kalkıp kim olduklarını göstermek riskini göze almak arasında bir tercih yapmak mecburiyetinde kaldı. Rahat yolu seçen bir tek büyük insan gösteremezsiniz.

Cesaretleri yüzünden bazıları takibata uğradı, kendilerine sövüp sayıldı, hapse atıldı. Ama sonuçta, vatandaşlarının takdir ve şükranlarına layık oldular. Ve onların hepsi en büyük oldu.

Tarihte bu tür insanlardan çok var. Galile, Sokrates bunlardan bazılarıdır. Sokrat mahkemede hakimlere şöyle demişti, "Atinalılar! size hürmet ediyor ve sizi seviyorum. Ama size değil Allah'a boyun eğiyorum. Hayatımı ve gücümü muhafaza ettiğim müddetçe de, felsefe öğretmekten ve uygulamaktan hiçbir zaman vazgeçmeyeceğim."

Eğer kendi zamanımıza dönersek, hepimiz, diğer ülkelerde rahat ve emin yoldan gitmeyi reddedip, haklı olduklarına inandıkları meselelerde akıntıya kürek çekmekten korkmayanları hatırlayacağız. Hindistan'da Nehru, Fransa'da De Gaulle, İngiltere'de Churchill.

Bu insanların hepsinde, aralarındaki büyük farklara rağmen, ortak bir nokta var. Onların her biri, önce prensiplerini düşündüler, sonra güvenliği; önce ferdiyetçiliklerini düşündüler sonra ayak uydurmayı; önce cesaretlerini ortaya koydular sonra cesaretin neye mal olacağını... Bu tür insanlara ihtiyacımız var. Önümüzde tarihin en büyük meseleleri bizi bekliyor. Cesaretli diyaloglara, cesaretli okumalara, cesaretli düşünmelere ve cesaretli uygulamalara ihtiyacımız var.

Tüm bunların anlamı "Her şeyde, her şeye karşı çıkınız" demek değil. Mesela size "Terbiyeli olmayı reddedin, borçlarınızı ödemeyin, alışveriş yaptığınız markette sıra beklemeyi reddedin." demiyoruz. Hatta "Her meseleyi tartışın" da demiyoruz. Çünkü her şeyde, her konuda azınlığın tarafını tutarsınız, bir lider değil, bir kaçık olursunuz.

Söylemek istediğimiz şey şu: Makul bir anlaşma ve uzlaşmaya yol açacak hususları görebilecek kadar kurnaz olunması ve diğerlerinden farklı görüşlere sahip olduğunuz zaman, ayağa kalkıp kendinizi gösterecek kadar cesur olun."

Diyelim ki kendi tavır ve tutumunuzla bu yolu takip ettiniz. Şimdi başanıza neler gelebilir?

Kolombiya Üniversitesi'nin asrın başındaki büyük rektörü Nicholas Murray Butler, dünyanın 3 grup insandan oluştuğunu söyledi:

"Eşyayı ortaya çıkaran ve yapan küçük bir elit grup.

Eşyanın yapılmasını seyreden oldukça büyük bir grup.

Ve nelerin olup bittiğini bilmeyen muazzam kalabalık."

Bu, dünyadaki düşünceleri ortaya koyan liderlerin çok sınırlı bir grup insan olduğunu gösteriyor.

Böylece ayağa kalkıp kim olduğunuzu gösterdiğiniz zaman, önce yeniliği yanlışlıkla bir tutan bir grupla karşılaşacaksınız. Ortaya yeni bir fikir atmışsanız, bu onları rahatsız edecek, ondan hoşlanmayacaklar. Bu insanlar alışılmış şeylerden kendilerini sıyıramayan geleneksel insanlardır.

Ayağa kalkar ve kim olduğunuzu gösterirseniz, yere vurulacağınız zamanlar da olacaktır. Yalnız şunu daima hatırlayınız: Bir muhalifinin yer çarptığı adam yine ayağa kalkabilir. Topluluğun bütün düşünce ve hareketlerine sualsiz sorgusuz ayak uyduran "evet efendim" cilik'in yere vurduğu biri ise sonsuza dek yerde kalır.

Bunun içindir ki, diploma törenlerinde verilen geleneksel bir öğüdü değiştirelim. İyi bildiğiniz bu öğüt şöyle: "Kendiniz için küçük planlar yapmayın." Ben ise şöyle diyeceğim: "Kendinize küçük düşmanlar edinmeyin." Önemsiz, küçük, şahsi meseleler üzerinde durarak küçük düşman sahibi olmayın. Ama bunun yerine "muazzam zıtlıklar" üzerinde, büyük meseleler üzerinde, inandıklarınızı açıkça söyleyerek, temel inanışlarından ötürü sonuna kadar çarpışacağınız insanlar olması sizin için olduğu kadar, rakipleriniz için de iyi olacaktır.

Düşündüklerinizi söyleyiniz ve 'kaçık', 'çılgın' etiketinden çok "evet efendim"ciliğin şüphesinden korkunuz. Ve sizin için önemli olan konularda ayağa kalkın ve kim olduğunuzu gösteriniz.

SON ASRIN GELMİŞ GEÇMİŞ EN ZENGİN ADAMI ROCKEFELER NASIL OKUDU? NASIL DÜŞÜNDÜ? NASIL UYGULADI?

Tanınmış iş adamlarından Laurance Rockefeller, dünyanın en büyük bankalarından biri olan Chase Manhattan Bank'ın sahibi. Rockefeller ailesi Amerika'yı Amerika yapan aile olarak bilinir. Dünyanın dört bir yanındaki başarılı çalışmalarının yanı sıra ucu ta Afrikalara varan yardımların da sembolüdürler. ABD cumhurbaşkanlarından Lyndon Johnson'un baş danışmanı Jack Valentin 1975'te yaptığı konuşmada Rockefeller için şunları söylemiştir:

"Rockefeller ailesi, kendilerini bu ülkede ve dünyanın her tarafında, hayatın kalitesini mükemmelleştirmeye adadı. Bu hedefte nazik bir asalet seziliyor. Yerine getirilmemiş sözlerle veya istemeden ihmâl

edilen vaatlerle bu nazik hedef kolayca parçalanabilir.

Üçüncü Rockefeller ve ailesi, değişmeyen prensip ve tavırları ile gayelerine ulaştılar. Onların hayatı, üç nesil boyunca tertemiz ve dosdoğru hedefinde, hiç şaşmadan yürüdü ve şimdi dördüncü nesil de aynı yolda yürümek üzere. Rockefeller'in değeri, ancak adalet ve şefkatin eski değerlerine inanırsanız, kimsenin bir şey yapamadığı haşin fırsat eşitsizlikleri yüzünden sırtları duvara dayanmış insanlar için ağladığımız zaman anlaşılır."

ROCKEFELLER İMPARATORLUĞUNUN KURUCUSU JOHN ROCKEFELLER BAŞARISININ SIRRINI ANLATIYOR "DÜŞÜNDÜKLERİMİ UYGULADIM!"

"Karım ve ben, çocuklarımızı belli prensiplere göre yetiştirmeye çalıştık. Onlar, babamın dayandığı ve hayatını onlara göre tanzim ettiği prensiplerdir. Ben, bu prensiplerin çoğunu, anamın dizi dibinde öğrendim.

Bu prensipler, diğer insanlara faydalı bir insan olarak nasıl yaşanacağını, mutluluğa nasıl kavuşulacağını, ölümün, cesaretle ve huzur içinde nasıl karşılanacağını anlatır.

Eğer bu prensipler, bana anlattıklarını size de anlatabilirse, belki çocuklarımıza da hayat yolunda kendilerine rehberlik etmeleri ve ilham vermeleri için faydalı olabilir.

Bu prensiplerin neler olduğunu sıralayayım:

Ben, bir insanını yüce değerine ve onun hayat, hürriyet ve mutluluk yolunda yürümeye hakkı olduğuna inanıyorum.

Ben, her hakkın beraberinde bir sorumluluk, her fırsatın bir mecburiyet ve sahip olduğumuz her şeyin de beraberinde bir vazife getirdiğine inanıyorum.

Ben, insanların kanun için var olduklarına değil, kanunların insanlar için yapıldıklarına; devletin, halkın efendisi değil, hizmetkârı olduğuna inanıyorum.

Ben, ister kafa ister elle yapılsın, emeğin asaletine inanıyorum; dünyanın hiç kimseye iyi bir hayat vaadinde bulunmadığına, ama yaşamak için herkese bir fırsat vermesi gerektiğine inanıyorum.

Ben düzenli bir yaşayışta tutumluluğun temel olduğuna ve ister hükümette veya ister özel hayatta olsun, tutumluluğun, sağlam bir malî yapının başta gelen bir şartı olduğuna inanıyorum.

Ben, devamlı ve sağlam bir sosyal düzenin temelini, hakikat ve adaletin oluşturduğuna inanıyorum.

Ben, verilen bir sözün kutsallığına, bir kimsenin sözünün onun, bonosu kadar iyi olması gerektiğine ve yüce değerin (zenginlik, iktidar veya mevki değil) karakter olduğuna inanıyorum.

Ben, insanların yaşadıkları cemiyete hizmet etmelerinin, insanlığın ortak bir görevi olduğuna, bencillik posasının ancak fedakarlığın saflaştırıcı ateşinde eriyip kaybolacağına ve insan ruhunun büyüklüğünün ancak o zaman serbest kalacağına inanıyorum.

Nasıl formüle edilmiş olursa olsunlar, ırkları ve inançları, eğitim seviyeleri, sosyal durumları ve meslekleri ne olursa olsun, dünyanın her tarafındaki iyi erkek ve kadınların benimsedikleri ve pek çoklarının, uğrunda her türlü acıya katlandıkları ve hatta öldükleri prensiplerin bunlar olduklarına inanıyorum.

Bütün insanların kardeş olduklarını kabul eden yeni bir dünyanın, Allah'ın koruyucu kanatları altında, ancak bu prensipler üzerine kurulabileceğine inanıyorum.

Ben hiçbir zaman paranın esiri olmadım. Bilakis, parayı kendime esir ettim. İyi işlerde para harcamaktan asla kaçınmadım, ama parayı da israflı kullanmadım. Hep tasarruflu oldum. Oğluma dahi fazla para vermedim. Verdiğim parayı hak etmesini istedim. Ona yaptığı her işe karşılık para verdim.

Ancak ortaokula kadar okuyabildim. Ancak, hayatın içerisinde çabalarken bir yandan da kitap okumayı ihmal etmedim.

Benim tavsiyem, hayattan başarılı ve huzurlu olmak istiyorsanız

dini inanca önem veriniz. Ben pazar günleri dini sohbetlere katılırdım, halen de katılıyorum. Her hafta kendimi daha iyi hissediyorum.

Kumardan, içkiden, sigaradan uzak durunuz.

Her yemekten önce dua edin, her yemekten sonra da şükredin. İlahi kitaplardan güzel sözler okumayı ihmal etmeyin. Peygamber ve bilge insanların sözleri size can verir, coşku verir, kuvvet verir. Şiir ve duayı asla ihmal etmeyin.

Her kuruşu hak edin; her kuruşu hak edene iş verin.

Ömrünüz boyunca gücünüz oranında hayır yapın. Başarının gerçek yolu budur.

Eğer ben dakikada 1 milyon dolar kazanıyorsam bunu, yukarıda söylediklerime ve söylediklerimi gerçekten uygulamış olmama bağlıyorum."

MEHMET AKİF ERSOY'UN SÜLEYMANİYE CAMİİ'NDEKİ HİTABI:

"KALK AYAĞA! OKU! DÜŞÜN! UYGULA!

Bakınız şu bizdeki düşüncesizliğe ve gayretsizliğe! Sonra da utanmadan, sıkılmadan Allah'tan yardım istiyoruz. Acaba böyle bir istek için yüzümüz var mı?

Biz diyoruz ki, "Müslümanız, o halde Allah bize yardım etmelidir." demek sen Müslümanlığınla Allah'ı minnet altında bırakmak istiyorsun? Ne kadar cüret, ne kadar ahmaklık, budalalık! Bak Allahutealâ buyuruyor:

"Ya Muhammed. Geliyorlar bazıları, "Müslümanız! diye seni minnet altında bırakmak istiyorlar. Öyle mi? Habibim onlara de ki: Hey sersemler, "Biz Müslüman olduk" diye bana minnet yüklemeye kalkışmayınız. Bilakis siz, Allah'a karşı minnettarsınız. Zira bu nimeti İslam'ı size vermiş.

Öyle ya! Nimeti veren mi minnet altında kalır, yoksa o nimeti alan mı?

Ümitsizliğe düşmeye kimin hakkı var? Kim ne yapmış ki mükafatını bekliyor? Hangimiz ne yaptı? Karşımızdaki milletler, vazife hissinden başka bir de fedakârlık hissi ile duygulu, coşkulu oldular. Gece gündüz çalıştılar, hem de canlarını verircesine çalıştılar. Bizde hani okuma, düşünme, gayret? Hiçbiri yok, hiçbir şey yok. Dünya durmuyor, insanlık durmuyor, bütün milletler alabildiğine ilerliyor! Biz otururken onlar geceli gündüzlü çalışıyorlar.

… Eğer herkes çalışsaydı, görevini yapsaydı vatanımız böyle mi olurdu? Biz suçu başkalarına atarak vaktimizi boşuna israf ediyoruz.

Bizde his kalmamış mı, bizde duygu kalmamış mı? Hani herifin kıçına vurmuşlar, aşağı mahallede davul çalıyorlar, demiş. Sonra kafasına vurmuşlar, davul galiba bizim mahalleye geldi, demiş.

… Sadi'nin ne güzel bir hikayesi var:

"Bir gece kervan halkına karışmış, gayet vasi bir çölden geçiyordum. Pek yorgun olduğum için bir kenarda yattım, uyudum. Deveci geldi. "Kalk!" dedi. "Kervan geçti, gitti. Sen ne yapıyorsun? Benim de senin gibi uykum var, ben de senin gibi yorgunum. Kaç gecedir gözüme uyku girdiği yok. Fakat nasıl yatarım! Çöl tehlikeli… Kalk! Gözünü aç, bak yolda kervandan eser var mı?

Sonra kalktım, koşarak kervana yetiştim. Ama şu gerçeği anladım:

Yolda uyuyanlar, gözlerini açtıkları zaman, kervanı göçmüş bulurlar, yolda kimseyi göremezler."

Tarihten misal aramaya hacet mi var? Dünkü çobanlar, adam oldular da bizi ezdiler. Bu herifler, otuz sene evvel sayı bilmezlerdi! Otuza kadar, o da parmakla güç sayabilirlerdi. Hesabı, yüze kadar biri çıkaramazdı! Fakat bakın bugün ne hale geldiler!

Askeri, askerimizi perişan etti, siyasileri siyasilerimizi bastırdı. Eğitimcileri, bizim eğitimcilerimizden daha çok yararlılık gösterdi.

Yenilen sadece ordumuz değil.

Evet! Sen bu memlekette hangi makamdaysan, kendi memleketinde senin makamını işgal eden düşman sana galip. Bakın bunlar 30 sene içinde bu hale geldiler. Dün bir vilayet iken, bugün kral oldular.

Nasıl mı? Çalıştılar. İyi okudular, iyi düşündüler, iyi uyguladılar. Biz ise etrafı göremedik, uyumak istedik, sonra da çiğnendik.

Bizde vazife hissi, duygusu, coşkusu yok. Onlarda ise vazife coşkusu var, bir de fedakârlık var.

İşte rakiplerimiz böyle çalıştılar. Biz ne yaptık?

Hiçbir şey. Bundan sonra da yapmazsak, yaşamak yok…

Maddiyat böyle olduğu gibi maneviyat da böyle. İlerlemiş, gelişmiş milletler nasıl ki tabiattan, bizden daha çok, hem de kat kat yararlanmasını biliyorsa, Müslüman bir birey de kendi özünden, Kuran'dan, cahil Müslümanlara nispetle sınırsız ve sonsuz hakikatler, gelişmeler çıkarabilir. "Zamanında yazılmış kitaplar var, onlar yeter." demeyeceğiz. Öncekiler çalışmışlar. Allah kendilerinden razı olsun, birçok eser vücuda getirmişler, fakat dememişler ki, "Bu eserlerimiz kıyamet kadar size yeter, siz artık çalışmayın da yalnız bizim kitaplarımızı okuyun."

Bilâkis demişler ki, "Siz de çalışacaksınız. Okuyacaksınız. Düşüneceksiniz. Siz de aynılarını uygulayacaksınız. Ve yeni eserler üreteceksiniz."

7 Şubat, 1912

Presbeteryan Kilisesi Başpapazı Dr. HAROLD BALKE:

"BEN FIRTINALI BİR GECEDE RAHATLIKLA UYUYABİLİRİM"

Ne garip bir gerçektir ki, "Bu kadarı yeterli" sözü insanların ekserisi için yeterli. Ama er veya geç, daha iyi bir fare kapanı veya daha iyi bir televizyon cihazı yapacak biri ortaya çıkacak ve o zaman "Bu kadarı yeterli", "Bu kadarı yeterli değil" olacaktır. Böylece bu kadarı yeterli iflas etmiş olacak…

"Bu kadarı yeterli", meşakkat ve güçlüklerin ortalığı kasıp kavurduğu zamana kadar yeterlidir, ama çok daha fazla gayret isteyen o günler gelip çattığı zaman, bu kadarı yeterli işsiz kalır ve kendi talihinin bir kurbanı olarak meydandan çekilir gider. "Bu kadarı yeterli" hava

iyi gittiği müddetçe yeterli bir hayat sürmemiz için yeterli olabilir ama hava kötüleştiği zaman, dünün "Bu kadar yeterliliği", şimdi uykusuz geceleri ve güçlükler içindeki günleri de beraberinde getirir.

Bir ırgata ihtiyacı olan bir çiftçinin hikayesi şöyledir: Çalışmak isteyen genci kasabada gördü ve ona, kendisi hakkında bilgi edinmek için daha önce nerelerde çalıştığını sordu. Gencin böyle bir referansı yoktu ama çiftçiye dedi ki:

"Ben fırtınalı bir gecede rahatlıkla uyuyabilirim." Çiftçi, onun bu cevabında bir anlam çıkaramadı ama gencin tavırları hoşuna gittiği için çiftliğine aldı.

Böylece zaman geçti ve birkaç hafta sonra çiftçi, geceleyin birdenbire uyandı. Dışarıda müthiş bir fırtına vardı. Derhal giysilerini giyindi ve ahıra gitmek üzere dışarı çıktı. Genç ırgatı uyandırmak için çatı katına tırmandı. Genci uyandırmaya çalıştı, bağırdı, yatağını salladı, fakat genci uyandıramadı. Çiftçi o zaman hemen ahıra gitti.

Orada, atların kendi yerlerinde gayet sağlam bir şekilde direklere bağlandıklarını, ineklerin samanlar üzerinde yere yatırılmış olduklarını, kapıların ve pencerelerin gayet sağlamca sürgülendiğini gördü. Çiftçi, ahırdan tavuk kümesine gitti. Bütün pencereler kapatılmış ve sürgülenmişti. Ne yapılması gerekirse, hepsi yapılmıştı. İşte o zaman gencin, "Fırtınalı bir gecede rahatlıkla uyuyabilirim" sözü ile ne demek istediğini anladı.

Yaptığımız bayağı bir iş kalabalığa ayak uydurmamızı sağlayabilir ama cesaretimizin sınavdan geçirileceği ve imanımızın yargılanacağı fırtınalar sırasında bizi uyutmayacaklardır. Er veya geç, alelâde bir hayat sürmenin ve ucuz idealler peşinde gitmenin neticeleri, bizi yakalayacaktır.

Zaman gelecek "Yaşamak için bu kadar yeterli"nin, Allah için yeterli olmadığını öğreneceğiz. O zaman, geceleri uyuyamayacağız ve gündüzleri de taşıyamayacağız bir yük olacaktır. İşte o zaman, yaşayış tarzımızı düzeltmek, her şeyin en iyisini yapabilmek uğrunda şevk ve ihtiraslarımızı harekete geçirmesi, "Bu kadarı yeterli" yi, her zaman en mükemmellikle değiştirecek huzursuzluğu bize getirmesi için Allah'a ihtiyacımız olduğunu anlayacağız.

"UYGULA!" KOMUTUNDA NELER YAPILMALI?
BİR ANDA KÖŞEYİ DÖNMEK İSTEYENLER BİR KÖŞEDE TOKUŞURLAR

Bir çoğumuz zengin ve şöhretli insanlara özeniriz ve onlar gibi olmayı arzularız. Fakat onlar gibi çalışmamız gerektiğini aklımıza bile getirmeyiz. Oysa karar verip emek harcamadıktan sonra koltuğumuzdan dahi kıpırdayamayız. Zengin ve başarılı olmak isteyip, bu uğurda mücadele edenler sonunda amaçlarını gerçekleştirmişlerdir. Bunun tersi olan bir tane dahi örnek yoktur.

Hayata atılan insanların takip ettiği iki yol göze çarpıyor: Ya teslim olmak ya da mücadele etmek.

Teslim olanlar kısa zamanda sıradan yaşamın sıradan insanları olup çıkıyorlar ve yanlarına hiçbir kâr da kalmıyor. Oysa mücadeleye devam edenler, hiçbir şekilde kısa yoldan başarı peşinde olmayanlar, köşe kapmaca oynamayıp gerçek başarılara bakanlar kazandıklarının zaferiyle çevrelerinde saygıyla karşılanıyorlar.

Unutulmamalıdır ki, teslim olmayıp mücadele yolunda tüm bilgi ve düşüncelerini uygulamak isteyenler, neye karşı mücadele edeceklerini bilmelidirler. Hedefleri uğruna mücadeleyi göze alanların ilk yapacağı iş, uygulama noktasında başarılı olmuş şöhret ve servet sahiplerinin geçmişlerini ve kimliklerini araştırmak olmalıdır. Bu araştırma sonunda çok ilginç ve hayret verici gerçekler ortaya çıkacaktır.

Uygulamada dikkat edilmesi gereken husus, kişinin kendisini iyice tanımasıdır; böylece hayatını araştırdığı örnek şahsiyetin yapısıyla kendisi arasında daha rahat özdeşim kuracaktır. Burada örnek alınacak kişi artık kendi kimliğine bürünmüş olduğundan veya kendisi, şöhret ve servet sahibi bu adamın kimliğine büründüğünden onun atmış olduğu adımları izleyecektir. Tüm geleceği, artık bu karakterde yatıyor olacak; çerçeve ve şablon iyice oturmalı ki, başarı odaklı bir 'pratik' ve 'uygulama' olsun. Değilse, takipsizlik durumunda, yani kişinin kendi boyutunda 'tanınmazlık' gibi bir ihmalkârlığında, model alacağı kişi kendisine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Peki bu ne kadar önemlidir?

Yaşamın köşe başlarında kolay zengin olma hayalleri güdenler, bir köşede tokuşurlar ama gerçek başarı yolcusu kahramanlara da çelme takmayı ihmal etmezler. Böylesi bir ortamda, mücadelenin eşiğinde yer alan insanın, dünyanın dört bir tarafındaki kazanmışların neler hissettiğini, aile hayatlarının nasıl olduğunu, karşılaştıkları hüzün ve zorluklarda hangi çıkış yollarını kullandıklarını bilmesi bu açıdan oldukça önemlidir.

Kişinin öncelikle gerçek şöhret ve serveti kendi benliğidir, yüreğidir, kalbidir. Yaşadığımız çağın hedefleri ve bu hedeflerin gösterdiği yönler, geçmiş 30 yıl öncesine nispetle bugün çok farklı istikametler çiziyor. Aradaki bu farlılık model alınacak örnek şahsiyetin boyutunda iyi değerlendirilmelidir. Çünkü çoğu başarı hedefli insan, "OKU!" "DÜŞÜN!" komutunu halletmekle "UYGULA!" komutunu rahatlıkla halledebileceğini sanmaktadır. Oysa "UYGULA!" komutunun halledilmesinin de "NETİCELENDİR!"komutunda eksik kalacağını hatırlatmak isteriz. Çünkü, "UYGULA!"nın halledilmesi boyutunda eğer "NETİCE" alınmayıp iş yarım bırakılıyorsa, bu iş "uygulanmıştır" denilemez; bazen de uygulama "neticelendirilmiş" gibi algılanabilir ki bu en büyük yanılgıdır.

Uygulama pratiğinde olumsuzluk olması, aslında yanlış bir deyişle "başarısızlık" olması -ki başarısızlık diye bir şey yok- çoğu kez "NETİCE" zannediliyor. İşte asıl tuzak da burada yatıyor. Şu halde ne "başarısızlık" diye bir durum vardır ne de olumsuz olunması durumunda "neticelendirilmiş" bir iş; bu durumda bir tek gerçek vardır, o da "Tekrar dene!" komutudur.

İş hayatında başarılı olmanın bir şartı da yaşadığınız ülkenin değerlerini iyice tanımanızdan geçer. Bu değerlere saygılı olmak başarının altyapısıdır. Kargaşanın ve keşmekeşliğin hüküm sürdüğü bir ortamda kolay zenginlik ve servete sahip olanlar belki bulunacaktır; böylesi bir altyapısızlık kesinlikle örnek veya model olmamalıdır. Zira bu tür insanlar, akıntının kendilerini sürüklediği yerlere düşerler, onlar belirsiz hayat kumarında kazananlardır, oysa hayat bir kumar değildir.

Herkes kısa yoldan köşeyi dönmek ister ki, nihayetinde bir köşede çarpışacakları kaçınılmazdır. Köşe dönmece hayalleri ve uygulamaları, kişinin kendisine yapacağı en büyük başarısızlık ihanetidir; dahası kendi ülkesi üzerinde oynadığı en büyük kumardır. Böylesi bir ters

ilişki, girdabına nice yetenekli genci çekmiştir ve yok etmiştir. Bu, bir "UYGULA!" komutu değildir.

Unutulmamalıdır ki, köşe başları, yetenekli gençlerin kendilerine gelmesini bekliyor; azmeden, karar veren ve uygulayan servet ve kazanç kapılarını sonuna kadar açar. Hele ki ülkemiz, bu açıdan diğer gelişmiş Batı ülkelerine göre, söz konusu ideal için son derece elverişlidir.

Gerçek başarıyı hedefleyenler kendi bilinçlilik hallerini koruyanlardır; hiç kimseyi taklit etmezler, yeteneklerine güvenirler, yapacağı işe kendi benlik mayasını (hoşgörü, dürüstlük, güven) koyarlar.

BOTİM GENEL MÜDÜRÜ İSMAİL HAKKI UĞURLU'NUN COŞKU DOLU KONUŞMASI:

"PARLAK DİPLOMAYA İHTİYACINIZ YOKTUR!"

"Genç nüfusun çoğunlukta olduğu, ortaya çıkan her yeniliğin denenmek istendiği ülkemiz insanlarına sunulacak mal ve hizmet çeşidi sonsuzdur. Geleceğin başarılı, zengin ve servet sahibi olacak genç insanın yapacağı şey, içinden çıktığı bu toplumdaki her grup insanı, hiçbir ayırım yapmaksızın, aynı sevgi ve muhabbetle kucaklamak ve kendisinin patentini taşıyan ürününü onlara sevgi ile sunmaktır. Bu ürün, bir dans figürü olabilir, açlığın sınırında yaşayan insanlarımızın hepsinin karnını doyuracak bir ürün olabilir. Bugüne kadar, gelmiş geçmiş nesillerin, çözümünde aciz kaldığı, hastane kapılarında bekleyen çaresiz insanlarımızın sağlık meselelerini çözecek bir sistem geliştirmesi de olabilir. Bu uğurdaki faaliyetlerin hepsi, özlemini çektiğiniz şöhret veya serveti, altın bir tepsi içinde size sunacaktır.

Ama bütün bu formül ve modeller içinde, kesinlikle yanlış olan bir şey vardır: Kısa yoldan çabucak zengin olmayı ve hakkınız olmayan şeye el uzatmayı unutmalıyız, terk etmeliyiz.

Dünyada genç nüfusun, toplam nüfusa nispetinin en yüksek olduğu ülkelerden biriyiz. Ülkemizin büyük zenginliği olan genç nüfus potansiyeli doğru değerlendirildiği takdirde ülkemizi, kısa zamanda, lider ülkeler kulübünün itibarlı bir üyesi yapacağına kimsenin şüphesi olmasın.

Genç insanlarımızın tamamının pahalı bir eğitimden geçmesine ve parlak diplomalara sahip olmalarına ihtiyaç yoktur. Üniversiteye giriş için harcanan yıllar, kaynakları kıt olan ülkemiz için israftır. Üniversite eğitimini tamamlamış, fakat ne iş yapacağını ve nasıl yapacağını bilmeyen bir genç insan, ülke ekonomisine yüktür.

Gençlerimizin meselelerine, kendilerinden önce gelen nesillerin, yani babalarının, annelerinin bir çözüm getirmediği de açıktır. Ben, gençlerimizin, kendilerini ilgilendiren meselelerini yine kendilerinin çözeceklerine inanıyorum. Bu çözüm noktasında, ülkenin imkanlarını kendi tekellerinde tutan, gençlere şüphe, biraz haset ile bakan yaşlı insanın onayına ihtiyaç yoktur.

Gençleri üniversite eğitimine yönlendirerek, diploma ile adam olunacağı safsatasını ideal haline getirenler gençler değillerdir. Bu yönde yapılan şuursuz israf, zannedildiğinden çok daha fazladır. Böylece, genç nüfusumuz, üretim dışına itiliyor, verimsiz harcamalar yapılıyor.

Eğitim çağındaki her bin insandan önde gelen beşi için, bütün imkanlar seferber edilmeli, dokuz yüz doksan beş insan, eğitim çağından itibaren üretimin bir parçası yapılmalıdır. Üretimde istihdam edilecek gençlere disiplini, neyi nasıl üreteceğini, sisteme, emeğe, dolayısıyla insana saygıyı öğretmemiz gerekecektir. Bu, bir türlü doğru kavrayamadığımız Batı medeniyetinin yüzyıllardır tatbik ettiği temel modeldir. Bunun yenide keşfedilmesine gerek yoktur.

Ülkemizin asırlardır çözülemeyen, birçok noktada çözümünden ümit kesilmiş meselelerin tamamına, gençler çözüm getirmek mecburiyetindedir. Bu bir tarihi vebaldir. Kendilerinden yaşça büyük olanların bütün engellemelerine ve yaşanılan kaosa rağmen çözüm mümkündür.

Zamanın akışı içinde, tarihin bugün kendilerine kurtarıcı rolünü biçtiği gençlerimizin başarma azimleri, kurtuluşumuzun müjdecisidir. Bütün vatanseverleri heyecanlandıran ve ümitlendiren, bu genç insanlarımızın ülkemiz için yaptıkları tespitlerin doğruluğudur.

Cumhuriyetimizin ellinci yıllarında dünyaya gelen bu elit insanlar, yirmi birinci yüzyılın en ileri teknolojileri ile hem akrabadırlar hem de onun bir parçasıdırlar. Onlar, bu teknolojinin, insanlığın malı olmasında, bu teknolojilerin üretildiği ülkelerdeki yaşıtları ile yarı moral değerlere ve haklara sahiptirler. Bu aynı zamanda onların malıdır.

Bu teknolojilerin üretildiği ülkelerde, sosyal ve ekonomik yapı ile kültürel yapının bizimle uzaktan yakından hiçbir ilgisi yoktur. Bu, ülkemizin meselelerinin doğru tespiti ve çözümlerin üretilmesi açısından önemlidir.

Tarihin bilinen en eski yerleşim merkezleri üzerinde, bugünkü Batı medeniyetinin doğup geliştiği, ardından, yaklaşık bir yıldır İslam Kültürü ve Medeniyetinin beşiği olmuş bir coğrafyada yaşayan insanlar, dünyanın bir başka bölgesindekilerden şüphesiz farklı olacaklardır. Bu ülkede doğup büyüyen insanımızın, şahsi tercihleri ne olursa olsun, ne Orta Avrupa'daki bir Batılı ne de Orta Doğu'daki bir Doğulu gibi olması mümkündür. Bu ülkede yaşayan insanları, doğru tanıyıp, doğru tespitler yapmadan onların meselelerine çözüm getirmek mümkün değildir.

Ülkemizde, meselelerin çözüm bekleyen milyonlarla, bu meseleleri çözme yetkisinde olanlar, yüzyıllardır, meselelerin tarifi noktasında anlaşamadılar. Bu yüzden çözüm girişimleri, hep başarısızlıka sonuçlandı.

İnsanlığın müşterek malı olan teknolojik gelişmeler, karmaşık gibi görünen meselelerin çözümünü çok basite indirgemiştir. Amansız bir yarış içinde olan teknolojik araştırmalarda, insanlığın geleceğini aydınlatan, hatta dünyayı değiştirebilecek çapta büyük projeler başında veya içinde olan kaç ilim adamı ve teknisyenimiz bulunduğu kanaatindesiniz.

Envanter yapma alışkanlığımız olmadığından veya bu işin önemini kavrayamadığımızdan, insanların olduğu kadar milletimizin en önemli serveti olan bu mübarek insanlardan habersiziz.

Ülkemizle göbek bağı bulunan bu isimsiz kahramanların, ileri teknolojilerin anavatanında yetişen çağdaşlarından çok önemli farklılıkları vardır. Tanımak şansına eriştiğim sınırlı sayıdaki bu isimsiz kahramanların hepsinde gördüğüm müştereklik, bu kültür coğrafyasından aldıkları motifleri kendi projelerine ustalıkla monte etmeleridir.

Bu özellikleri onlara, takım arkadaşlarının asla ulaşamayacakları bir 'artı'yı kazandırmış, onları evrensele yaklaştırmıştır.

Türkiyemiz'de politikada ve ekonomide köklü değişikliklerin arzu edildiği bazı dönemlerde, bu isimsiz kahramanlar hatırlanmış, onlardan istifade etmek düşünülmüştür. Ne var ki, bu deneme dönemlerinde büyük yanlışlar yapılmıştır. Ya gerçek değerlerle sahteleri karıştırılmış, ya çok küçük bir grubun yanlış adamları seçilmiş veya tesadüfen seçilen çok az sayıdaki doğru insan yanlış yerlerde değerlendirilmek istenmiştir. Fakat bu işteki temel yanlışlık, hür ve bağımsız düşünme ve çalışma alışkanlığı olan ve ancak o zaman faydalı olabilecek bu insanlarımızdan, kendimizin çarpık ve değersiz düzensizliğimizin bir parçası olmalarını istememizdir.

Bugün özel ve kamu sektöründe, bir kenara itilmiş, daha doğrusu bugünkü sistemin devre dışı bıraktığı ve devreye girmemeleri için de her türlü tedbiri aldığı, bir derviş sabrı içinde bekleyen gerçek değerlerin, gençlerin envanterini namuslu vatansever bir araştırıcının mutlaka çıkarması gerekiyor.

Türkiye'nin gündemindeki hayati konu, ne ihmal edilen enerji projeleri, ne rejimin teminatı kabul edilen milleti anlamaktaki acizlik, ne de medyadaki tekelleşmenin önlenmesidir.

Bu, yurt içinde ve yurt dışında bulunan isimsiz kahramanlardan oluşmuş bir ordunun, ekonomiden politikaya, parlementodan bürokrasiye, medyadan camiye kadar bütün kurumları ele geçirme projesidir.

Bu proje, zannedildiği kadar hayali değildir. Başarılması ise, zannedildiğinden çok daha kolay olacaktır. Kartondan kaplanların batıl, modası geçmiş manevralarına, onların metotlarına başvurmadığınız ve kendinizin doğru kurallarınızla oynadığınız takdirde, ulaşılması çok daha kolay olacaktır.

Bütün istenen şey, karar vermek ve birlik olmaktır.

BAŞARILI İNSANLARDAN ALTIN ÖĞÜTLER

Her şey tamam, fakat iş uygulamaya gelince ne güzel konuşmalar; ne güzel yazmalar ne güzel okumalar ne güzel düşünmeler ne de yüksek tecrübeler işe yaramayabiliyor. Neden peki? Bu aşamadaki eksiklik ne?

Eksiklik, bunların bir bütün olarak değil de biri veya birkaçının yeterli olacağı düşüncesi ve başarının sadece kendi boyutumuzdaki noksanlıkların giderilmesiyle elde edileceği yanılgısı. Oysa, birilerinin coşkuyu nasıl yakaladığı ve bunun sonucunda nasıl başardığı çoğu kez incelenmez, araştırılmaz.

Başarılı insanların yaşam ve öğütleri kuru birer söz yığını olarak görülür. "O insanlardaki kıvraklığın kaynağı, coşkunun tohumu nereden geliyor?" diye sorulmaz. Doğruluktan, inançtan, cömertlikten, duadan hiçbir zaman ayrı kalmamış olan bu şahsiyetler aslında 'başarı'nın kendisidir; başarıyı görmek isteyen bu insanlara baksın.

Dünyanın gece güneşi Thomas Edison'un şu hikayeyi, etrafındaki kişilere anlattığı söylenir.

Bir Amerikalı ve küçük çocuğu balık tutmak için göle gitmiş. Babaoğul göl kenarına gelince, oltayı göle atıp otele dönmüşler. Bir saat sonra, oltaya balık takılıp takılmadığını görmek için göle gittikleri vakit, dört beş balığın takıldığını görmüşler. Çocuk, "Ben, balıkların oltaya takılacaklarını biliyordum." demiş.

Babası sormuş, "Nereden biliyordun?"

Çocuk cevap vermiş, "Dua ettim de onun için."

Oltayı yeniden hazırlamışlar ve yemek için otele gitmişler. Yemekten sonra göle gittikleri vakit, yine birkaç balığın yakalandığını görmüşler.

Çocuk, "Böyle olacağını ben biliyordum" demiş.

Babası sormuş: "Nereden biliyordun?"

Çocuk, "Dua ettim de onun için." demiş.

Baba-oğul oltayı tekrar göle atmışlar ve otele dönmüşler. Yatmadan önce, göle gidip oltaya baktıkları vakit, bu defa bir balığın bile oltaya takılmadığını görmüşler.

Çocuk, "Ben, oltaya balık gelmeyeceğini biliyordum." demiş.

Babası sormuş: "Nereden biliyordun?"

Çocuk, "Dua etmedim de onun için." demiş.

Babası yine sormuş: "Peki niçin dua etmedin?"

Çocuk şu cevabı vermiş:

"Oltaya yem takmadığını hatırladım da onun için."

EİNSTEİN'DAN BAŞARININ FORMÜLÜ:

$a = x + y + z$

Az düşünen çok konuşur, çok konuşan ortalığı toza dumana katar. Başarıya giden yoluna basamaklarından biri "Çeneni tut!" nasihatidir.

Einstein'a etrafına toplananlar bir gün başarılı olmanın sırrını sormuşlar. Einstein da şöyle cevap vermiş:

"Eğer a, hayatta başarılı olmayı gösterirse, formül şudur: $a = x + y + z$"

"Peki x nedir, y nedir, z nedir?"

"X çalışmayı, y de gezmeyi, eğlenmeyi gösterir."

"Efendim z'yi söylemediniz. Z neyi gösterir?"

Einstein derhal cevap vermiş:

"Çenenizi tutmayı!"

EDİSON: "FİKİRLERİMİN ÇOĞU ONLARI KULLANMASINI BİLMEYENLERİNDİR!"

Edison adına verilen yemekli bir şölende konuşmacılar bu büyük bilim adamına öyle övgüler öyle methiyeler düzmüşler ki, mütevazı Edison artık dayanamamış ve kürsüye çıkıp şöyle konuşmuş.

"Ben, iyi bir süngerim. Ben fikirler emer ve kullanırım. Fikirlerimin büyük bir kısmı onları kullanmasını bilmeyen diğerlerinindir."

ANDREW CARNEGİE: "VAZİFENİZİ YAPINIZ GERİSİ GELİR!"

Dünyanın ünlü "Çelik Kralı" Amerikalı Andrew Carnegie üniversiteye konuşmacı olarak çağırıldığında yaptığı coşkulu konuşmasıyla dakikalarca ayakta alkışlanmıştı.

Konuşmasının bir kısmında şunları söylemişti:

"Gençleri 3 gruba ayırabiliriz. Vazifelerini yapanlar vardır; vazifelerini yaptıklarını iddia edenler vardır. Ve bu iki gruptaki gençlerden çok daha iyi bir üçüncü grup vardır ki, vazifelerini yaptıktan sonra, biraz daha fazlasını yapmak için çalışırlar.

Dünyada büyük sayılan pek çok piyanist var. Ama Padevewski, onların önünde gidiyor, çünkü diğerlerinden biraz daha fazla çalışıyor. Yüzlerce yarış atı var, fakat şöhrete erişenler, diğerlerinden birkaç saniye daha hızlı koşanlardır.

Yelken yarışlarında da öyle. Biraz daha fazla iş yapan kazanır. Bunlar gibi, başarıya ulaşan genç ve yaşlılar, vazifelerini yaptıktan sonra, biraz daha fazlasını yapmakta devam edenlerdir. Söylemek istediğim şu: Vazifenizi ve biraz daha fazlısını yapınız ve geleceğin nasıl tecelli edeceğini düşünmeyiniz, o sizi bulur."

WİLLİAM COLGATE

Sanırım isim yabancı gelmedi. Anımsamamanız mümkün değil.

Kimi kimsesi olmayan Amerikalı bir genç, yalnız kaldığı dünyada düşünür, taşınır, kendisine bir yer edinmek ister. Çünkü geleceğinden kuşkuludur. Bir şeyler yapması gerektiğinin inancına varır. Önce eline geçen dergileri ve kitapları karıştırır. Dünyanın tek yerinin kendi yaşadığı yer olmadığını görür; kendi yaşadığı yer olan Baltimore'da bulunmayan şeylerin başka şehirde de bulunmayacağı önyargısını atar. Ve New York'a doğru yola çıkar. Trenle yaptığı yolculukta bol bol düşünme zamanı bulur. Zaman zaman gözünün altından insanları inceler, ne yapabileceğine karar vermeye çalışır. Dağlık ve ormanlık arazilerden geçerken bir önceki istasyonda trene binen yolculardan biri bu gencin yanına oturur. Yaşlı ve babacan bir insan olan bu adam başarılı bir iş adamıdır. Karşısındaki gence ne iş yaptığını sorar.

"Yapmasını bildiğin şey nedir?"

Genç delikanlı cevap verir:

"Mum ve sabun yapmasını bilmekten başka bir şey bilmiyorum!"

Yaşlı babacan iş adamı gence yaklaşarak şöyle konuşur:

"Evlat, sana bir sır vereyim mi? Söyleyeceklerimi unutma. Yıllar önce başlamış olduğun işin ile ilgili çıkmış kitaplar, dergiler oku. Sonra otur düşün. Şu benim söyleyeceğim son cümleleri düşün: Yapabileceğin en iyi mum ve sabunu yap. Ve Allah'ı da kendine ortak al!"

Genç William Colgate bu öğütleri hiç unutmadı. Hayatına olduğu gibi uyguladı.

Şimdi bütün dünya Colgate diş macunlarını ve sabunlarını kullanıyor.

PROJELERİNİZİ HAFİFE ALMAYIN!

Bazı zamanlar dik kafalı davranmanızda fayda vardır. Bulduğunuz bir şey, yazdığınız bir yazı veya uygulamaya çalıştığınız bir düşünce, bir plan, bir proje dört duvar arasında bazen size içi boşmuş gibi görünebilir. Ya da birileri sizin bu mücadelenizi hafife alabilir; aldırış etmeyin, yolunuzda tam gaz gidin, ancak aklı başında bir iki insandan tavsiye alın, onun dışında her esen rüzgarı ciddiye almayın. İşte bir örnek:

Ünlü mucit Michael Faraday, pratik zekasıyla birçok buluşun sahibidir. Hiç kimsenin etkisinde kalmayarak sadece işine konsantre oldu.

Michael Faraday, icat ettiği dinamoyu İngiltere Başbakanı Benjamin Disraeli'yi gösterdiğinde, Disraeeli bu buluşun şimdiki tüm jeneratörlerin başlangıcı olacağını kestiremeyerek şöyle bir göz attıktan sonra hafife alarak "Bu da ne ki? Ne işe yarar?" diye sordu.

Bunun üzerine Faraday Başbakan'a şöyle cevap verdi: "Sayın Başbakan bir bebek ne ki? Neye yarar?"

GERÇEK BİR YAŞAM ÖYKÜSÜ

13 yaşında çok sevdiği annesini kaybetti. Amerika'nın en bunalımlı anında doğdu. Ailesi İrlanda'dan açlık ve sefalet yüzünden Amerika'ya göç etmişti. Yoksuldu ama evlendi. Yoksulluktan ve ideallerinden dolayı tası tarağı toplayıp tahta arabaya yükleyerek eşi Klara ile birlikte daha büyük şehre göç etti. Yabancı şehirlerde sıkıntılı günler geçirdi. Nihayet Edison'un yanında iş buldu. Detroit şehrindeki Cadillac kasabasında oturdu. Ünlü "Cadillac" otomobillerinin ismi buradan geldi. Otomobil Kralı Henry Ford'tan bahsediyorum. Ömrü boyunca dürüstlükten ve yardımseverlikten ayrılmadı. Şöyle diyor Henry Ford:

"Tek başına ıssız bir adaya düşsen, dünyanın bütün kağıt parası elinde olsa, yine de işine yaramaz. Fakat metelik (metalden geliyor) dediğimiz madeni para başkadır. Madeni paranın değeri vardır. Çünkü nihayet madendir. Böyle bir metalden kendine bir alet, bir şey yapabilirsin. Onun için meteliğini daima sıkı tut. İnsan ne zaman ıssız bir adaya düşeceğini asla bilmez."

Onun, insanlık adına yaptığı yardımlar, harcamalar meşhurdur. Bir defasında, dünyada ızdırap çeken insanlar aklına gelince gözleri yaşararak dudaklarından şu cümleler dökülmüştür.

"Ne yapabiliriz? İnsanlığın bir hiç uğruna telef olmasını nasıl önleyebiliriz? Ben Amerika'da refah içinde yaşarken dünyanın başka yerinde insanların aç olması, ızdıraplı olması, oluk oluk kanlarının akması beni üzüyor, kahrediyor."

HENRY FORD BAŞARININ SIRRINI AÇIKLIYOR;

"BAŞARMAK İSTİYORSAN BAŞLA VE BİTİR!"

İnsanlığa tekerlek giydiren Henry Ford 1863'te Amerika'nın Detroit şehrinde tahta bir kulübede doğdu. Küçük Henry Detroit kıyılarında oynamayı çok severdi. Papatyalar, laleler, kenger otları, altı başlı yoncalar, pırıl pırıl berrak nehir suyunun hemen yanı başında çok güzel bir manzara oluşturuyordu. Yeşilliklere uzanır güzel hayallere dalardı.

"Hayaller insanın umutlarıdır." derler ama bu umutlar için çırpınılmadığı zaman o hayaller boş olur. Çalışmak… Yüzünün akıyla, alnının teriyle, namusuyla, edebiyle çalışmak başarı kapısının tek anahtarı.

Henry Ford tarlada ırgatlık yaptı. Okul yüzü görmedi. Her ne kadar adı 'mühendis' diye geçse de, bu mühendis o zamanın üniversitelerinde yetişme mühendis değil, yaşam üniversitesinde alın teri göz nuru dökerek, türlü sıkıntılara rağmen kendini yetiştirmiş alaylı bir mühen-

dis, hatta o başmühendistir. İngilizce de mühendis "engineer" diye geçer, yani motor tamircisi. O, Edison'un yanı başında çalışacak kadar da profesyonel bir motor tamircisiydi.

Ford yetenekli bir tamirciydi. Çocukluğunda saat tamir ettiği dönemlerde onun için şöyle derlermiş:

"Henry'in yaklaştığını gören her saat, hemen titremeye başlar."

Gençliğinde tamircilikteki marifeti o kadar arttı ki, buna rağmen o hala tamir ettiği saatlerden bir kuruş para almıyordu.

Sık sık buharla çalışan makineleri inceliyordu. Hatta gizlice bir buhar makinesini söktü, dağıttı, inceledi, sonra tekrar taktı. Kulübelerinin arka tarafında bir yerde kendine bir buhar makinesi yaptı. Amacı, araba gibi bir şeyler yapmaktı ama atla değil, makineyle çalışan.

Bir müşteri onun makine tamirciliğindeki yeteneğini şöyle anlatıyordu:

"Karşıma uzun boylu, adaleli bir adam dikildi ve kendini "Ford" diye takdim etti. Biz ona derdimizi anlatırken, o makinenin etrafını dolanıyordu. O ana kadar belki on tane tamirci gelmişti ama hiçbiri tamir edememişti. Ford isimli bu genç, makinenin orasını burasını kurcaladı, makine çalışmaya başladı, şaşırmıştım. Makinenin neresini düzelttiğini sordum, "Ehemmiyetli bir şey değil." dedi. Eline iki dolar sıkıştırdım, çıktı gitti."

Henry Ford bu arada ilk araba yapma çalışmalarını sürdürüyordu. Bir gün gelişmiş bir motor yaptı. Bisikletlerden söktüğü lastiklerin üzerine sırık, onların ön tarafına da dingil, ön dingile de direksiyon için kol takmıştı. Oturma yeri de bisikletten sökülmüştü. Motor arka tekerlekler üzerine yerleştirilmişti.

Motorun ürettiği enerji iki tane kayışla tekerleklere aktarılıyordu. Arabanın freni yoktu, ama bir kol vasıtasıyla kayışları ayrılabiliyordu. Geri geri gidemiyordu. Korna olarak da şoför yerine bir gong bağlamıştı.

1896 yılında ilk otomobil hazırdı. Gerçi Almanya'da Carl Frederich Benz diye bir adam da üç tekerlekli bir otomobil yaptığını söylemişti. Ama bunu zaman gösterecekti, yani otomobilin babasının kim olduğunu. Amerika'da otomobilin babası Henry Ford'tur, bu bir gerçek.

Henry Ford depoda arabayı yapmıştı ama bir şeyi unutmuştu, arabayı depodan dışarı nasıl çıkaracaktı, kapı çok dardı. Hemen arka taraftaki tuğla duvara vurdu kazmayı, kocaman bir yarık açtı; ön koltuğa oturdu, motoru uzun bir ip vasıtasıyla çalıştırdı. Araba hart hurt ederek Detroit sokaklarına fırladı. Halk bu hilkat garibesine ucube görmüş gibi ağzı açık bakakaldı.

Araba taşların üzerinden sekerek, patırdayıp öksürerek, gele gele Edison'un tamir atölyesinin önünde durdu. Subaplardan birinin yayı kırılmıştı. Hemen Edison'un tamir atölyesinden bir yay aldı, taktı. Tekrar yoluna devam edip, şimdi otomobil sanayinin başkenti kabul edilen Detroit sokaklarında tur atarak evine döndü.

Artık herkes Henry Ford'un arabasını tanımıştı. Bunu geliştirmek istedi. Yaptı da. Edison'un şirketindeki işinden ayrılarak bütün gününü arabayı geliştirmeye verdi. Bu arada temizliğe giden eşinin kazancıyla geçiniyorlardı. Aylarca gece gündüz çalıştı. Ama gerçekten çalışmasının karşılığını aldı Ford. Bu gelişmiş arabayla taşınan ilk yolcu bir gazeteci oldu, tabi ki tanıtım amacıyla.

1900 yılının soğuk bir gününde Ford'un arabasıyla yaptığı yolculuğu o gazeteci şöyle anlatıyordu:

"12 kilometre hızla fırlayıp uçtuk adeta, dondum kaldım. Böyle bir şeyle ilk defa karşılaşıyordum"

Ford, hızı saatte 40 kilometreye çıkarınca, gazeteci arkadaş inmek için yalvarmaya başlamış fakat Ford inatla, "Öyle şey olmaz! Hiç tehlike yok bunda! Şimdi size arabayı ne kadar çabuk durduracağımı ispat edeceğim."

"Evet!" diyor gazeteci, "Durdurmuştu arabayı, ama nasıl? Öne doğru fırlamaktan kendimi zor tuttum. Derin bir nefes aldım. Ben indim o yoluna devam etti; yanımdan bir fırlayış fırladım, boğadan kaçan kediydi sanki!"

1968'de Ford fabrikası henüz 5 yaşındayken, en kuvvetli tekelci firmalardan beş kat otomobil satıyordu. Ford'un yaptığı lastikler 15.000 kilometreden fazla yol kat edebiliyordu.

Dünyadaki ilk "En uzun otomobil yarışı"nı Henry Ford'un tasarladığı otomobil kazandı. Yolun uzunluğu Atlantik kıyılarından Pasifik kıyılarına kadar, tam tamına 6 bin 500 kilometre idi.

Henry Ford'un ilk zamanlarda ürettiği iskelet gibi otomobile halk "Teneke Lizzy" ismini takmıştı. Şimdi ise, "Teneke Lizzy kibarlaşmış Elisabeth olmuş." diyorlardı.

Henry Ford'un otomobil üretim rakamları yıldan yıla artıyordu. 1910 yılında 18 bin 600, 1911'de 34 bin 500, 1912'de 78 bin 500, 1913'de 168 bin 000 otomobil üretilmişti. 1915'e gelindiğinde ise 500 bin otomobil üretildi. Bu rakam dünyada bir rekordu. Daha arkası var: 1920'de 15 milyon üretim yaptı. Artık bunların arasında kamyon, traktör ve otobüsler de vardı.

Bir hiçken yüreğiyle, azmiyle, çalışkanlığıyla, dürüstlüğüyle, merhametiyle dünyanın en zengin adamı olan Henry Ford, insanlığa sadece ekonomik yönden değil, siyasal ve sosyal yönden de faydalı oldu.

Birinci Dünya Savaşı başladığı zaman Amerika, ekonomik yönden eksikliklerini tamamen gidermiş, zirveye çıkmış bir ülkeydi. Çalışma dünyasında işçilere ilk "çocuk yardımı", hatta "otomobil yardımı" gibi yenilikleri getiren Henry Ford'tur. Bu yüzden de diğer sermaye sahipleri tarafından düşman gibi görülmüştür. Hatta başka ülkelere sattığı otomobillerin fiyatlarını insanlığa faydalı olusun diye yarı yarıya düşürüyordu.

HENRY FORD'UN BAŞARISI NEREDEN GELİYOR?

Ford, yükselişinde çocukluk yıllarının büyük etkisi olduğunu söyleyerek anılarında şunları yazmıştır:

"O zaman çocukların bugün olduğu gibi hazır oyuncakları yoktu. Oyuncaklar evde yapılırdı. Çocukluğumun en unutulmaz hatırası, şehre giderken bir "Lokomobil" yani silindir görmem olmuştur.

İkinci önemli bir hatıram da bir saat sahibi olmamdı. O zaman 12 yaşında idim. Lokomobilde bir adam ayakta durmuş kömürü kürekliyor, buharı yaralayarak arabayı kullanıyordu. Biz arabamızla geçerken

yol vermek için durmuştu. Tabi arabamız at arabasıydı. Beygirleri süren babamın niyetimi anlamasına vakit kalmadan arabadan atladım ve makineyi kullanan adamla konuşmaya başladım. Bu adam bana istediğim bütün bilgileri vermiş ve makineyi göstermişti.

Beni otomobil yapmaya zorlayan, gördüğüm tahtadan yapılma bu ilkel araba olmuştu. Onun örneklerini yapmaya çabalamış, birkaç sene sonra bir tane yapmayı başarmıştım, güzelce yürüyordu. Arabamızla köyden şehre indiğimiz zaman daima ceplerime somunlu vidalar, somun döşekleri ve buna benzer birçok makine parçaları doldurur getirirdim.

Çok defa da kırılmış bir saat taşır ve tamir için uğraşırdım. 13 yaşımda iken bir saati oldukça iyi tamir etmeyi başarmıştım. 15 yaşıma vardığım zaman her çeşit saatin, her türlü tamirini yapabilecek bir kabiliyet kazanmıştım. Kullandığım alet ve malzeme pek kaba saba şeylerdi. Bir şeyi veya bir aleti bozup, tekrar yapmakla elde edilen bilgi, başka hiçbir şeyle ölçülemez.

Her şeyin nasıl yapılmış olduğu kitaplardan öğrenilemez. İyi bir makineci her türlü makinenin nasıl yapılmış olduğunu bilmek zorundadır. Bir yazar için kitap ne ise bir makineci için de alet ve makine odur. Makineyi karıştırır, uğraşırken birtakım fikirler bulurdum. Zeka sahibi bir insan ise bu fikirleri geliştirerek mükemmelleşir."

Henry Ford, kafasına koyduğu bir işi yapmak istediğinde bu işe her yönüyle odaklanırdı. Gördüğü tüm malzemeler ona, yapacağı iş hakkında ilham olurdu. Bazı günler bütün geceyi motorların çalışma sistemi hakkında düşüncelerle geçiren Ford, bu arada, hayalinde canlandırdığı en küçük şeyi hemen kağıda çizerdi. Kafasında uzun zamandır tasarladığı plan, günden güne demir, çelik, tahta ve kablodan ibaret bir makine haline geçiyordu. Otomobilin tekerleklerini, bisiklet tekerleklerinden yapmıştı. Makinenin silindirini Edison'un fabrikasından almış olduğu bir havagazı borusuyla monte etmişti.

Henry Ford'un yıllardan beri geceleri bile otomobiliyle uğraştığını gören komşuları ona artık deli demeye başlamışlardı. Ona inanan bir tek karısıydı. Hiç durmadan, uykusuz 48 saat çalıştığı olmuştur.

Henry Ford, gençliğinde bir sabah erkenden kalkarak baba ocağından ayrılma kararı almış.

Çok uzaklara gitmek istemiş. O, yüreğinden gelen sese kulak vermiş. Yaklaşık 15 kilometre yaya yürüyerek bugün otomobil endüstrisinin merkezi olan Detroit şehrine ulaştığında içine bir kuşku düşmüş. Ne hissettiklerini kendisi şöyle anlatıyor:

"Hayatımın en heyecanlı günü o gündür. Yolda hem ağlıyor, hem yürüyordum. Birkaç kere geriye dönmeye karar verdim fakat içimden bir ses geliyordu, "Ford! Korkma, yürü!"

Babası Ford'un arkasından çok üzülmüştü. Fakat bir taraftan da oğluna inanıyordu. Zaten bu iki inanç yani anne babasının inancı ve karısının inancı Ford'u akıl almaz başarılara taşımıştır.

GÖLGELERLE UĞRAŞMAYIN! GÖLGELERİNİZİ TAKİP ETMEYİN!

'Uygulama' sahasında, 'herkes gibi düşünme' , 'herkes gibi yapma' alışkanlığı herkese ait bir alışkanlıktır. Oysa şu an siz bu kitabı okuyorsanız, herkesten farklı olma basamağına adım atmışsınız demektir. O halde diğerlerinden farklı olmak istemeyenlerin sayıca çok olduğu toplumumuzda siz bunun tam tersini yapın ki, herkesin kalabalığından sıyrılasınız. İngiliz düşünür ve iktisatçı John Stuart Mill farklı olmanın öneminden bahsederken şöyle diyor:

"İnsanların önündeki en büyük tehlike, diğerlerinden farklı olmak istemeyenlerin sayısının çok az olduğudur."

Akıntıya kürek çekmenin gerektiği anlar vardır. Siz bu anı hissedersiniz. Böyle durumlarda inat etmemeniz belki size büyük kayıplara neden olacaktır. Gerçek başarıya ulaşmak istiyorsanız gölgenizi takip etmekten vazgeçiniz. Gölgeniz çoğu kez sizi yanıltır.

Çünkü sahip olduğunuz gölgeniz size ait değildir; o, çevrenizdeki maddelerin tamamen bir yanılgısıdır; tepenizdeki veya yanı başınızdaki ışığın canı nereye isterse gölgenizi oraya yönlendirir. O halde ışık da siz olun, gölge de.

Büyük liderler, iş adamları, ünlü bilginler, ünlü yazarlar gölgelerinin arkasından gitmemişlerdir; gölgelerini arkalarından sürüklemişlerdir.

Maalesef günümüzde insanlarımızın çoğu asıl meselelerle uğraşmak yerine gölge oyunlarıyla uğraşıyor, onlara merak salıyor. Bir zamanlar kekeme olan fakat gayreti ve azmiyle dünyanın bir numaralı hatipleri arasına giren Yunanistanlı büyük hatip Demosten, toplumun kendi asıl meseleleri üzerinde durmayıp, giriştikleri işlerde hep başarısız olduklarını görüp meydan nutukları düzenlermiş.

Fakat insanlar pek ilgi göstermezmiş. Bunun üzerine bir gün birçok insanı etrafına toplayıp, "Bir dakika dinleyin! Sizlere neden başarılı olmadığınızın sırrını vereceğim!" demiş. Halk kalabalıklaşmış, "Haydi anlat o halde!" demişler.

Demosten başlamış anlatmaya:

"Bir adam, evindeki eşyasını bir diğer köye götürmesi için bir eşek kiraladı. Sahibi de, eşeği ile birlikte gideceğini söyledi. Eşeğin işi bitince, hayvanı geri getirecekti. Öğle üzeri, yemek için mola verildi.

Güneş yakarcasına kızgınlaşmıştı. Eşeği kiralayan, hayvanının gölgesine uzanarak dinlenmeyi arzu etti. Fakat eşeğin sahibi, "Olmaz!" dedi, "Sen sadece eşeği kiraladın, gölgesini değil. Eşeğin gölgesinde ben dinleneceğim."

Eşeği kiralayan adam bu işe itiraz etti:

"Ne diyorsun sen? Öyle şey mi olur! Bu eşeği ben her şeyiyle birlikte kiraladım. O halde eşeğin gölgesinde dinlenmek benim hakkımdır."

Demosten, hikayenin tam burasında durdu ve kürsüden ayrılmak için hareket etti. Fakat dinleyiciler hep bir ağızdan öyküye devam etmesini, eşeğin gölgesinin kimin üzerinde kaldığını söylemesini istediler.

Bu ünlü büyük hatip bunun üzerine bağırarak şöyle dedi:

"Siz ne aptal insanlarsınız! Sizi çok yakından ilgilendiren kendi hayati meseleleriniz üzerinde düşünmeyi, konuşmayı ve dinlemeyi istemiyorsunuz ama bir eşeğin gölgesiyle ilgileniyorsunuz!"

"UYGULA!" KOMUTUNDA 5 ÖNEMLİ SORU

■ Yaptığın en iyi iş ne?

Şu an yaptığınız en iyi iş, bu soruya en iyi cevabı verebilmek olsun. Hiç düşündünüz mü? Siz severek, en iyi bir şekilde hangi işe yatkınsınız? Belki de şu an yanlış iştesiniz. Sizin olmanız gereken bir işin başında hiç de ehil olmayan birileri yüksek maaşla çalışıyor olabilir. Kendinizi keşfedin, çözün.

Başarılı insanlar sizden ne daha zekiler ne de daha yetenekli; onlar sadece ait oldukları işte çalışıyorlar. Ve de aslında sınırlı olan zeka ve yeteneklerini en iyi şekilde kullanma yollarını keşfetmişler.

Çalışma hayatındaki çoğu insan asıl yeteneklerini sergileyecekleri işlerde çalışmadıkları için mutsuzlar, verimsizler ve robot gibi bir günlük hayat yaşamaktadırlar. İşe yaramıyor olmanın getirdiği psikolojik etkiyle bu insanlar, hep arayış içerisinde olmuştur. Bu arayışta birazcık fazla ısrarlı olanlar kabuklarını yırtarak mutlu ve geniş bir hayata geçmişlerdir. Öyleyse siz de eğer mutsuz ve verimsiz olduğunuza inanıyorsanız vakit varken uygulama sahanızı değiştiriniz.

■ İyi bir plan yaptınız mı?

Sınırlarınızın ne olduğunu bilin. Size göre uygulanabilirlik özelliği olan işlerdeki planlamadan bahsediyoruz. Planların da uygulanabilir olması gerekiyor. Elbetteki yeteneğinize ait işlere yöneldikten sonra hatalarınız olacaktır fakat planlarınız sizin sınırlarınızı aşıyorsa "Neden başaramıyorum?" diye oturup ağlamayın.

Sizi yine kat kat mutlu edecek başarılar önünüzde duruyorken ve bunların uygulanabilirlik özellikleri de varken siz, daha henüz bunları yapmadan sizi aşan zorlayıcı planları gerçekleştirme mücadelesi içerisine giriyorsanız bunun adı idealistlik değil, boşa harcanan emektir.

Planlama yaparken mesleğinizi çok yönlü düşünün. Eğer doktorsanız sizin göreviniz sadece insanları tedavi etmek mi? İyi düşünün!

Eğer öğretmenseniz sizin göreviniz sadece sınıfa girip ders anlatmak mı? İyi düşünün! Eğer avukatsanız, sizin göreviniz sadece mahkemede duruşmalara girmek mi? İyi düşünün! Eğer inşaatçıysanız sizin göreviniz sadece harç karmak mı, tuğla taşımak mı, duvar örmek mi, demir eğirmek mi veya proje çizip imzalamak mı? İyi düşünün! Eğer işsizseniz siniz göreviniz oturup ağlamak mı? İyi düşünün!

Çok iyi olduğunuz alanlarda tahmin ettiğinizden daha fazla başarılı olduğunuzu görüp şaşıracaksınız. Zayıf olduğunuzu hissettiğiniz alanlarda ise hiç başarı arayıp zaman ve emek kaybetmeyin.

■ Önceliklerinizi belirlediniz mi?

Günlük hayatta herkes her konu için çok şey vaat eder, oysa siz kendi vaatlerinize yani deyim yerindeyse kendi kendinize verdiğiniz vaatlere bakın.

Hayattaki önceliklerniz nelerdir? Bunlardan hangisini en ön sırada tutuyorsunuz? Hiç düşündünüz mü? Eğer bekarsanız ve 25 ile 35 yaş arasındaysanız önceliğiniz evlilik mi, yoksa tam gaz iş hayatı mı? Önceliklerinizi "Uygula!" komutunda gerçekleştirirken elde ettiğiniz sonuçları mutlaka gözden geçiriniz. Bir şeyler yapmak isteyip de içinizden gelmiyorsa benimsediğiniz bir sebebiniz olmadığı içindir. Öyleyse öncelikleriniz mutlaka olsun. Eğer ki "Evlilik benim sahamdaki çalışma verimimi artırır" diyorsanız, öyleyse önceliğiniz evlilik olsun.

■ Okumayı, düşünmeyi, tecrübe etmeyi ve öğrenmeyi sürdürüyor musunuz?

Burası çok önemli. OKU! DÜŞÜN!, UYGULA!, NETİCELENDİR! İç içe girmiş haklardır.

"Uygula!" komutundaysanız okumayı, düşünmeyi, tecrübe etmeyi ve öğrenmeyi hala devam ettiriyor olmanız gerekir. Tersi bir durum sabırsızlıktır, oysa her işin başı sabırdır.

İşinizi veya başarmayı amaçladığınız şeyi 'huzur' olarak görün; onu bir yük, ağır bir sorumluluk olarak görmeyin. Şu halde yapılan ve yapılacak tüm işleri bir bütün olarak düşünerek, yaşamınız devam ettiği sürece bunları devam ettirin. Amaçlarınızı, zaten yapılması gereken hareket ve süreçler olarak görün.

■ Tanıdıklarınızın farkında mısınız?

Yaşamımızda kaçınılmaz olarak tanıdığımız kişiler vardır. Bunları iyi ayırt etmemiz gerekir. Çünkü istikbalimizde, kariyerimizde zararlı veya faydalı olacak çok büyük rolleri vardır. Kimi tanıdıklarımız başarılarımızı engeller, belki de hayatımızı perişan eder; kimi tanıdıklarımız ise bizi başarıya yönlendirir, bize moral verir, pozitif enerji verir, bizi cesaretlendirirler.

Çok başarılı bir iş adamı, tanıdığı bir insanı sürekli yanında taşırmış, nereye gitse onu da götürürmüş. Sormuşlar bir gün bu iş adamına, "Efendim, yanınızdaki filanca kişi hiçbir şey yapmıyor, sadece siz nereye gitseniz sizinle birlikte geliyor. Ona çok hürmet gösteriyorsunuz, iyi de para veriyorsunuz. Bunun sebebi nedir?"

"Onun, benim yanımdaki varlığı yeter. Bana pozitif enerji veriyor. Vefalı ve vicdanlı bir insan olduğuna da bütün kalbimle inanıyorum. Ben bugün her şeyimi kaybetsem yine benimle birlikte olur."

Size olumlu enerji yayan insanların kıymetini bilin; sizin arkadaş zannettiğiniz negatif tanıdıklarınızın da farkında olarak dikkat edin. Sizin, bir tanıdığınızın gözünde ifadeniz, hatırınız, itibarınız var mı? Eğer yoksa o insanla ne diye hala muhatap olacaksınız ki?

Yaşamınızda üç tür tanıdıklar vardır:

1) Zararlı Tanıdıklar
2) Yararlı Tanıdıklar
3) Yararlı/Zararlı Tanıdıklar (Ailemiz)

Zararlı tanıdıklar, bulunduğunuz seviyeden aşağılara düşmenize sebep olur. Her fırsatta sizin önünüzü tıkarlar. Moralmen enerjinizin kaybolmasına yol açarlar.

Yararlı tanıdıklar, başarı yolunda ilerlemenizde yardımcı olurlar. Sizi geriye değil ileriye iterler, sizin için moral kaynağı olurlar. Akraba veya aileniz olmadıkları halde onların yanında kendinizi rahat hissedersiniz, nazınız geçecek içten konuşmalar yapabilirsiniz; onlar sizin ifade fırsatlarınızdır. Bu insanların kıymetini biliniz.

Yararlı-zararlı tanıdıklar, kendi ailenizden olan kişilerdir. Bu, kardeşimiz de olabilir, ağabeyimiz de, eşimiz de olabilir amcamız da. Her kim olursa olsun, bizi iyi ve güzel işler yapmaktan alıkoymalarına asla izin vermemeliyiz.

Gerektiğinde bu kişiler de yararlı veya zararlı unsur haline gelebiliyor. Nerede yararlı ve nerede zararlı durum oluşturdukları iyi bilinmeli, onlarla kendi aramıza o düzeyde bir mesafe konulmalıdır. Bu, samimiyetsizlik gibi anlaşılmamalıdır. Halbuki üzerimize düşen akrabalık sorumluluklarını da yerine getirmek gerektiğinin bilinci de taşınmalıdır.

KARŞILAŞACAĞINIZ ZORLUKLARA HAZIR MISINIZ?

Her şey çok güzel giderken, insanın kendini çok iyi hissetmesi kolaydır. Oysa yaşamak, aksiliklerle, zorluklarla birlikte yaşamaktır. "Hayat zordur, aksidir." demek istemiyoruz, fakat felaketlerin de olabileceğini ve bunlara hazırlıklı olmamız gerektiğini söylüyoruz.

Çoğumuz rakibi düşman gibi görürüz; oysa rakip bizim rahibimiz olması gerekir, onlar bizim hızımız, hatalarımızın tamircisi ve bizi başarıya taşıyan tatlı deli rüzgarlardır. Rakiplerimizi zorluk olarak gördüğümüz an sırtımızı yere getirirler.

Zaman ve enerjinizi, başkalarının size yaptıklarını onlara ödetmek için harcıyorsanız başarılı olmanız mümkün değildir. Hiçbir zaman ve hiçbir şekilde zorluklara karşı intikam hissi beslemeyin. Bu, ancak Tanrı'ya aittir. Buna rağmen en can alıcı kötülük ve zorluklarda dahi sabırlıdır.

Zorluklarınızı ikiziniz gibi görün ve onların önünüzde duran birer fırsatlar olduğunu unutmayın. Napolyon, "Tüm başarımı ve zaferlerimi geçmişte çektiğim acı ve ızdıraplarıma borçluyum" derken bir gerçeği vurgulamak istemiştir.

"Beyhude ve boş yaşamaktansa, zorluklar içerisinde tadacağım başarıları yeğlerim." sözü bize yaşamda şefkat ve iyiliğin zorluklardan üstün tutulması gerektiğini anlatmıyor mu? Amerikalı kadın şair Emily Dickenson bunu mısralara dökerek şöyle ifade etmiş:

Eğer durdurabilirsem acımasını bir kalbin

Yaşamış olmayacağım beyhude.

Eğer hafifletebilirsem ızdırabını bir hayatın,

Veya acısını bir ağrının;

Veya koyabilirsem tekrar yuvasına,

Baygın ve halsiz bir serçeyi,

Yaşamış olmayacağım beyhude.

Başarı yolculuğuna birlikte çıkmış insanlar yokuş yukarı gitmenin zor olduğunu bilirler ama bir şeyi daha bilirler, en güzel manzaralar yokuş yukarı çıkılan yerlerde gizlidir. O halde;

Şu soruya nasıl cevap verirdiniz?

SORU: Eğer dünya birdenbire simsiyah karanlığa bürünseydi ne yapardınız?

CEVAP 1 = Hemen Allah'a yalvarır cennetin kapısını açmasını isterdim.

CEVAP 2 = Kadere boyun eğerdim.

CEVAP 3 = Karanlıkta nasıl yaşayacağımı öğrenmeye çalışırdım.

İlk iki cevap oturup ağlamaktır. Üçüncü cevap ise zorluğun üzerine gitmektir. Siz hangisini tercih edersiniz? Yani size hangisi daha tatlı ve daha mantıklı geliyor?

TORNACILIKTAN ÇİĞ KÖFTE KRALLIĞINA

Yıllar yılı yaptığı tornacılık artık onun için çekilmez bir hal almıştı. Evet, bu işi 15 yıl yapmıştı ama bundan sonra yorumcu olmaya başlamıştı. İçindeki baskın yeteneğin çığlıklarına kulak verdi. "Ben tornacılığın dışında şu işi yapacağıma inanıyorum." dedi. Ve arkası geldi.

Şimdi onun çiğ köftelerini her gün 1000 kişi yiyor. 1500 metrekare arazi üzerindeki üretim tesislerinden tutun da İstanbul'un bir çok semtinde şubeleri var. Sosyetenin mekanı Etiler de bu şubelerden biri.

Elbetteki Ahmet Usta'nın bu seviyeye gelmesi kolay olmamış. "Uygula!" komutundaki kararlılığını sürdürmüş, okudukları ve düşündükleriyle birlikte harekete geçerek amacını neticelendirmiş. Okumak derken, elbetteki kitap karıştırmış Ahmet Usta. Hatta çiğ köftenin 4 bin yıllık bir geçmişi olduğunu onun bilgilerinden öğreniyoruz:

"Çiğ köftenin doğuş öyküsü, Hz. İbrahim dönemine dayanıyor. Hz. İbrahim, devrin kralı Nemrut'un putlarını kırarak, onu Allah'ın varlığına inanmaya davet edince Nemrut öfkelenir ve Hz. İbrahim'in ateşe atılmasını emreder. Böylece büyük bir ateş yakmak üzere yöredeki bütün odunlar toplanır. Nemrut evlerde ateş yakmayı da yasaklar. Halk ateş yakmadan nasıl yemek yapacağını düşünür durur. Bir Urfalı avcı, avladığı ceylanı eve getirerek hanımından yemek yapmasını ister. Ama çevrede toplanacak bir tek dal odun dahi kalmamıştır. Avcı çoluk çocuğun aç kalmaması için hanımından bir çare bulmasını ister. Bunun üzerine kadın, ceylanın budundan yağsız et çıkararak bir taş üzerinde başka bir taşla döverek ezmeye başlar. Sonra ezilmiş eti bulgur, biber ve tuzla karıştırarak yoğurur, bahçesinden topladığı yeşil soğan ve maydanozla karıştırarak sofraya getirir."

"Ahmet Usta" şu an Türkiye'de bir marka, Amerika'ya ve Avrupa'ya şimdiden köprü atmış kendi sahasında dev bir marka.

AHMET USTA BAŞARI ÖYKÜSÜNÜ ANLATIYOR

"1952 yılında Elazığ'da doğdum. Küçük yaşlardan beri çiğ köfte yapardım, ama öylesine. Çiğ köfte yoğurur, arkadaş ve akrabalarla birlikte yerdik. Bu işten bir gün para kazanma umudum vardı. Ama çiğ köfte fabrikası kuracağımı hayal bile edemezdim, hatta bu kadar büyüyeceğimi bile.

Elazığ Sanayi Sitesi'nde 15 yıl tornacılık yaptım. Bir gün bu işin beni çok yorduğunu fark ettim. Kafamdaki hayalleri gerçekleştirmek ve çocuklarımın daha iyi eğitim almalarını sağlamak için bütün tezgahlarımı sattım. 1994 yılında İstanbul'a ağabeylerimin yanıma geldim. Herkes benim çiğ köfte hayallerime karşıydı. Bu baskı yüzünden hemen bu işe atılamadım. İki yıla yakın kontörlü telefon dükkanı işlettim.

Kendi evime çıkıp, ağabeylerimin, "Olmaz, yapamazsın!" şeklindeki psikolojik baskılarından kurtulunca küçük, eski bir Anadol kamyonet aldım. Oğlum Fatih ile birlikte, dükkan açmaya cesaret edemeyeceğim için büfeye çevirdiğimiz kamyonette çiğ köfte yapıp satmaya başladık. İşler iyi gidince içime mutluluk ve coşku geldi.

Ben bu işe başlarken istek ve coşkuyla başladım. Hem olumlu düşündüm. "Yapamam. Yapamazsam ne olur?" gibi olumsuz düşüncelere kapılmadım. İşlerim bu yüzden çok güzel oldu. Tabi bu arada işimi ciddiye aldım. "En iyisini ben yapmalıyım" dedim. Sonra arkası geldi.

İlk dükkanımı Avcılar'da açtım. Sonra Etiler Nispetiye Caddesi'nde faaliyete geçtim. Sosyete tarafından müthiş bir ilgi gördüm. Kilometrelerce uzaktan bana çiğ köfte yemeye geliyorlardı, halen de geliyorlar. Burada ilgi çok büyük olunca 24 saat hizmet verdik.

Şimdi tanınan ulusal bir markayız. Uluslararası marka olma yolunda hızla ilerliyoruz. Hedefimiz Amerika ve Avrupa. Uluslararası üne kavuşmuş, örneğin suşi gibi yemeklerin yerine alternatif olarak dünyaya çiğ köfte sunacağız. 1500 metrekare alan üzerine kurulu dev üretim tesislerimizde gece geç saatlere kadar ben de personelle beraber çiğ köfte yoğuruyorum.

Şimdi ISO kalite belgemiz de var. Uluslararası standartlara uygunuz. Para kazanacağım içime doğuyordu. Çünkü ben hayatta hep olumlu oldum. Olaylara negatif bakmadım. Fakat bu kadar da yükselebileceğimi tahmin etmiyordum. Harcadığım emek ve istek sonucu elde ettiğim başarı bütün aile için sürpriz oldu.

Çiğ köfte de uyguladığım kendime has formülüm var. İnsan isterse bir şeyi başarabilir. Ben onu tecrübe ettim. Yeter ki istek ve olumluluk olsun. Bir de içinizdeki baskın yeteneğe kulak verin.

Şu an Amerika'da, Kanada'da, Avrupa'da piyasa araştırması yapıyorum. Gidişat çok olumlu. Ümitliyim. Başaracağız. Suşi'nin, hamburger'in pabucunu dama atacağız.

Alanında başarılı olmak isteyenlere söyleyecek çok şeylerim var."

VEHBİ KOÇ'TAN BAŞARMAK İSTEYENLERE ALTIN GİBİ ÖĞÜTLER

Vereceğim öğütleri ve göstereceğim gerçekleri çalışma hayatınızda göz önünde bulundurursanız yararlı olduğumu düşünerek sevinç duyacağım.

Ailenizi seviniz ve sayınız!

Ailenize daima sevgi ve saygı gösterin. Birçok sıkıntılara katlanarak sizleri yetiştiren ana ve babanızın her zaman hayır duasını alınız, her görüşte ellerini öpmeyi unutmayınız. Onların sizden beklediği tek şey güler yüz, sevgi ve saygıdır.

Çok çalışınız!

Hayatta başarılı olmuş birçok büyük adamın nasıl yetiştiğini inceledim. Başarılı olmalarının başlıca sırrı çalışmak. Çalışmadan hiçbir işte başarı kazanılamaz.

İyi okuyunuz!

Başarılı olmanız için iyi bir okuma şarttır. Bu devirde kim iyi okur, kim iyi çalışırsa o başarılı olacaktır. Bu inancı genç yaşta iyice benimseyin, öğreniminiz sırasında yazı makinesinde yazmayı, başta İngilizce olmak üzere uluslararası dilerden birini öğrenmeyi ihmal etmeyin. Hayata atılır atılmaz otomobil kullanmayı öğrenin. Otomobili lüks için değil, size zaman kazandırması bakımından tavsiye ediyorum. Hangi memlekette olursanız olunuz, zamanı değerlendirmek ve işinizi daha kısa zamanda bitirmek için bunların bir arada olması gerekir.

Ciddi ve bilgili olunuz!

Hangi işte olursanız olun, toplantılara her zaman hazırlıklı gidin. Bir toplantı hangi konu ile ilgili ise o konuda okuyun, hazırlanın ve toplantıda görüşünüzü iyi savunabilmek için bunun şart olduğunu iyice bilin. Bilgili olarak yapacağınız konuşmalarla, toplantıya katılanların dikkatini çeker ve yükselirsiniz.

Karşılaştığım yüksek kademedeki yöneticiler toplantılarda her zaman sakin ve rahat konuşan insanlardır. Toplantılarda sade ve öz, içten konuşun, karşınızdakileri yormayın.

Eğer bir toplantıda görüşülecek konu hakkında bilginiz yoksa ve ilk defa katılıyorsanız, ne olursa olsun konuşayım diye söz almayın.

Randevularınıza dikkat ediniz!

Randevularınıza çok dikkat ediniz. Başarılı bir iş adamına, "Başarının sırrı nedir?" diye sormuşlar, "Randevularıma beş dakika evvel gitmektir" cevabını vermiş. Eğer olağanüstü bir sebeple gecikecekseniz en kısa zamanda haber verin, bekleyenleri sinirlendirmeyin.

İş saatlerinin boşa kaybedilecek tek bir dakikası yoktur. İyi bir iş adamı hangi saatlerde çalışacağını, hangi saatlerde toplantılar yapacağını, hangi saatlerde misafir kabul edeceğini hesaplar, ona göre bir plan yaparak bunları düzenler, saatlerini yazar.

Artık bu devirde randevu almadan bir misafirin gelmesi düşünülemez. Yine de bizde hala randevu almadan gelen misafirler vardır.

Bu misafir biraz hatırlı, gönüllü ise siz işinizi bir yana bırakıp güler yüz göstermek, kahve, sigara ikram etmek, kalkıncaya kadar ona zamanınızı vermek zorundasınız. Bu haller beni çok sıkar.

Onun için randevusuz bir yere gitmem ve karşımdakinin zamanını alacak boş laf konuşmadan hangi amaçla randevuyu almışsam o işi konuşur ve derhal ayrılırım.

Sosyal sorunlarla ilgileniniz!

İşlerinizi aksatmayacak şekilde ülkenin sosyal meseleleri ile ilgilenmeniz şarttır. Her şeyi devletten beklemek yanlıştır. Çok önemli sosyal sorunlarımız vardır. Bu sorunlarda hükümetlere yardımcı ve topluma yararlı olmak gerekir. Ne olursanız olun, topluma yararı dokunmayan insanlara iyi gözle bakılmaz.

Aslında III. Dünya Savaşı başlamış durumdadır. İleri giden teknik karşısında hiçbir ulus atom bombası ile savaşmak cesaretini gösteremeyecektir. Bunun en büyük örneği Vietnam Savaşı'dır. Sekiz yıl uğraşan 146 milyar dolar harcayan, 46 bin kişilik bir kayıp veren Amerika atom kullanamamıştır. Bence 111. Dünya Savaşı ekonomik ve sosyal alanlarda başlamıştır ve devam edecektir.

Bugün dünya demokrasi ile komünizm arasında bir yol aramaktadır. Bu yolu buluncaya kadar her ülkede çeşitli sosyal sorunlar ortaya çıkacaktır.

Gençlere tavsiyem, Türkiye'nin bu büyük savaştan, ayakta durarak sağlam çıkabilmesi için kendilerine düşen görevleri yerine getirmeleridir.

"İş yapayım, en büyük parayı, en büyük kazancı ben alayım, az vergi vereyim, kabuğuma çekilip ülkenin hiçbir sorunuyla uğraşmayayım." düşüncesinin zamanı geçmiştir. Ülkesini seven, özgürlük içinde yaşamak isteyen bir işadamı çok çalışacak, yeni iş olanakları yaratacak, kazancına göre vergisini tam verecek, ülkenin sosyal sorunları ile çok yakından ilgilenecek, kısaca sosyal adaletin sağlanmasında en büyük yardımcı olacaktır.

Mesleğinize sevgi ve sabırla sarılınız!

Birden bire yükselme hevesine düşmeyiniz. Hangi alanda olursanız

olunuz yükselme kademe kademe olmalı. Böylece hem iyi yetişir, hem de üzerinize aldığınız görevlerde başarılı olursunuz. Birden yükselme hevesine kapılıp çok yer değiştiren insanların başarı kazanmaları çok az görülmüştür.

Sevdiğiniz mesleği seçiniz!

Başarılı olmak için sevdiğiniz mesleği seçin. Başarıda meslek sevgisinin çok büyük rolü vardır.

Kararlarınız üzerinde düşününüz!

Sinirlendiğiniz zaman gerek kendinizden aşağı, gerek yukarı kademede bulunanlara veya iş yaptığınız kuruluşlara yazdığınız mektupları derhal göndermeyiniz. İşin önemine göre 12, 24 veya 48 saat sonra bir defa daha okuyup gönderiniz.

Ben sinirlendiğim zaman yazdığım mektupları saatler geçtikten sonra birkaç defa değiştirdiğimi hatırlıyorum.

Daima azimle hareket edin ve işi kazanmaya çalışın. Bir işte dayanmayı öğrenin. İşlerinizde çabuk kararlar almayın.

Her zaman dürüst ve saygılı olunuz!

Şurada burada işittiklerinizle bir insan hakkında derhal iyi veya kötü diye karar vermeyin.

Hakkında birçok sözler işittiğim kimselerle konuştuktan sonra düşüncemi tamamen değiştirdiğim çok olmuştur. Birbirini çekemeyenleri veya haklı olmadıkları bir işi yaptıramadıklarından dolayı başkalarını kötüleyenleri çok gördüm. Dost sandığınız ve önemli mevkide bulunan bazı insanların en küçük çıkarlarına dokunulduğu zaman tutumlarının nasıl değiştiklerini görüp şaşırdığım çok olmuştur. Bu gibilerin de bulunduğunu dikkate alarak ona göre adım atmak, ona göre yürümek gerekir.

Hayatta daima açık olunuz. İsteklerinizi içinizden geldiği şekilde anlatınız, karşınızdakine güven veriniz. Kapalı konuşup "Acaba bunun altında ne var?" kuşkusu yaratmayınız.

Bir gün çok önemli yerlere gelebilirsiniz!

O zaman gizli şeylere tanık olursunuz. En gizli bilgiler önünüze gelir ve günün birinde sizi o göreve getiren insanlar düşebilir. Bu bilgileri elde etmek için size birtakım çıkarlar sağlamak üzere teklifte bulunanlar olabilir. Bunların hiçbirine aldanmadan, küçük çıkarlara kapılmadan kendinizi dürüst tutmanız gerekir. Günlük havanın etkisi altında kendilerine verilen sırları satanları, yayınlayanları gördüm. Kamuoyu bu gibilere derhal ölünceye kadar çıkmayacak bir damga vurur.

Olgun ve yararlı olunuz!

Hangi meslekte olursanız olun adam yetiştirin. Bilgilerinizi kendinize saklamayın. Ülkemizin iyi elemana, iyi yöneticilere ihtiyacı vardır.

Üniversite ile iş dünyası arasında iş birliği kurmanın çok büyük yararları vardır, buna çaba gösterin.

Eğer bir iş adamıysanız, daima yeni iş imkanları yaratınız. Her yıl artan nüfus karşısında iş alanlarını çoğaltmak zorundayız. Bütün işlerinizde "kazan ve kazandır" politikasını izleyiniz.

Kibirli olmayın ama!..

Kendinizden aşağı ve yukarı olanlara, patronsanız çalıştığınız arkadaşlarla aranızda bir mesafe bulundurun. İş arkadaşlarınızla senli benli olmamaya çok dikkat ediniz.

Ne kadar varlıklı olursanız olun, en büyük makama geçseniz bile kibir insana pahalıya mal olur. Servetine, mevkiine dayanarak yüksekten atanları, kafa tutanları, karşısındakini küçük görenleri de tanıdım. Bir çoğunun sonradan işleri bozulduğu zamandaki durumlarını da gördüm.

Hesabınızı Biliniz!

İşe atıldıktan sonra hayatta ne kadar kazanırsanız kazanın, bütçenizi iyi düzenleyin. Çeşmenin suyunun her zaman gür akmayacağını, bir zaman azalabileceğini hatta kesilebileceğini hesaba katarak çalışınız.

Ödünç para vermekten kaçınınız! Neden?

Parayı verirken sizinle çok dost olur, size büyük iltifatlar eder. Ama sonra geri almak için çok sıkıntı çekersiniz. Çok ağır sözler işitebilirsiniz. İşleri etkilemeyecek şekilde, iyilik yapmak için borç para verdiğim zamanlar olmuştur, sonra bundan oldukça sıkıntı çekmişimdir.

Gücümüz yettiği kadar, satın aldığınız malların veya diğer harcamalarınızın bedelini peşin ödeyiniz. Hem böylece malı daha ucuz alırsınız hem de itibar görürsünüz.

Taksitle mal almak ayıp değildir; amacım, parası olup da aldığı şeyin bedelini iki-üç defa istemeden vermeyen insanlara dikkatinizi çekmektir. Bir ailede, aile reisinden başka çalışan ve kazananlar olursa, aile reisinin yükü hafifler, o ailenin kazancı artar, geçimsizlik önlenir.

Borcunuzu mutlaka ödeyiniz!

Bazı insanlar ödünç bir şey alır, günlerce unutur, geri vermezler. Karşısındaki utanır, isteyemez, sesini çıkaramaz. Fakat o kimse hakkında olumsuz bir kanıya sahip olur. Bunun için borcunuzu tam zamanında ödemenizi tavsiye ederim.

Dostlarınızı iyi seçiniz!

İnsanın bir hukukçu, bir politikacı, bir gazeteci, bir din adamı, daha doğrusu çeşitli iş kollarındaki kimselerden birer samimi dostu olursa, en doğru bilgiyi alır ve yararlanır.

Yazılı bilgiler unutulmaz. Not alınız!

İşlerinizde aklınıza güvenerek not almamazlık etmeyiniz. Birçok işlerinizi, sözlerinizi unutabilirsiniz. Yazılı olursa unutulmaz, sözünüzü yerine getirir, görevinizi zamanında yaparsınız. Ben bundan çok yararlandım. 1930 yılından beri her yıl bir cep takvim defteri alırım. Bu deftere kendimce önemli gördüğüm ülke ve aile olaylarını, önemli iş görüşmelerini yazarım. Bunların hepsini sakladım. Zaman geçince insan birçok şeyi unutuyor, böyle bir defter tutmak çok yararlı olabilir.

Zamanında evleniniz!

Hangi meslekte olursanız olun, zamanında evleniniz. Evliliğin, başarıda, sağlıklı bir hayatın devamında önemli etkileri vardır. Memuriyette, ticarette, politikada zamanında evlenmemiş birçok arkadaş tanırım. Bunlardan pek çoğu yaşlılıklarında sağlık bakımından perişan oldular. Diğer bir kısmı çok geç evlendi, üstelik genç hanımlar aldılar, hayatları uzun sürmedi. Bir kısmı genç hanımlarla evlendikleri için toplum içinde güç duruma düştüler.

Duygular etkilidir; güler yüzlü, tatlı dilli olunuz!

Duyguların insanlar üzerindeki etkisi çok önemlidir. Başarılı olmak isteyen birinin bu konu üzerinde önemle durması gerekir. İlk işe başladığım tarihten 1937 yılına kadar on beş-yirmi yıl, zaman zaman Ankara'dan İstanbul'a gelerek mal alırdım. Hangi ticarethane satıcısı ve patronundan iyi davranış görürsem ona giderdim.

Boya işine başladığım zaman İstanbul'dan aynı işi yapan Anavi ve Mavridis firmaları vardı. Anaviler'in büyükleri Vitali Anavi çok efendi, müşteri ile yakından ilgilenen bir insandı, fakat yaşlı olduğu için her zaman dükkanda bulunmazdı. Kardeşleri gülmek bilmeyen, bir sigara bile verirken düşünen insanlardı. Bunlar Musevi'ydi. Mavridis isminde Rum asıllı bir rakipleri vardı.

Mavridis, sabahtan akşama kadar işinin başında durur, gözü kapıdan ayrılmaz, müşteri beklerdi. Dükkanına gittiğim zaman hemen güler yüzle hatırımı sorar, oturtur, öğle zamanı ise benimle yemek yer, akşam saat beşten altıdan sonra dükkanına gelmişsem, mutlaka bir şeyler ikram ederdi.

Fiyatları uygun olduğu zaman hep Mavridis'den mal alırdım. Fiyatı yüksek olduğu zamanlarda rakibinin daha ucuz sattığını söyler, fiyatını indirtir, yine ondan alışveriş ederdim.

Elektrik malzemesi ihtiyacını Vayvoda Caddesi'nde bulunan mağazalardan alırdım. Benim devrimde Siemes'i Tarnapol, AEG'yi Burla'lar temsil ederlerdi. Bir de Helios mağazası vardı, o da nereden bulursa oradan mal getirir satardı.

Siemens elektrik malzemeleri bunların içinde en iyisiydi. Fakat gerek Tarnapol, gerekse tezgahtarları korkunç derecede nobran, alırsan al, almazsan alma tutumunda insanlardı. Siemens malı çok tutulmuş olduğu halde bu yüzden mecbur kalmadıkça onlardan alışveriş etmezdim.

Burla'lar yukarıda otururlar, aşağıdaki satıcıları ile işi yönetirler, her biri bir türlü davranırdı.

Helios mağazasının Norbert adında Lehistan asıllı ortaklarından biri vardı. O kadar tatlı, o kadar sempatik bir insandı ki, her türlü kolaylığı gösterir, yapamayacağı bir iş olursa tatlılıkla gönül alarak reddederdi. İhtiyacımın büyük kısmını buradan alırdım, Helisos mağazası o zamanlar Türkiye'de elektrik üzerine iş yapan birinci derecede firma haline gelmişti.

Bütün bunları, mal sahiplerinin, satıcıların, müşteriler üzerindeki etkisini göstermek için anlatıyorum.

Bir ata sözü vardır, "Güler yüz, tatlı söz yılanı deliğinden çıkarır." derler.

En ufak müşteri ile dahi yakından ilgileniniz, çünkü damlaya damlaya göl olur. Müşterinin hatırını sorunuz, gençliğine, yaşlılığına göre sağlığından, eğitiminden söz ediniz. Kısacası kendisi ile yakından ilgili olduğunuzu gösteriniz. İnsanlar etten kemiktendir, duygularının etkisinde kalırlar, biraz gönül almakla onları kendinize bağlayabilirsiniz, onların aracılığıyla yeni müşteriler de bulabilirsiniz.

Sağlığınıza dikkat edin!

Her işin başında sağlığın geldiğini hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın. Sağlık varsa her şey yapabilirsiniz, yoksa hiçbir şey yapamazsınız. Zor geçiniyor olsanız bile, sağlığa dikkat etmek apayrı bir şeydir, pahalı yiyeceklerle, giyeceklerle, çok sıcak ortamlarla ilgisi yoktur. Ben ne insanlar bilirim böyle ortamlardaydılar ama sağlıklarına dikkat etmedikleri için çok ızdırap çektiler.

Sağlık konusunda sevdiğim bir hikâyeyi anlatayım:

Ünlü bir iş adamı bir gün üç oğlunu yanına çağırmış, "Size bu yaşımda hayat görüşümü sayılarla anlatmak istiyorum." demiş ve en küçük oğluna dönerek şunları söylemiş:

"Sen bütün kardeşlerin gibi sağlam bir bedene sahipsin. Sağlık bir değer demektir, onun için önündeki kağıda (1) sayısını koy. Bu yıl liseyi bitirip diploma alacaksın. Lise öğrenimi az şey değildir. Onun da taşıdığı değer için (1)' in yanına sıfır koy. Sonra inşallah küçük ağabeyin gibi üniversiteye gidip orayı da bitireceksin. Yüksek öğrenimin için de önündeki rakama iki sıfır ekle.

Ondan sonra askerlik görevini yapıp terhis olacaksın. O aşamayı geçince değerin daha da yükselecek. Bunun için de iki sıfır koy. Bir iş sahibi olup o işte ilerleyeceksin, yükseleceksin. Her yükseliş için de birer sıfır ekle. Büyük ağabeyin gibi evlenip bir yuva kuracaksın. Ulaştığın bu kademe için de iki sıfır koy. Çocukların olacak, onlar içinde birer sıfır ekle. Böylece her başarılı adımda kendi değerine ekleyeceğin sıfırlar çoğaldıkça, değerin de artacak.

Fakat görüyorsunuz ki çocuklarım, bütün bu sıfırlar, ancak öndeki (1) rakamı ayakta durduğu müddetçe bir değer ifade ediyorlar. Yani insanın sağlığı iyi oldukça, öteki başarıların da bir değeri olabilir. (1)'i kaldırırsak geriye kalan sıfırlar ne kadar çok olursa olsun, değerleri yalnız sıfırdır.

İşte evlatlarım! Hayat boyunca en değerli şey burada gördüğünüz gibi sağlıktır."

Bu hikayedeki sonuca yürekten inanırım.

Çalışmayı, eğlenmeyi, dinlenmeyi ve sporu dengeleyin!

Bir insanın sağlığını koruması için şu dört hususu dengeli bir şekilde ayarlaması gerekir. Çalışma, eğlence, dinlenme, spor. Hiçbirinin ölçüsü kaçırılmamalı, çok iyi ayarlanmalıdır. Ölçüyü kaçıran bir çok arkadaşlarımın sağlıklarının bozulduğunu gördüm.

Her yaşta yapılabilecek en kolay spor yürüyüştür. Ben yürümeyi çok severim. Viyana 'da muayene olduğum doktor Epinger'in tavsiyelerinden sonra yürümeye çok zaman ayırdım. Her cumartesi, pazar birer saat yürürüm. Dakikada 105-110 adım atarım. Yürüyüş kan dolaşımını düzenler, vücudu dinçleştirir, ciğerleri temizler.

Gençken bilmediğim bir noktayı son 15 yılda uyguladım ve çok faydasını gördüm. Her gün öğle yemeklerinden sonra hiç olmazsa yarım saat olsun sessiz bir yerde dinleniyorum. Bu insana yarım gün kazandırıyor.

Erken kalkmanın, işe erken başlamanın, yemekleri düzenli zamanlarda yemenin sağlık üzerinde olumlu etkisi olduğuna inanıyorum.

Bir insanın kilosu ile boyu arasındaki denge iyi ayarlanmalı ve bu ayarda tutulmalıdır. Hastalıkların çoğu şişmanlıktan ileri gelir. Şişmanlığın önüne geçmenin tek çaresi de beslenmeye dikkat etmektir.

Sabahları kahvaltı yapmam. Kışın greyfurt suyu, yazın zamanın meyve sularını içerim. Benim beslenmemi maddi durumu en normal insan bile yapabilir. Saat 10'da bir fincan çay içer, bir iki kraker yerim.

Misafir olmazsa akşam yemekten iki saat sonra yatağıma girer, çoğunlukla radyoda 10.45 haberlerini dinler, sonra uyurum.

26 yaşıma kadar sigara içmedim, ondan sonra başladım. Öğle yemeğinden önce hiç sigara içmem. Haftada bir gün de sigara tatili yaparım. Çarşamba geceleri yatarken sigarayı bırakır, cuma günleri öğle yemeğinden sonraya kadar içmem. Ramazan boyunca 30 gün sigara içmem. Ramazan arifesi bırakır, bayram günü öğle yemeğinden sonra içmeye başlarım. Öğleden akşama kadar içtiğim sigaraların sayısı gününe ve zamanına göre değişir. Böyle davrandığım için bugüne kadar sigaradan pek zarar görmedim.

Dini inancınıza önem verin!

Din insanlar için büyük bir manevi güçtür. Dinsiz ulvi olmaz. Ben dindar bir insanım.

Yedi yaşımdan beri Ramazan'da orucumu tutarım. Her gün en az bir vakit namaz kılarım. Cuma namazlarını hiç kaçırmam.

İslam dininin felsefesi sevgiye ve hoşgörüye dayanır.

Dindarlığım işlerimin ilerlemesine engel olmadı, tam tersi bugüne gelmemde dini inancımın etkisi büyütür. Bazı işlerimde günlerce, aylarca hatta yıllarca çalıştığım halde başarılı olamadım. Kendi kendime şöyle dedim ve rahat ettim:

"Aklımın erdiği kadar uğraştım, didindim, başarılı olamadım. Demek ki nasip değil, Allah böyle istiyor."

Evreni yaratan yüce Tanrı, doğruya, çalışana her zaman yardımcı olur. O, affedicidir. Kul hakkından başka her şeyi affeder. Buna inanın, işlerinizde benim gibi başarılı olun.

UYGULA / ÇALIŞ

■ İnsan olarak önce tedbiri elden bırakmayacağız. Tedbirin, bilimin, aklın gereği neyse, deneyim, tecrübenin gereği neyse bunları öncelikle yerine getirmemiz gerekiyor. Onu yerine getireceğiz, ondan sonra... Eşeği sağlam kazığa bağla, ondan sonra Allah'a emanet et. Biz de yola böyle devam edeceğiz.

■ Eğer koşarsanız, gayret ederseniz, aslanın ağzından değil, midesinden bile çıkarıp alırsınız.

■ Yolunuza aynı inatla aynı kararlılıkla devam edin. Çünkü içine kapalı bir kişi değil, dünyaya açık bir kişi olmalısınız.

■ Yapılacak çok iş var, boşa kürek çekmek sevdasından kurtulamayanlar bunun bedelini ödeyeceklerdir, buyursunlar boşa kürek çekmeye devam etsinler.

■ El ele vererek bu işleri yapacağız. Kar, kış, gece, gündüz demeden koşmaya mecburuz.

■ Durmadan, hep ver yok.

■ Artık Türkiye bir rantiye değil, bir şantiyeye dönmelidir.

■ Yaptıklarınızı hiçbir zaman yeterli görmeyin, hiçbir zaman 'Tamam, burada duralım' demeyin. 'Bu iş burada bitmiştir' demeyin. Dinamizm, heyecan ve bereket, olanca hızıyla devam ediyor.

■ Hiçbir zaman ayaklarınız yerden kesilmesin.

■ Birbirinizin önünü kesmeye değil, önünü açarak yardımcı olmaya çalışın. Asla durmayın.

■ Boşuna çırpınıyorsunuz, çırpındıkça batacaksınız, batıyorsunuz.

■ Titizlik, ihtiyat ve kararlılıkla devam edin.

■ Herkes birbirinin başarısını destekler hale gelmeli. Kıskanma dönemi bitti.

■ Sizde 'biz' deme bilinci olmalı. Her kim taş üstüne taş koyarsa başımızın üstünde yeri var.

■ Küreselleşmenin hız kazandığı son yıllarda, kişilerin karşı karşıya kaldığı çok boyutlu değişim ihtiyacı, sorunlarınızın giderilmesi yönünde çabalarımızı artırmanızı gerektirmektedir.

■ Eksikliklerinizin, aksaklıklarınızın çokluğu karşısında yılgınlığa kapılmayın.

■ Kararlılıkla, ısrarla ve belli bir konsensüs içinde yeni adımlar atmaktan geri durmayın.

■ Dünya, yeni bir çağa, bilgi çağına adım atmış bulunuyor. Burada yerimizi almak, ülkemizi ilerilere taşımak için çok çalışmamız, çok üretmemiz gerekiyor.

■ Çok çalışmamız gerekiyor, koşmamız gerekiyor, dayanışmamız gerekiyor ve bu asrın bir paylaşım asrı olduğunu unutmamamız gerekiyor.

■ Sizlerin de azimli, umutlu çalışmalarınızla, geleceğin hepimiz için çok daha aydınlık olacağından eminiz.

■ Her durumda büyüklüğünüze yakışır bir vakar içinde geleceğe doğru yolculuğunuzu sürdürün.

■ Geleceğin dünyasında bugün olduğundan daha iyi bir yere sahip olacaksak, hızımızı kesen bütün kronik problemlerle bir an önce yüzleşmeli ve hal çarelerini kendi inisiyatifimizle üretmeliyiz.

■ Çağdaş uygarlık seviyesinin ötelerine uzanan bir koşuya hemen şimdi başlamamak için hiçbir geçerli sebebimiz, hiçbir haklı mazeretimiz yoktur, olamaz.

■ Negatif elektrik üreten bezirganların işine yarayacak malzemeyi vermemeye özen göstermeniz gerekiyor.

■ Biz durmayacağız, başarılarımızla yetinmeyeceğiz ve daha büyük hedeflere koşacağız. Biz gündelik politikalara takılıp kalmayacağız. Ayağımıza çelme takmak isteyenlere asla dönüp bakmayacağız.

■ Daha yapmamız gereken çok iş var, açmamız gereken çok yol var.

■ Laf değil, iş üretmeliyiz.

■ İnandığınız yolda yürümeye devam edin.

■ Boşa harcayacak tek bir dakikamız bile yoktur.

■ Uçak küçük bir türbülansa girince paniğe kapılanlar, ortalığı velveleye verenler var. Eski alışkanlıklarla en küçük bir sarsıntıda kriz

paranoyasına girenler var. Öyle ki, panik halinde neredeyse uçaktan atlayacaklar. Oysa, uçak tecrübeli, sakin, işini bilen kaptanların elinde yoluna devam ediyor, mürettebat işini biliyor.

- Gerilimi tırmandırmayın, polemiklere kapılmayın, birilerine laf yetiştirerek zamanı çarçur etmeyin.
- İş yapma konusunda mazeret kabul edilemez...
- Çok yol aldık ama biliyoruz ki, bu sadece başlangıçtır.

NETİCEYE GİDEN YOLDA 10 ALTIN KÖPRÜ

1) HUZUR KÖPRÜSÜ

Uyumlandırılmış çalışma hali
Samimi ortam hali
Organik bağlar hali

2)GÜVENLİK KÖPRÜSÜ

Yardımlaşma, dayanışma hali
Sevimlilik hali
Çalışma sürekliliği hali
Gelecek sevinci hali

3) "BAŞARILIYIM" DUYGUSU KÖPRÜSÜ

Kabul edilme/kabul etme hali
Bilgilendirilme hali
Anlaşılma hali
Görünüm ifade edebilme hali

4) ADALET KÖPRÜSÜ
Kayırmacılık olmama hali
Saygınlık güvencesi hali
Şikayetlerin ciddiye alınması hali
Adam yerine konma hali
İnsancılık hali

5) YÖNETME KÖPRÜSÜ
Kişisel düzey hali
Ekip/grup düzey hali
Ast-üst denge hali

6) ÖRGÜTLENME KÖPRÜSÜ
Kişisel gelişim uyum hali
Görev tanımlanması hali
Görev bilgilendirilmesi hali

7) TERFİ KÖPRÜSÜ
Coşku hali
Ümit hali
İş sevinci hali

8) ÖZLEM KÖPRÜSÜ
Başarı isteği hali
Farklı olma duygusu hali
İyi yaşam hali

9) YARDIM KÖPRÜSÜ
İç huzur hali
İç bilinç hali

Vicdan hali
Faydalı olma hali

10) EĞİTİM KÖPRÜSÜ
"Biliyorum" deme hali
Farkında olma sevinç hali
Öğreniyor olma hali

TAŞ KÖPRÜ VE ASMA KÖPRÜ OLMAYIN

Neticeyi arzuluyorsanız sert, öfkeli, merhametsiz, yardım yapmayan, iyiliklerde bulunmayan, dua ile arası olmayan, eziyet eden, hayat sevinci taşımayan, yaşama sevincine "Hayır" diyen biri olmayın. Kısacısı, "Taş köprü" üzerinde bir şeyler yapabileceğinize inanıp "Taş köprü ruhlu" olmayın.

Neticeyi arzuluyorsanız, karşınıza felaketlerin de çıkabileceğini düşünerek geçeceğiniz köprüleri lunaparktaki salıncaklar zannetmeyin. Eğer köprünüz yaşam ise daha çok okuyup daha çok düşünün.

İŞTE NETİCEYE GİDEN YOLDA BAŞARIYI YAKALAMAK İÇİN YÜZYILIN EN ÇARPICI VE ŞİMDİYE KADAR DUYULMAMIŞ İLK ALTIN FORMÜLLERİ

- Herkes çok televizyon izliyorsa, siz ya hiç izlemeyin ya da az izleyin.
- Herkes kitap okumuyorsa, siz özellikle ve ısrarla okuyun.
- Herkes dedikodu yapıyorsa, siz asla yapmayın.
- Herkes "Dürüst olmayacaksın yoksa iş yapamazsın." diyorsa siz her zaman dürüst olun, fakat saf olmayın.
- Herkes "kurnazsa", siz "akıllı" olun.
- Herkes öfkeliyse, siz ciddi ve yumuşak huylu olun.
- Herkes birbirine samimi değilse, siz içten ve samimi olun.
- Herkes yapmacık gülüyorsa, siz hiç gülmeyin daha iyi.
- Herkes birbirine kazık atma peşindeyse siz iyilik peşinde olun, sabredin.
- Herkes şehvetinin peşindeyse, siz edebinizin peşinde olun.
- Herkeste manevi inanç zayıflığı veya samimiyetsizliği varsa siz bol bol dua edin.
- Herkeste güvensizlik varsa, siz güvenilen kimse olun.
- Herkeste kıskançlık varsa, sizde cömertlik olsun.
- Herkes herkesten şikayetçiyse, siz şikayetçi olmayın, olmanız gerektiği gibi olun, işinize bakın.
- KISACASI SİZ HERKES GİBİ OLMAYIN!

KISA KISA...

NASIL NETİCELENDİRDİLER?

Mehmet Kemal Dedeman, 1998'de 95 yaşında vefat etti. Kendisini şöyle anlatıyor: "Başarılarımı tembel olamamama ve dürüstlüğüme bağlıyorum. Dürüstlük ve hakka rıza her işin başıdır. Kazancınızın bolluğu için hakkınıza hep razı olun. Allah'tan fazla isteyeceğiniz zaman başkalarına ait olan fazlalığı değil, sizin emeğiniz olan, size ait fazlalığı isteyin."

Vehbi Koç, ilerlemek isteyenlere şu çarpıcı ifadeleri kullanıyor: "İlerlemek istiyorsanız dürüstlükten ayrılmayacaksınız. Gözünüz her zaman size ait olanda olsun. Ben bütün içtenliğimle söylüyorum eğer dürüst olmasaydım, gizli kapaklı olsaydım bu seviyeye gelemezdim. Çalışma ahlakınızı daima muhafaza ediniz. Dürüstlük kayıp değil kazançtır. Bunu zamanla anlarsınız."

Ha**cı Ömer Sabancı:** "Memleketimizde işsizlik yok. Tembellik ve iş ahlâkı eksikliği var. Pamuk işine başladığım zaman hangi firma ile çalıştımsa memnum kaldı. Ve benimle çalışmayı daha büyük firmalara tercih ettiler. Çünkü boğazımdan haram lokma geçmesine asla izin vermiyordum. Bana itimat eden büyük pamuk firmaları kredi verdiler. O hale geldim ki bütün rakiplerimi yendim; paramın çokluğundan değil, dürüst çalışmamdan.

Fehmi Çetinkaya: Ünlü Çetinkaya mağazalarının sahibidir. Adana'da 25 metrekarelik küçük bir dükkanda terzilik yapan Fehmi Çetinkaya dürüstlük, sabır, azim ve inançla bugün 7 bin çalışanı olan 20 dev mağazalar zincirinin sahibi olduğunu söylüyor. Bakalım iş başarma ve iş dürüstlüğüyle ilgili neler diyor:

"Ticarette üç temel prensibimiz, bereket azdadır, israf haramdır, kanaat ise bitmez tükenmez bir hazinedir. Ayrıca büyüklerimiz der ki, "Rızkı 10'a pay edersek onda biri ziraatta, onda üçü sanatta, onda altısı ticarettedir. Demek ki ahlakın onda altısı ticarette yatıyor. Bana nasıl ticaret yaptığını anlat sana nasıl adam olduğunu anlatayım. Son yüzyılın önemli bilgelerinden birinin sözü çok önemlidir.

"Bu zamanda en önemli mesleklerden birisi ahlaklı ve dürüst insan olmayı becerebilmektir. Maddeten ilerleyebilmek için şu esaslara ihtiyaç vardır, birincisi dürüstlük, çalışma zarafeti, çalışma ahlakı, ikincisi birlik, üçüncüsü bilgidir. Soyut şeyler somut şeylerin daima önündedir. Bu üç esas yan yana geldiği zaman kazanmamak için hiçbir sebep yoktur."

YİMPAŞ Başkanı Dursun Uyar: "Alacak vereceklerimize çok dikkat ederiz. Bugün geldiğim noktayı o gün hayal bile edemezdim. Ama biz fakirlik günlerimizdeki o duyguyu bugün de taşıyoruz. Birikimlerimizin içinde Allah'ıma şükür bir kuruş haram yok. İş yapanlara tavsiyem sözlerinde dursunlar iş ahlaklarına dikkat edip bu yolda başarılı olmuş iş adamlarını örnek alsınlar, doğru yoldan ayrılmasınlar." der.

Hüsamettin Kavi der ki: "Bir insanın geride bırakacağı en değerli miras dürüst ve ahlaklı bir iş hayatıdır. Unutulmamalıdır ki ahlâklı olan bir sonucun adı başarıdır. Çalışma ahlakından yoksun olarak sonuçlandırılmış artı değerler kesinlikle başarı değildir."

Kemal Şahin şöyle diyor: "Köylü Mehmet Çavuş'un oğlu Kemal Şahin bugün bir yerlere gelmişse bunu dürüstlüğüne borçludur. Gençliğimde bulaşıkçılık da yaptım. Ama ahlakımdan taviz vermedim. Bugün bir şoförümü alıp da bir fabrikamın başına genel müdür olarak atayabiliyorsam, benim onda gördüğüm iş ahlakının ve dürüstlüğünün ödülü ve takdiri olarak kabul edilmelidir. İş hayatındakilere tavsiyem, dürüstlüğün ve iş ahlakının kaybettireceği gibi yanılgılara kapılmamaları. Yoksa o zaman gerçekten ömür boyu kaybederler.

Adanalı meşhur işadamı Doğanay Şalgamları'nın sahibi Hasan Doğanay dünyanın dört bir tarafına şalgam, limon suyu ve benzeri gıdalar gönderiyor. 70 yaşındaki Doğanay yıllardır süregelen başarısını çalışanlarına borçlu olduğunu söyleyerek iş ahlâkıyla ilgili olarak şunları ifade ediyor:

"İş ahlakının önde gelen kuralı çalışanınızın emeğini ve başarısını onure edebilmenizdir. Benim hayatta en mutlu olduğum an işçimin emeğinin karşılığının ödendiği andır. Ben onlarla bir aile gibiyim. Hastalıklarında, düğünlerinde, mutlu ve mutsuz anlarında hep yanlarındayım. İş ahlakının diğer bir kuralı da bilerek hasarlı mal üretmemenizdir.

Ben beğenmeyip de milyarlarca liralık şalgam suyunu, limon suyunu, sirkeyi kenara ayırttığım çok olmuştur. Vatandaşıma bozuk mal kullandırtmam benim iş ahlakıma yakışmaz, kendime olan saygımı kaybettirir."

NETİCELENDİR / SONUCA VARMA

- Havalara girmeyeceğiz, ciddi olacağız.
- Kimse kendini büyük görmesin, kimse kendini küçük de görmesin. Nerede büyük, nerede küçük olduğumuzu icraatlarımız gösterir.
- Gençler, orta sahada top çevirmekle kalmayacak, golü de atacaksınız.
- Kimse biz çalıştık, çabaladık, samimiyetle elimizi taşın altına koyduk ama karşılığını göremedik diyemez. Böyle bir iddia, hem eşyanın tabiatına aykırıdır hem de hilafı hakikattir. Bize düşen içtenlikle çalışmak, hakikate hizmet etmektir. Gerisi bir kader meselesidir.
- Biz yine aynı şekilde yolumuza devam etmeliyiz.
- Çıktığınız yolda netice olumlu olabilir, olumsuz olabilir, hiç önemli değil. Yine aynı şekilde yolunuza devam edin. Çünkü siz bu yükü götürebilecek güç ve kabiliyete sahipsiniz.
- Doksan dakika bitmedi. Doksan dakika bitsin, uzatmalardan sonra o size yansır, merak etmeyin.
- Hayat inişler ve çıkışlarla dolu. Bu inişli çıkışlı hayat çizgisi içerisinde bunlar da kaderin güzel cilveleridir.
- Duygusal tepkiyle, harcadığınız emeği heba etmemeniz gerekir.
- Her şeyi bir anda değiştirmek, yılların ihmalinin açtığı gedikleri kısa bir zamanda kapamak mümkün değildir. Bu konuda çok önemli adımlar atmalısınız.
- Gece demeden, gündüz demeden; durmadan, yılmadan, yorulmadan çalışın.

■ Bundan böyle, bir meselenin nasıl çözülemeyeceği konusunda söz sahibi olmak isteyenler, o meselenin nasıl çözüleceğini de somut öneriler ve somut projelerle ortaya koymak zorundadırlar.

■ Hiç kimsenin sizi belirlediğiniz yolda yürümekten alıkoymasına, dikkatinizi dağıtmasına, vaktinizi çalmasına izin vermeyin.

■ Makinenin doğru ve verimli çalışması için aksayan parçalar değiştirilmelidir.

■ Koşu bitmiyor. Ama koşunun şekli, kuralları, koşu pisti, rakipler hiç aynı kalmıyor. Kalmaması da lazım. Aksi halde hem yapana hem izleyenlere bıkkınlık verebilir.

■ Sakın rehavete düşmeyin.

■ Eğer yüreklerde yeterli yakıt yoksa bu yolda mesafe alamazsınız. Yakıt azalır ya da tükenirse kat ettiğiniz yolu da kaybedersiniz.

■ Top bir döner, iki döner, üçte de gol olur.

■ Kim ne derse desin emin adımlarla yolunuza devam edin.

R. Tayip Erdoğan'ın Başarı Hakkındaki Düşünceleri

BAŞARI

"Toplumsal dokumuz bozulmuş, üretime değil, tüketime yönelen, etki eden değil etkilenen bir toplum olduk."

"Müesseselerin başarısı yetişmiş personelin tecrübesinden faydalanmakla olur."

"Oyun oynanırken kuralları değiştiremezsiniz."

"Asla, 'Ben kazanayım, karşı taraf kaybetsin.' veya 'Karşı taraf kazansın, ben kaybedeyim.' ya da 'Her ikimiz kaybedelim.' mantığı ile değil, 'Her ikimiz nasıl kazanırız...'"

"Başarı asla başımızı döndürmesin."

"Olumsuz gelişmeler olduğu zaman vaveyla koparanlara, adeta kıyamet koparanlara bir şey hatırlatmak istiyorum; bunlar yaşamın içerisinde olağan şeylerdir. Sizleri bu tür vaveylayı koparanlara karşı hazırlıklı olmaya ve bunlara prim vermemeye davet ediyorum."

"Yaşadığınız toplumla tam uyum içinde olmanız, sosyal ve kültürel alanlarda aktif olmanız gerekiyor.

"Elde ettiğiniz başarı sizi asla zafer sarhoşluğuna itmemeli."

"İnandık çalıştık hamdolsun sonunda başardık."

"El ele verelim, dayanışma içinde olalım."

"Çözümsüzlükleri çözüm kabul ederek, pasif bekle-gör politikaları izleyerek gereksiz korkular üreterek, kendimizi dünyadan tecrit ederek hiçbir yere varmamız mümkün değildir."

"Eksik kalan parçaları da tamamlayarak bütünü oluşturacağız."

"Başarmaya, kördüğümü kökten çözmeye mecburuz."

"Başarının baş döndürücü özelliği her zaman önümüzde bir engeldir. Biz, Allah'ın izniyle bu engellere takılmayacağız."

"Başarı inançla, akılla, bilgiyle, tecrübeyle oluşur."

"Eğer bir iş adamı hücrelerinden konuşuyorsa, heyecan duyuyorsa, başarılı olmama şansı yoktur."

"Kimliğinizi sizden söküp almaya kimsenin gücü yetmez. Aslolan sizin varlığınızdır."

"Cebindeki parasının hesabını bilmeyenlerle bir yere varılmaz."

"Bu yol, aşk ve inançla katedilecek bir yoldur. Dolayısıyla hesabınızı, hiçbiriniz sadece istatistik üzerine yapmayın."

"Hepimiz çözüm üretmeye katkıda bulunmalıyız. Çözüm ortak akıl ister."

"Yılların telafisi için çok çalışılması gerekiyor."

KAYNAKLAR

Acılar İçinde Başaranlar, Ö. Faruk RECA, Akis Kitap

Atatürk'ün Liderlik Sırları, Baran DURAL, Okumuş Adam

Daha İyi Nasıl Liderlik Sanatı, Rupert EALES WHITE, Timaş

E.L.E. Etkili Liderlik Egitimi (Leader Effectiveness Training), Thomas GORDON, Sistem

Türk Usulü Başarı, Mümin SEKMAN, Alfa

Ekip Çalışması Ve Liderlik, Prof. Dr. Acar BALTAŞ, Remzi

Hz. Ali'nin Liderlik Sırları ve Hitabet Sanatı, Adem ÖZBAY, Ö. Faruk RECA, Armoni

İş Hayatında Liderlik (Hire and Keep the Best People), Brian TRACY, Arıtan

Klasiklerden Liderlik Dersleri (The Classic Touch), John K. CLEMENS, Douglas F. MAYER

MediaCat

Liderlik / Modern Yöneticilik IşığındaTarihe Yön Verenlerin Karakter Analizi, Bahtiyar TÜRKER, Elma

Liderlik ve Güç Kullanımında Machiavelli (Machiavelli On Modern Leadership),

Başarı Bir Oyunsa İşte Kuralları, Cherie Carter-SCOTT, Varlık

Karar Verme Sanatı (Smart Choices), J.S.HAMMOND, R.L.KEENEY- H.RAIFFA, Beyaz

Altı Ayakkabılı Ugulama Tekniği, Edward De BONO, Remzi

Başarı İçin Stratejiler (Strategies for Success), Jim DORNAN, Sistem

Başarı Şimdi Aslanın Ağzında, Sakıp SABANCI, Mart

Başarı ve Mutluluğun Sırları (Başarı ve Mutluluğun Sırları), Og MANDINO, Epsilon

Yürekli Başarı, Yücel GÖKMEN, Armoni

Mesnevi, Mevlana, MEB

Başarılı İnsanların Karar Anı, Fikri Türkel, Hayat

Sınırsız Düşünün Hayatınız Değişsin (The Art Of Possibility), Benjamin ZANDER, Boyner

Başarılı Olmak Bir Tercihtir (Success is A Choice), Rick PITINO, Beyaz

Ağustos Böceği İle Karınca (The Procrastinator's Handbook), Rita EMMETT, Kariyer

Başarının Olmayan Rotası, Ulaş BIÇAKCI, Rota

Ölü Ozanlar Derneği, N.H. KLEINBAUM, Nokta

Başarının Sırrı-300 Temel Kıtabın Özeti, Esam WANLY, Scala

Başarısızlığı Başarıya Çevirebilen Akıllı İnsanların Sırları (What Smart People Do When Dumb Things Happen At Work), Charles E. WATSON, Altın

Gelecek Zamanda Düşünmek (Thinking in tehe Future Tense Leadership Skills for a New Age), Jennifer JAMES, Boyner

Aklın Gücü (Head First), Tony BUZAN, Epsilon

Ayinesi İştir Kişinin Lafa Bakılır, Şaban KIZILDAĞ, Beyaz Sanat

Kendi Kendine Öğrenmek (Managing Your Own Learning), James R DAVIS, Adelaide B DAVIS, MediaCat

Pozitif Düşünce (Die Kraft der inneren Heilung), Erhard F. FREITAG, Omega

Sınırsız Beyin Gücü, Nejat SEZİK, Hayat

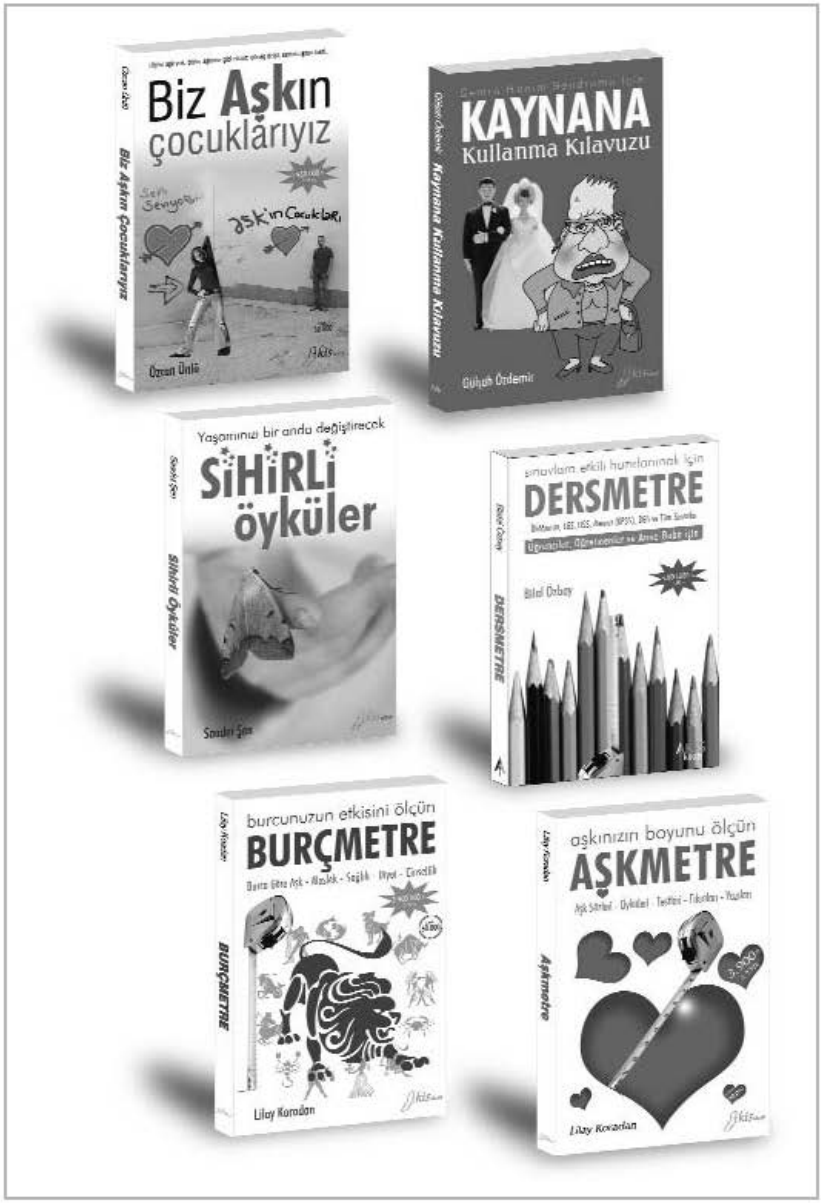
Kazanmak Beyinde Başlar, Turgay BİÇER, Beyaz

Güçlü Hafıza, Ahmet YILDIZ, Alfa

Zirvede Görüşürüz (See You At The Top), Zig ZİGLAR, Beyaz

Genç Gelişim Dergisi (www.gencgelisim.com)

Farklı, sıradışı kitaplar için...

Farklı, sıradışı kitaplar için...

Akis Kitap - www.akiskitap.com -

Farklı, sıradışı kitaplar için...

başarılı yaşamak isteyenler için

Kişisel Gelişim

Başarı Öyküleri-Taktikleri

Liderlik Stratejileri

Ders Çalışma Teknikleri

Yabancı Dil Öğrenme Yolları

Vücut Dili - Kişisel İmaj

ve İŞ HAYATINDA BAŞARI

▸ 84 Sayfa Tamamı Renkli

Dopdolu ve Çapcanlı 84 Sayfa!

Genç Gelişim

Aylık Kişisel Gelişim ve Eğitim Dergisi

Genç Gelişim

BİREYLER için ÖZEL ABONE FORMU

Adı Soyadı :.....

Adres :.....

.....

.....

.....

.....

Tel :.....

Fax :.....

Başlangıç Ayı :.....

E-Mail :.....

Vergi Dairesi :.....

V.No :.....

Abonelik Ücreti Ödeme

Özbay Yayıncılık - İbrahim Özbay adına:
Yapı Kredi Bankası Taksim Şubesi - Hesap No:1105003

Abonelik Kampanyası - 12 Sayı-

Yıllık 12 Sayı: 50 YTL (Özel Korgo - Kurye İle Gönderim)

Abone Adedi : Toplam Tutar :

Osmanlı Sokak No: 27-9 Alara Han (Kazancı Yokuşu)
Gümüşsuyu / Taksim - İSTANBUL
Tel: 0212 243 61 82 - 243 61 84 **Faks:** 0212 243 62 36

